

[1972 மார்ச் 22]

(3) 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது  
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,33,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : To discuss policy, I move the cut motion standing in my name, viz.—

“That the allotment of Rs. 14,33,300 under Demand No. 7—Elections—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, வாக்காளர்களுக்கு அவரவர் உருவப்படங்கள் பதிக்கப்பட்ட அடையாளச் சீட்டுகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,33,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர்,

அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல்

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,46,42,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the following cut motion—

‘That the allotment of Rs. 6,46,42,500 made under Demand No. 8—Head of State, Minister and Headquarters Staff—be reduced by Rs. 100.’



1972 மார்ச் 22]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss about the expenses incurred on the tour of Hon. Ministers—I move the following cut motion:

‘That the allotment of Rs. 6,46,42,500 made under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—be reduced by Rs. 100.’

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 13,29,73,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கும் பென்ஷன் தொகையை ரூபாய் 50-லிருந்து 100 ஆக உயர்த்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 13,29,73,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 32,00,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss policy—I move the following cut motion:

“That the allotment of Rs. 32,00,700 made under Demand No. 6—State Legislature—be reduced by Rs. 100.”

[1972 மார்ச் 22]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss about the facilities given to the different party groups of M.L.As.—I move the following cut motion:

“That the allotment of Rs. 32,00,700 made under Demand No. 6—State Legislature—be reduced by Rs. 100.”

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I thank the Hon. Speaker for giving me this opportunity to speak on the Demand relating to State Legislature and other Headquarters Staff and so on.

Now, I want to stress about the difficulties experienced by M.L.As. in their day-to-day life. All Chairmen of Panchayat Unions are given facilities as telephone in their residences. They have been given a jeep, a peon and even one clerk and such other things. But the M.L.As. have to deal with 18 departments, but it is highly impossible for them to deal with all the departments and do justice to the people of their constituencies. The Members want to do justice to the people; at least minimum facilities should be given to them to do justice to their voters. For example, if we want to write letters to the Government, and also replies to the people of our constituency, at least there should be a clerk of the Upper Division cadre. I request the Government to consider this matter very sympathetically and see some clerical assistance is given to the M.L.As.

Coming to the M.L.As. Hostel, so far no Party office has been provided with telephones. It should be considered and I request this Government to consider and see that telephones are provided in the Party office in this Hostel.

Regarding, the receptionists they are working both day and night. The day man can do his work, we need not bother much. But the night man suffers a lot. At least some kind of facility and incentive must be given to the receptionists, especially those working in the night. Throughout the night they have to do service to Members, providing rooms and looking after their conveniences. Therefore, this request should be considered sympathetically. Regarding promotions for receptionists, that also should be considered and promotions should be given them.



1972 மார்ச் 22] [Thiru B. Venkataswamy]

Regarding tape recording, since so many days we have been pressing the Government to introduce tape recording. Previously I was talking in Telugu. In Rajya Sabha and other places simultaneous translation is given to all the members so as to understand what is spoken. But now I am not in a position to talk in Telugu, because in our State Legislature, simultaneous translation is not provided; for, otherwise, Hon. Ministers and other Members are not able to understand my Telugu speech and therefore, I have switched on to English, with the little knowledge of English I have. I request the Government to introduce tape recording. If we introduce tape recording, there will not be difficulty also; for some members feel that some corrections are made and speeches are altered by the Government and they are changing so according to their convenience. Therefore, it is much better to have tape recording.

Regarding correspondence between M.L.As. and Ministers, I request Hon. Ministers to send replies in proper time to M.L.As. That is most important. Otherwise, we are not able to tell the people what we are doing and what the Government's reply is. I, therefore, request the Ministers to give replies to M.L.As. correspondence. I understand that in the case of M.Ps., that is being done by Central Ministers. So I request this Government to take steps to see that replies are given by concerned Ministers to M.L.As. so that we can improve the efficiency of the Governmental activities and see that much of the time is saved and we can also do justice to the people.

Regarding facilities to M.L.As., I want to stress that more facilities must be given. Last time we were given Rs. 100 allowance and other things. Even in the British Parliament and other places the position is better. Our Hon. Chief Minister also went to America and he was also speaking about the Senators, that each Senator will have an Office, twice or thrice as big as that of our Chief Minister and they are given more facilities and more pay also. If a man wants to do his job honestly and sincerely, he must be well-fed and given full facilities; then only he can do his job successfully and he can do some good to the people. So, I request this Government to consider the difficulties of the M.L.As. and see that more facilities are given to the M.L.As.

[Thiru B. Venkataswamy] [1972 மார்ச் 22]

to do their day-to-day administration and not any other thing and to do justice to the people for which all these things are necessary. Thank you, Sir.

\* திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த மன்றத்திலேயுள்ள அங்கத்தினர்கள் அனைவரும், ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்றில்லாமல் எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துக்களைச் சொல்லும் ஒரு மானியமாகும். பொதுவாக அங்கத்தினர்களுக்குள்ள வசதிகள் கூட்டப்பட வேண்டுமென்பதிலே எதிர்க்கட்சியானாலும் சரி, ஆளுங்கட்சியானாலும் சரி அதிலே ஒன்றும் மாறுபட்ட கருத்தை வைத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பொதுவாக மாவட்ட அதிகாரிகள் என்ற நிலையிலே இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் “டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில்” என்ற ஒரு அமைப்பு இயங்குகிறது. மாதத்திற்கு ஒருமுறை கூடுகிறோம். கலெக்டர் தலைமை வகிக்கிறார்கள். தீர்மானங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்படுகிறதே தவிர அவைகள் உடனடியாகச் செயலுக்கு வருவதில்லை. ஆகவே இந்த டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலின் தலைவராக, மகாராஷ்டிரத்திலே உள்ளது போல், ஒரு நான்-அபிஸியல் மெம்பர் சேர்மனாகயிருந்தால் போராடி பல காரியங்களைச் சாதிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோன்று, ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்று தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்த காரணத்தினால் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்குப் பல பிரச்சனைகளை மாவட்ட ரீதியில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் ஓர்க் லோட் கலெக்டருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அதிகாரங்களை இன்னும் பரவலாகப் பிரித்து, வேண்டுமானால் இன்னும் சில புதிய அதிகாரிகளைப் போட ஏற்பாடு செய்யலாம்.

நம்முடைய அரசின் சாதனைகள், எவ்வளவோ திறமையான பல காரியங்களையெல்லாம் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட முடியாமல் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் விளம்பர அதிகாரிகளை இன்னமும் அதிக அளவில் நியமிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய சாதனைகளை, விவசாயம் சம்பந்தமான பல கருத்துக்களை மக்களுக்குத்



1972 மார்ச் 22] [திரு. கோவை செழியன்]

தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக வேளாண்மைத் துறையிலே பல விவசாயிகளுக்குப் பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் எக்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸ் மூலம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குச் சொல்வதற்குப் போதிய பிரசாரகர்கள் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சரவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தொகுதிகளுக்குப் போகும்பொழுது, ஒவ்வொரு கிராமம் கிராமமாகச் செல்லும்பொழுது அங்கேயிருக்கின்ற பொது மக்கள் பல குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்திலே வாக்குறுதியும் சொல்ல முடியவில்லை, அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றவும் முடியவில்லை. ஆகவே ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை, எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தொகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்யும்பொழுது அங்கேயிருக்கும் பி.டி. ஒ.-க்களிலிருந்து, ஆர்.டி.ஒ.-க்கள், தாசில்தார், இன்னும் மின்சார இலாக்காவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லோரும் தொகுதியிலே எம்.எல்.ஏ.-க்களோடு தொகுதி முழுவதும் ஆறு மாதத் திற்கு ஒருமுறை சுற்றுப்பயணம் செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பொதுமக்களின் பணியான காரணத்தினால் அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.-க்களோடு வந்து சின்ன காரியங்களை உடனுக்குடன் தீர்க்க மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, குறிப்பாக மாவட்ட அளவிலேயும் சரி, இங்கே சென்னையிலேயும் சரி, சில அதிகாரிகள் எங்களுக்கு மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற சாதாரண மரியாதையைக் கூடத் தருவதில்லை. இதையெல்லாம் நாங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, டெல்லியிலே ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இருந்த காலத்திலேயிருந்து பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களுக்குத் தனியாக ஒரு மரியாதை இருக்கிறது. ஒரு ஆபீசிற்குள் நுழைந்தால் ஆபீசர் எழுந்து வந்து மரியாதை செய்து அழைத்துச் செல்வார், திரும்பி வரும்பொழுது அந்த மரியாதையோடு திரும்பி அனுப்ப வேண்டுமென்று விதிமுறையை இன்றைக்கும் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அப்படி அதிகாரிகள் எழுந்து நிற்க வேண்டுமென்று கூட எதிர்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் வரும்பொழுது அரை மணி நேரம், முக்கால் மணி நேரம் கேட்டிலேயே காக்க வைத்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலே

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 22]

நான் பலமுறை இந்த அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். இரண்டு மணி நேரம் உட்கார்ந்திருந்தாலும் அதிகாரிகள் எங்களை அழைத்துப் பேசுவதில்லை. அந்த நிலைமை மாற வேண்டும்.

ஈரோட்டிலே ஒரு அதிகாரியை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பார்க்கச் சென்றேன். எனக்காக எழுந்து நிற்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நான் சென்றவுடன் கால்கள் இரண்டையும் டேபிள்மேல் போட்டுக்கொண்டு அவைசியமாக இருந்தார். எனக்கு தர்ம சங்கடமாகப் போய்விட்டது. இதை நாங்கள் மேலே சபாநாயகரவர்களுக்கு, அல்லது அமைச்சர்களுக்கோ எழுதினால் ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்களே இப்படிச் சொல்கிறார்கள், அதிகாரிகள் மீது பழி போடுகிறார்கள் என்ற பெயர் வரக்கூடாது என்பதால் சொல்லவில்லை. இனிமேல் அத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் வரக்கூடாது.

ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராகயிருந்தாலும் சரி, தாசில்தாராகயிருந்தாலும் சரி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தாலும் சரி நாங்கள் போனால்—நாங்கள் சொந்தக் காரியங்களுக்காகப் போகவில்லை, பொதுமக்களின் குறைகளைச் சொல்லப் போகிறோம்—அந்த அதிகாரிகள் கொஞ்சமாவது மனமிரங்கி மக்களின் பிரதிநிதி என்ற மரியாதைக் கொடுக்க ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும். ஏற்கனவே ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பாக அங்கத்தினர்களுக்கு மரியாதை தர வேண்டுமென்பதிலே மிகவும் கண்டிப்பானவர், ஏற்கனவே ஒரு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அறிக்கையை யாரும் பின்பற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. மணிக்கணக்கில் எங்களை நிற்க வைக்க வேண்டாமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அமைச்சர்கள் அதிகமாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறார்கள். அப்படிப் போகிறபொழுது சின்னக் காரிலே போகிறார்கள். இது மக்களின் ஆட்சிக்குத் தேவைதான். ஆனாலும் அடிக்கடி இப்படிப் போவதால் ஆக்சிடெண்ட் ஏற்பட, அல்லது சுகவீனம் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே பெரிய கார்களிலே போக வேண்டும், இதனால் ஒன்றும் தவறில்லை. மக்களுக்காக உழைப்பவர்கள் தங்களுடைய உடல் நலத்தையும் கவனித்தால்தான் எங்களுக்கு உங்களால் உழைக்க முடியும். அதனால் கொஞ்சம் செலவு அதிகமானாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கோவை செழியன்]

எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி எங்களுக்குப் போன் கிடைப்பதில்லை. பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களுக்கு உடனே கிடைக்கிறது. எங்களுக்கு ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷமானாலும் போன் கிடைப்பதில்லை. எனவே மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி உடனே போன் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதோடு அந்த “கால்”களையும் எங்களுக்கு ஃப்ரீ கால்களாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரயில்வே டிக்கெட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் மாதத்திற்குப் பத்துமுறை நாங்கள் சென்னைக்கு வருகிறோம். திடீர்திடீரென்று வர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எங்களுக்குத் தரும் 350 ரூபாயில் சம்பளமும் அலவன்சும் சேர்ந்து இரயில் டிக்கெட்டுக்கே போதுவதில்லை. சில நேரங்களில் கூட்டிக் கொண்டு வருபவர்கள் டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுத்தால் உடனே சொல்வார்கள், ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் லஞ்சம் வாங்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். எனவே அவர்களிடத்திலேயும் டிக்கெட் கேட்க முடியாது. இந்த 350 ரூபாயும் போதவில்லை. எப்படி கவர்ன்மெண்ட் டிரான்ஸ் போர்ட்டிலே இலவசமாக பாஸ் தருகிறார்களோ அப்படி எங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரோடு போராடி இரயில்வேயிலும் இலவசமாகப் பாஸ் வாங்கிக் கொடுங்கள். எம்.பி.க்கள் செய்யும் வேலைகளைவிட நாங்கள் எந்தவிதத்திலும் குறைந்த வேலை செய்யவில்லை, அதிகமாகவே செய்கிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பாலை எங்களுக்கும் கொடுங்கள், தமிழ்நாட்டோடு போதும், டெல்லிக்குப் ஃப்ரீ யாகக் கொடுக்க வேண்டாம், தமிழ்நாடு வரை இலவசமாகக் கொடுத்தால்போதும். உத்தரப்பிரதேசத்திலேயும், பீகாரிலேயும் இப்படித் தருகிறார்கள். வேண்டுமானாலும் வருஷத்திற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாயை மத்திய சர்க்காருக்கு இதற்காகக் கொடுத்துவிடலாம். அதில் ஒன்றும் தவறில்லை.

மேலும் இன்றைக்கு அதிகமாக அடிபடுவதெல்லாம் ஆளுங்கட்சி எம்.எல்.ஏக்களைப் பற்றித்தான். காரிலே போனாலும் ஆபத்து. கார் வசதியும் இல்லை. தொகுதியிலே வசூல் செய்து கார் வாங்கிக் கொடுத்தால் கார் வாங்கிக்கொண்டான் என்று திட்டுகிறார்கள். கட்டை வண்டியிலேயா போய் உடனே காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? ஆகவே இப்படிச் செய்யும்பொழுது லஞ்சம் வாங்கி விட்டார், லஞ்சம் வாங்கிவிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். வேண்டுமானால் எங்களுக்கு சி.ஐ.டி. வைத்து, விஜிலென்ஸ் வைத்து கண்காணித்து பாதுகாப்பு கொடுங்கள், தவறு இருந்தால் கண்டிக்கும். அந்தத் தவறுக்கு நாங்கள் எதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 22]

ரயில்களுக்கு டிக்கெட்டிற்கு கடைசி நேரத்தில்தான் நாங்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று 7 மணிக்கு வந்து இந்த மாதிரி ஆபத்து, சென்னைக்கு வாருங்கள் என்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் ரயிலுக்கு டிக்கெட் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அந்த ஃபீர் பாஸ் வரும்வரையில் எம்.எல்.ஏக்களுக்கு கடைசிவரை 2 டிக்கெட்டுகளுக்கு —பணம் கொடுக்கிறோம்—ப்ரையாரிட்டி கொடுக்க மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி அந்த சலுகையைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு இன்னும் சில வசதிகளைச் சென்னையில் செய்து தரவேண்டும். தினசரி அட்டென்டன்ஸ் போடச் சொல்லுகிறார்கள். எலிமென்டரி ஸ்கூல் பையன் மாதிரி தினசரி அட்டென்டன்ஸ் போடச் சொல்லுவது கேவலமாக இருக்கிறது. எம்.எல்.சி.க்கள் போடுவதில்லை, எம்.பி.க்கள் போடுவதில்லை. சில நேரங்களில் கையெழுத்துப் போட மறந்துவிட்டால் 20 ரூபாய் போய்விடுகிறது. திருப்பி எழுதிக் கொடுத்தால் பணம் தருகிறார்கள். அது எவ்வளவு நாகரிகமாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, பத்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை கையெழுத்து வாங்கினால் போதும் என்ற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இங்கு பல நாட்களில் 2½ மணி வரை செஷன் நடக்கிறது. காலை யில் 9 மணிக்கே வந்துவிடுவதால் டிபன் சாப்பிடாமலே வரவேண்டியிருக்கிறது. 11 மணி ஆனால் பசி வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சீக்கிரமாகப் பேசி முடித்தால் சீக்கிரம் அவையின் நடவடிக்கைகளை முடித்துவிடலாம்.

திரு. கோவை செழியன் : கான்டினில் இருந்து டீ, மசால்வடை தருகிற மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால் எங்களுடைய தகுதிக்குத் தகுந்த மாதிரி பயன்படுத்திக் கொள்ளுவோம்.

நேற்றும் நான் சொன்னேன். முன்பக்கம் நாங்கள் உட்காருவதற்காக இரு பக்கமும் போடப்பட்டிருக்கும் பெஞ்சில் உட்காருவது ஒரு தண்டனையாக இருக்கிறது. முனிவர்கள் முள் படுக்கையில் படுப்பது போன்று குத்துகிறது. அதை மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கோவை செழியன்]

சட்டசபையிலுள்ள ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் வெளியே வருகிறபோது கட்சியை மறந்து விடுகிறோம். ஆகவே, வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எங்களை எல்லாம் அரசாங்கச் செலவில் பிக்னிக் டூர் அழைத்து போனால் நாங்கள் கட்சி மறந்து மனிதர்கள் என்ற முறையில், இந்தியர்கள் என்ற முறையில், தமிழர்கள் என்ற முறையில் பழக வழி ஏற்படும். ஆகவே, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பிக்னிக் போவதற்கு அரசாங்கச் செலவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பிச்சைக்காரர் நிதி திரட்டுகிறார்கள். அதை வசூலிக்க இன்னும் நல்ல வகை இருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்தில் கலை உணர்வு பெற்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நடிக்கக்கூடியவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். திரு. துரைமுருகன் இருக்கிறார்; ஸ்திரி பார்ட்டுக்கு ஆர். ஆர். முனுசாமி இருக்கிறார். முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டால் அவர்கள் கதை வசனம் எழுதித் தருவார்கள். 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்கள் எல்லாம் சேர்ந்த நாடகம் நடத்தி வார் பண்டுக்குக் கொடுத்தார்கள். இந்த மாதிரி இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி நல்ல நாடகமாக ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சென்று போட்டால் அந்தந்தத் தொகுதிக்காரர்களாகவது நிச்சயமாகப் பார்ப்பார்கள். பிச்சைக்காரர் நிதிக்கு வசூல் அதிகமாகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கு பணியாற்றுகின்றவர்களிலே வாச் அண்டு வார்டு என்ற பிரிவு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தினசரி கான்ஸ்டபிளாக இருந்தால் 1½ ரூபாயும், ஹெட் கான்ஸ்டபிளாக இருந்தால் 2 ரூபாயும் தருகிறார்கள். பூட்சுகள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் தருகிறார்கள். அதுவும் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தரவில்லை என்று குறைபட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய பேட்டாவைக் கொஞ்சம் உயர்த்தவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து நல்ல முறையில் உயர்த்த வேண்டும். எங்களுக்கு வேண்டிய ஒத்தாசைகளைச் செய்கிற இடைக்கால பியூன்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேர்தல், சட்டசபை போன்ற முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகளின்மேல் எங்கள் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஸ்தாபன காங்கிரசின் துணைத் தலைவர் என்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 22]

தேர்தல் என்று சொல்லும்போது நாம் இப்போது பல கட்டங்களில் பல தேர்தல்களை நடத்தி வருகிறோம். பொதுத் தேர்தல், கார்ப்பரேஷன் தேர்தல், முனிசிபாலிடி தேர்தல், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் என்று நான்கு கட்டங்களில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுத் தேர்தலுக்கு “அண்டர் தி பீப்பிள்ஸ் ரெப்ரசென்டேஷன் ஆக்ட்” படி வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்யப்படுகிறது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், முனிசிபாலிடி தேர்தல், கார்ப்பரேஷன் தேர்தலுக்கு என்று மற்றொரு வாக்காளர் பட்டியலைத் தயார் செய்கிறோம். இந்த இரு பட்டியல்களுக்கும் சம்மந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தப் பட்டியலிலே இடம் பெறும் பெயர் முக்கியமான பட்டியலிலே இடம் பெறாமல் போய்விடுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ரெப்ரசென்டேஷன் ஆப் பீப்பிள்ஸ் ஆக்ட் படி தயார் செய்யப்படுகின்ற வாக்காளர் ஜாபிதாவையே வைத்துக் கொண்டு மற்றத் தேர்தல்களையும் நடத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். மீண்டும் ஒரு முறை வோட்டர்கள் ஜாபிதாவைத் தயாரிக்காமல் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பட்டியலில் வேண்டுமென்றால் திருத்தங்கள் செய்து கொள்ளலாம். இப்போது பொதுத் தேர்தலில் பேர் இருந்தால் இடைத் தேர்தலில் பேர் இல்லாத கஷ்டமெல்லாம் ஏற்படுகிறது.

திருட்டு ஒட்டுப் பழக்கம் எப்படியும் இருந்து வருகிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதைப் போக்க ஒட்டர்களின் உருவப் படத்தைக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு ஏஜண்டுகளை வைத்தாலும் யார் உண்மையான வோட்டர்கள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. கொஞ்சம் அதிகம் செலவானாலும் ஒட்டர்களுக்கு அவரவர்களுடைய போட்டோவை அரசாங்கச் செலவில் எடுத்துக் கொடுத்தால், ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எடுத்துக் கொடுத்தால் ஜனநாயகத்திற்கு நன்மையான காரியமாக இருக்கும் என்ற வகையில் அரசாங்கம் அந்தக் காரியத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

எண்ணிக்கையில் தவறுகள், ஒட்டுப் போடுவதில் தவறுகள் போன்றவை வருகின்றன. இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு எம்.எல்.ஏ. தேர்தலில் கூட அதை ஒத்தி வைக்க வேண்டும், எண்ணிக்கையில் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆபீசர்களை வைத்து எண்ணச் சொல்வதால்தான் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. எங்களுடைய ஏஜண்டுகள் அங்கு உட்கார்ந்திருந்



1972 மார்ச் 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தால் கூட ஒரு சில மணி நேரங்களில் லட்சக்கணக்கான ஓட்டுகளை எண்ணக்கூடிய முறையில் அதைச் சரிவரக் கண்காணிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஐ.பி.எம். கம்ப்யூட்டர் மெஷினை வாங்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். தேர்தலுக்காகவும் ஒரு மெஷினை அரசு வாங்கலாம். அமெரிக்காவில் பட்டனை அழுக்கி ஓட்டுப் போடுகிற முறை இருப்பதால் அந்த மெஷினை எண்ணிக்கையை எல்லாம் போட்டு விவரத்தைச் சொல்லிவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட முறையை இங்கும் ஏற்படுத்துவது நல்ல முறையாக இருக்கும். இப்போது மனிதர்களை வைத்து எண்ணுவதில் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஏதோ 25, 25 ஆகக் கட்டுவது, டப்பாவில் போட்டுக் குலுக்குவது, பிறகு எண்ணுவது போன்ற இந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்க அரசு ஒரு முறையைக் காண வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்கள் பற்றியது. ஆளுநருக்கு எவ்வளவோ லட்சக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழிக்கிறோம். ஆள வந்திருக்கும் கட்சி அன்றைக்கு கவர்னருக்கு இவ்வளவு செலவு வேண்டாம், கவர்னர் வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு வேண்டும், வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் “ரோஜா லு மாராயி”—காலம் மாறிப் போய் விட்டது.

கவர்னர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஜனவரி 26-ம் தேதி ஒன்று, பட்ஜட் கூட்டம் முடிந்த பிறகு ஒன்று, ஆக இரண்டு விருந்துகளை ஒரு ஆண்டில் கொடுக்கிறார். இரண்டு மணி நேரம் கூட விருந்து நடைபெறுவதில்லை. இங்கிருந்து கிண்டிக்குப் போய் 10 நிமிஷத்தில் திரும்பிவிடும் நிலை இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கவர்னர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் அந்த விருந்து நடைபெறுவதில்லை. விருந்து நல்ல முறையில் ஓரளவுக்கு, எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கு கலந்து பழகுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து முக்கியஸ்தர்கள், மத்திய அரசு அமைச்சர்கள் வரும்போது கவர்னர் விருந்து கொடுக்கிறார். அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூப்பிடுவதில்லை, அமைச்சர்களை மட்டுந்தான் கூப்பிடுகிறார்கள். வேறு யார் யாரையோ அவர்களே ஒரு லிஸ்ட் வைத்துக் கொண்டு கூப்பிடுகிறார்கள். அதிலே பெரும் பணக்காரர்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 22]

கள், மக்களுடைய தொடர்பு அற்றவர்கள் ஆகியவர்கள்தான் அந்தப் பட்டியலிலே இருக்கிறார்கள். பழைய காலம் மாதிரியே அந்தப் பட்டியலை வைத்திருக்கிறார்கள். மக்களோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள சென்னை நகர சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையோ, மேல்சபை உறுப்பினர்களையோ அழைப்பதில்லை. ஊரைப் பற்றி எந்தவித அக்கறையும் இல்லாதவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். சாமான்யர்கள் ஆட்சியில் சாமான்யர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. சாமான்ய மக்களை அறியாதவர்களுக்குத்தான் கவர்னர் மாளிகை விருந்துக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அமைச்சர்கள் அவ்வளவு பேரும் சட்டசபை இல்லாத காலங்களில் காலை 11 மணி முதல் 4 மணி வரை அவரவர்களுடைய அறைகளிலே வந்து இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒருசில அமைச்சர்கள் தான், ரெவின்யூ அமைச்சர், கூட்டுறவு அமைச்சர் ஆகியவர்கள்தான் அலுவலகத்திற்கு வந்து தங்கள் அறைகளிலே இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான அமைச்சர்கள் இருப்பதில்லை. இதனால் பல பிரச்சினைகளில் அமைச்சர்களைச் சந்திக்க முடிவதில்லை. கேட்டால் பைல் பார்க்கப் போயிருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆபீசில் பைல் பார்க்காமல் வெளியே போயா பைல் பார்ப்பது? பொதுமக்கள் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் சரியல்ல. அதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறீர்கள்.

“காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லவேல்

மீக்கூறும் மஜனன் நிலம்”

என்ற வள்ளுவன் கூற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எல்லா அமைச்சர்களும் காலை 11 மணி முதல் மாலை 4 மணி வரை சட்டசபை இல்லாத காலங்களில், வெளியிலே டூர் போகாத நேரங்களில் கட்டாயமாக அவரவர்களுடைய அலுவலக அறைகளில் இருந்தாக வேண்டுமென்ற உத்தரவைக் கனம் முதல்வர் அவர்கள் போட்டாக வேண்டும், அதை அமல் நடத்தியாக வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1972 மார்ச் 22]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் வெளியிலே சுற்றுப்பயணம் செய்வதுபற்றி ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் மொத்தம் மொத்தமாகப் போவதை நிறுத்த வேண்டும். குறிப்பாக திருமணங்களுக்கு The whole Cabinet moves away. எல்லா அமைச்சர்களும் போய்விடுகிறார்கள். என்னதான் அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் திருமணமாக இருந்தாலும் மொத்தமாக எல்லோரும் போய் ஆசீர்வாதம் செய்தால்தானா கல்யாணம் நடக்கும்? துரைமுருகன் கல்யாணத்தின்போது இங்கு ஒரு அமைச்சர் கூட இல்லை. எல்லோருமே காட்பாடிக்குப் போய் விட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு அமைச்சர்கள் போனால் பரவாயில்லை. மொத்தமாக, கர்பினட் முழுவதும் கல்யாணத்திற்குப் போவது என்பது நியாயம் இல்லை. மக்கள் ஆட்சிக்கு அது தகுந்த முறையும் அல்ல, வேண்டுமானால் கட்சித் தலைவர், செயலாளர் போகட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. தொண்டர்களிடம் ஆர்வம் காட்ட வேண்டியதுதான், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அரசாங்க பூர்வமாக எல்லா மந்திரிகளும் அப்படிப் போவது என்பதை நிறுத்த வேண்டும்.

சுற்றுப்பயணம் போகும்போது கூட அந்தந்த இலாகா அமைச்சர்கள்தான், வேண்டுமானால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போகலாம். போகலாமே தவிர மூன்று நான்கு அமைச்சர்கள் என்று மொத்தமாக சுற்றுப்பயணம் செய்து பொதுமக்களின் பணத்தை விரயம் செய்வதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ.க்களை விழாக்களுக்கு அழைத்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய இடத்தையும் அளிக்கவேண்டும். ஒரு பரிசளிப்பு விழாவிற்குப் போயிருந்தேன். ரொம்பப் பரிதாபகரமாக யிருந்தது. ஹால் ஃபுல். ஒரு இடம் கூடக் கிடைக்கவில்லை. ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு மூலையில் ஒரு சேரைப் போட்டார்கள். மேடையில் என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்றால் சென்னை நகரில் உள்ள ஒரு சில எம்.எல்.ஏ.க்கள், சென்னையில் தங்கியிருக்கும் ஒரு சில எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்று ஒரு சிலர்தான் வரப் போகிறார்கள். மொத்தம் இருபது முப்பது இடங்கள் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டியவரும். ஆகவே எம்.எல்.ஏ.க்கள். எம்.எல்.எரி.க்கள் அழைக்கப்பட்டால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு தக்க இடங்கள் ஒதுக்கித்தரப்பட வேண்டும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 22]

Information and Publicity Department or Public Department must be in charge.

ஆபீசர்கள் கண்டுகொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். அப்படி கண்டு கொண்டு விட்டால் ஸீட்ஸ் கொடுக்க வேண்டி வருமே என்று கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். நிலை பரிதாபகரமாகயிருக்கிறது. இந்த நிலை மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு ஏற்படக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக சட்டசபையில் ப்யூன்கள் பலர் வேலை செய்து வருகிறார்கள். பதினைந்து ஆண்டுகளாக அவர்கள் டெம்பரரியாக வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். சட்டசபை கூடும்போது கூப்பிடுகிறார்கள். பின்னர் பேர என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அது நியாயம் இல்லை. எவ்வளவோ செலவு நாம் விருந்துகளுக்குச் செலவு செய்கிறோம். கூட்டம் நடக்கும்போது ஊழியர்கள் வருகிறார்களே, எவ்வளவு பேர்கள் நமக்குத் தேவை என்று பார்த்து அவர்களை பெர்மனென்ட் பேசினில் வைத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். பதினைந்து ஆண்டுகள் டெம்பரரியாக வைத்துக் கொண்டு நாம் இங்கு கூடும்போது கூப்பிடுவது என்பது மனிதாபிமானக் கோணத்திலிருந்து கூட அது மிகமிகக் கண்டிக்கத்தக்கது.

சட்டசபை கூடும்போது சில க்ளார்க்ஸ்களை அப்பாயின்ட் செய்கிறார்கள். குறைந்தபட்சத் தேவை எவ்வளவு என்று பார்த்து, தொடர்ச்சியாக அவர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், செலவானாலும் பரவாயில்லை அவர்களை பெர்மனென்ட் பேசினில், மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அப்பறமாவது அவர்களை பெர்மெனென்ட் ஸ்டாஃபாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு ஹௌஸஸ் கொடுக்க வேண்டும். குடிசைமாற்று வாரியம், வீட்டுவசதி வாரியம் என்று போட்டு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றில் ஸ்லம் ட்வெல்லேர்ஸ் மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு, கடைநிலை ஊழியர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு ஸெர்டன் பர்ஸென்டேஜ், பத்து அல்லது இருபது டெனமென்ட்ஸ் அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தரும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும்.



1972 மார்ச் 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்து, சென்ற முறையே நான் சொல்லியிருந்தேன், முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம், அந்தந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் அந்தந்தத் தொகுதி விழாக்களில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு தரவேண்டும். எனக்கு நொச்சிநகரில் ஒரு வாய்ப்பு தந்தார்கள். அதற்கு பெருமகிழ்ச்சி.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை பார்க்கும்போது ப்ரவலாக இது கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா அல்லது ஒரு முறையாக அனுமதிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் 184 பேர்கள் இருக்கிறீர்கள். நாங்கள், எதிர்க்கட்சியினர், தோழமைக் கட்சிகள் போக, இருபது பேர்கள். தோழமைக் கட்சியினருக்கே அழைப்பு இல்லை என்றால் அது நியாயம் இல்லை. அரசாங்க விழாக்களில் எல்லோருக்கும் பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்தத் தொகுதி மக்கள் பிரதிநிதி, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, அதிகார பூர்வமாக நடத்தப்படும் விழாக்களில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். இன்விடேஷன்ஸ் அனுப்புகிறார்கள். ஆயிரம் பேர்களுக்குப் போவதுமாதிரி ஒரு கடிதாசி போகிறது.

They must be permitted to participate in the function  
ஆகவே அத்தகைய விழாக்களில் அந்தந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டிய வசதி செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு ஒரு ரூம் கிடையாது. அங்கே திருவாளர் ராஜாராம் அவர்களுக்கு ஒரு ரூம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு ரூம் கிடையாது. டெப்டி ஸ்பீக்கர் ரூமுக்கு எதிராக ஒரு அறை இருந்தது, முன்பு அதைப் பயன்படுத்தி வந்தோம். அதை இப்போது டெப்டி ஸ்பீக்கரிடம் வருகிற விருந்தாளிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். எங்களுக்கு ரூம் இல்லை. நாங்கள் 14 பேர்கள்தான் என்றாலும் எங்களுக்கு 54 இலட்சம் வோட்டர் பெருமக்கள் இருந்தார்கள். எங்களையும் ஒரு அரசியல் கட்சி என்று யோசித்துப் பார்த்து கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு பக்கத்தில் ஏதாவது ஒரு அறை கொடுக்கவேண்டும், காங்கிரஸ் லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ்க்கு ஒரு ரூம் ஏற்படுத்தித்தருவது மிக மிக அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 22]

அடுத்து, உணவுப் பிரச்னை. திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒன்பது மணிக்கு அவசர அவசரமாக ஓடி வருகிறோம். கான்டீன் அரைமைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அங்கு சென்று வாங்கி வருவதற்குள் செஷன்ஸ் முடிந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. போய் வாங்கி வா என்று சொல்லவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அருகாமையில் ஒரு கான்டீன் கட்டித் தருவதற்கு முன்வரவேண்டும். சுடச்சுட சாப்பிட்டு சுடச்சுட இங்கு பேசுவது என்று இருக்கவேண்டும். இன்று ஆறிப்போய் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே சுடச்சுட தேவையானதை சாப்பிடுவதற்கு பக்கத்தில் ஒரு கான்டீன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் மிகவும் கஷ்டமாகயிருக்கும்.

அடுத்து, ஆபீஸர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கிற பாலிஸி. That should be stopped. முன்னரே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கமாட்டோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். எங்களுக்கு வருகிற செய்தி எல்லாம் எக்ஸ்டென்ஷன் வாங்குவதற்கு சில அதிகாரிகள் பின்னே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. எப்படியோ அதில் வெற்றி அடைந்தும் விடுகிறார்கள். இந்தப் பாலிஸி தவறு. நமக்கு யாரும் இன்டிஸ்பென்ஸபிள் இல்லை.

No one is indispensable. அப்படி ஒருவரே இருந்து அதிகாரம் நடத்துவது என்றால் பின்னால் இருக்கிறவர்கள் லாயக்கில்லாதவர்களா? அப்படி பின்னால் இருக்கிறவர்களைத் தயார் செய்வது கிடையாதா? அப்படியானால் பின்னால் இருப்பவர்களுக்கு எப்படி வாய்ப்பு கிடைக்கும்? ஆகவே, No extension should be given. யாராக யிருந்தாலும் சரி எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கவேண்டாம். ஹெல்த் மினிஸ்ட்டரிடம் கேட்டபோது சொன்னார்கள். உங்கள் இலாகாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்று கேட்டால் அவரை விட்டால் ஆள் இல்லை என்றார்கள். அப்படியென்றால் அந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் உதவாக்கரைகளா? அப்படியானால் அவர்களை யெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுங்கள். What is the meaning? What are we training? முடிந்தவரையில் யாராகயிருந்தாலும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கவேண்டாம். அரசியலில் இளைஞர்கள் தேவை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க அதிகாரிகளை, வயதானவர்களை வைத்து ஏன் வேலை வாங்கவேண்டும்? வயதானவர்களுக்கு, ரிட்டயரானவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது. எங்களுக்கு எவ்வளவோ இன்பர்மேஷன் வருகின்றன. டயரக்டர்



1972 மார்ச் 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஆஃப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ், லெஜிஸ்லேச்சர் செகரட்டரி, டி.எம்.இ. (மெடிகல்) என்று பல அதிகாரிகளுக்கு ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் என்று எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படிக்கொடுக்கக்கூடாது என்று, கட்டுத்திட்டமாக கிடையாது என்று திட்டவட்டமாக முடிவு கட்டிவிட்டால் அவர்கள் வேலையை ஒழுங்காகக் கவனிப்பார்கள். இல்லாவிடில் பலவித விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அவர்கள் இடம் கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்டதொரு நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது.

கடைசியாக, தியாகிகள் பென்ஷன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தியாகிகள் மாநாட்டில் ரூ. 100 அளிக்கப்போவதாக வாக்களித்தார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதிகாரிகளிடமிருந்து போட்ட அப்ளிகேஷன்களுக்கு பதில் வருவதில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்த மாநாட்டில் ரூ. 100 அளிப்பதாக வாக்களித்தேன்? இல்லாத ஒன்றை கற்பனை செய்து பேசுவது சரியல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மௌண்ட் ரோடில் தியாகிகள் மாநாடு நடந்து, அங்கே வாக்களித்ததாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதலில் தாங்கள் சொன்ன “வாக்களித்தார்கள்” என்பதற்கும் பிறகு திருத்திக்கொண்டு “வாக்களித்ததாகச் சொன்னார்கள்” என்பதற்கும் நிறைய முரண்பாடு இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்தத் தியாகிகள் மாநாட்டிற்கு நான் வரவில்லை. வரக்கூடிய பாக்கியம் இல்லை. வந்தவர்கள் சொன்னார்கள் ரூ. 50-ல் இருந்து ரூ. 100 ஆகப்போகிறது என்று மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்கள். மத்திய அரசு ரூ. 200 ஆக ஆக்கப்போகிறார்கள். நமது அரசாங்கம் ரூ. 100 என்றாவது உயர்த்த வேண்டும், அரசியல் தியாகிகளுக்கு ரூ. 100 என்றாக்குவது அவசியம். அப்ளிகேஷன்ஸ் போட்டால் பதில் வருவதில்லை. வந்தாலும் எக்கச்சக்கமான பதிலை அனுப்பிகொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அந்த அதிகாரிகளுக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு கிடைக்கப்போவது கொஞ்ச வருடங்களுக்குத்தான். எல்லோரும் வயதானவர்கள். தயவுசெய்து அவர்களுக்கு துரிதமாகக் கொடுத்தால்தான், செய்கிற உதவியை காலதாமதம் இல்லாமல் செய்தால்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 22]

தான் அவர்கள் அதைப் பெறமுடியும். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசுகிற வாய்ப்புக்கு நன்றி.

(திரு. எஸ். முருகையன்—தலைமை)

முன்பெல்லாம் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு வந்தவர்கள் மிகப்பெரிய பணக்காரர்கள், தனவந்தவர்கள், ஜமீன்தார்கள், இவர்களெல்லாம் தான் இந்த சட்டமன்றத்திலே வந்து அமர்ந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அம்மையார் அவர்களின் கூற்றுப்படி மிகச்சாமான்யமானவர்கள் வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். அப்போது சில சாமான்யர்கள் வந்து இருக்கக்கூடும். அவர்களெல்லாம் நல்ல வசதி படைத்தவர்களின் கண்காணிப்பில் வைத்து இருந்தார்கள். ஆனால் அப்போது இருந்த வசதி வாய்ப்புகள் இப்போதும் இருக்கிறது. இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது கருணை கொண்டு ஒரு ரூ. 100 இன்றைக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி. இருந்தாலும் கூட இப்போது இருக்கின்ற நமக்கு இவைகள் போதுமானதா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. நான் சம்பளத்தை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு வரவில்லை. இருக்கின்ற வசதிகள் ஓரளவுக்குப் பெருக்கித்தந்தால் போதும் என்று சொல்கிறேன்.

படிப்பு வசதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குழந்தைகளுக்கு இன்றைக்கு அந்த எம்.இ.ஆர். படி கூட போதுமான வசதி கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 வருமானத்திற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடையாது, மற்ற வசதிகள் எல்லாம் கிடையாது என்று இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிறபோது எங்களுடைய சம்பளத்தை நாங்கள் அதிலே குறிப்பிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது நாங்கள் அந்த வசதிகளைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை வருகிறது. நாங்களெல்லாம் குடும்பக்கட்டுப்பாடு பிரசாரம் வருவதற்கு முன்பே குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தவர்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 6-7 இருக்கும். 7 குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கு. காமாட்சி]

இன்றைக்கு என்னைப் பொறுத்தவரையில் 8 குழந்தைகள் இருக்கின்றன. 8 குழந்தைகளை நான் படிக்க வைக்க வேண்டும். அங்கே போய் நான் கேட்கும்போது ஸ்காலர்ஷிபுக்கு எழுதினால் ஸ்காலர்ஷிப் ரிஜக்ட் ஆகி வருகிறது. ஹாஸ்டலில் போய் சேர்ந்தால் அதற்குப் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வசதிகளையாவது தயவு கூர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குழந்தைகளுக்கு கொடுத்து, அவர்கள் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வைத்திய வசதி, மருத்துவ விடுதிகளில் சென்றால் எங்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்கிறார்கள். வேண்டிய மருந்துகள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். என்னுடைய துணைவியாரை அழைத்துச் சென்றால் கூட, அவர்களுக்கு அந்த வசதி கிடைப்பது இல்லை. எக்ஸ்-ரே எடுத்தால் ரூ. 50-60 பில் போட்டு உடனே வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த வைத்திய வசதியாவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குடும்பத்திற்கு, கூடுமான வரையில் மனைவி, குழந்தைகள், தாயாருக்கு, செய்து தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்னார்கள், தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்பதில் இருக்கிற கஷ்டங்களைப் பற்றி. தயவு கூர்ந்து அதையும் சிந்தித்துப் பார்த்து, ஆளுக்கு ஒரு ஜீப்பாவது கொடுத்து, அதை இந்த 5 ஆண்டுகள் முடிந்த பிறகு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு, அந்த வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்போது ரயில்வேயில் போனால் எங்களை மதிப்பது கூட கிடையாது. பர்ஸ்ட் கிளாசில் தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. தேர்ட்டு கிளாசில் போக முடியவில்லை. பர்ஸ்ட் கிளாசில் போக வேண்டுமானால் இரவு பயணம் செய்யவேண்டுமானால், 2 நாள் 3 நாள் முன்புபோய் ரிசர்வ் செய்யவேண்டும்—காலையில் சென்றால் அவர்கள் கொடுப்பது இல்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கள் என்றுகூட பார்ப்பது இல்லை. ரிசர்வேஷன் கார்டில் கூட “காமாட்சி, எம்.எல்.ஏ” என்று எழுதி கொடுத்தாலும், அவர்கள் எம்.எல்.ஏ. என்று போடுவது இல்லை எம்.எல்.ஏ. என்று போடாவிட்டால் பரவாயில்லை. ரிசர்வேஷன் கோட்டாவில் எம்.எல்.ஏ-க்கு கொஞ்சம் சீட் ரிசர்வு செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1972 மார்ச் 22]

அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு நல்ல முறையிலே மக்களை அணுகி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். முன்பு இருந்த அமைச்சர்களுக்கும் மக்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் மக்களோடு ஒன்றிப்பழகவில்லை. இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் திருமணத்திற்குச் செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வரவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அவர்கள் வந்தால் தான் எங்களுக்கும் மதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் வருகிறார்கள். அமைச்சர்களாக இல்லாவிட்டாலும் கூட இங்கே இருக்கும் அமைச்சர்கள் எங்களுடைய திருமணத்திற்கு வருவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் நாங்கள் அவர்களை அழைக்கவில்லை. அமைச்சர்களாக இல்லாத நேரத்திலும் கலைஞர், நாவலர், என்.வி.என். மற்றவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களான காரணத்தால் தான் நாங்கள் அவர்களைத் திருமணத்திற்கு அழைக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டை தயவு செய்து நான் மறுக்கிறேன்.

இன்னும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கமிட்டிகளிலே தயவு செய்து இடம் ஒதுக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் கமிட்டியிலே என்றால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கின்ற பொது நிகழ்ச்சிகள், அதிலே ஏற்படுகிற விளைவுகளை ஆராயும் போது கமிட்டிகள் அமைக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலே எங்களை அழைப்பது இல்லை. தயவு கூர்ந்து அதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், இந்த சுற்றுலா கமிட்டி திருச்சிக்கு வந்தது. அந்த நேரத்தில் அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துக்கேட்டிருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் நலமாக இருந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே போல் என்னுடைய பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலே தலைமைச்செயலாளர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களே போய் அந்த இடத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களே முடிவு செய்கிறார்கள். அவர்களே அதற்காக பதிலைக் கூறுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே அந்தப் பிரச்சனையை எடுத்து வைக்கின்ற, மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்கின்ற எங்களைப்போன்றவர்களை அந்தக் கமிட்டியிலே போட்டால், அந்த ஏற்பாடுகளை அலசி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு காண முடியும். ஆகவே, அந்த மாதிரி பண்ண



1972 மார்ச் 22]

[திரு. கு. காமாட்சி]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதிலே இடமளிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தியாகிகள் பென்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். கொடுக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்திலே இங்கே தமிழ் தியாகிகள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் வேண்டுமோ விடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுடைய உயிரைக் கூட தியாகம் செய்து, தமிழுக்காக உயிரை விட்ட அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழுக்காக பல பேர் சிறை சென்று இருக்கிறார்கள். பலபேர் சிறையில் இறந்த காரணத்தால் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் நொந்து போய் இருக்கிறது. அவர்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டார்கள். நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிற இந்த நவீன காலத்தில், வளர்ந்து வரும் நவீன காலத்தில், ஆளுநர் அவர்கள் எம்.எல்.ஏக்களை வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது டயில் சந்தித்துப் பேசுகிற அளவுக்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது டயில் கூடி வேடிக்கை பேசுகிற மாதிரி இல்லாமல், நாம் இப்படிக்கூடுகிற போது இருக்கிற நிலைமைகளை பரஸ்பரம் பரிமாறிக்கொள்வதற்கு வசதியான முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 22]

நாம் இன்றைக்கு பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம். மாறி வரும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பல்வேறு சட்டங்களைக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் அமல் நடத்தப்படுகின்றனவா, அந்த சட்டத்தின் நோக்கங்கள் எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் அவ்வப்போது ஓரளவுக்கு பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியோ, ஒரு செல்லோ, அமைத்தால், அது நிச்சயம் அந்தச் சட்டங்களை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கிற நேரத்திலே, சம்பளம் அதிகப்படியாக வேண்டும், வசதிகள் அதிகப்படியாக வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்ல வரவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய அரசியல் கடமைகளை செய்கின்ற விதத்தில் அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினராக வந்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சாமான்யர்கள். ஏற்கனவே ஜமீன்தார்கள், மிட்டாதார்கள், நில பிரபுக்கள், மில் முதலாளிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வெகு சாமான்யர்கள் உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை சரிவர ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொகுதிக்குப் போனால் என்ன கேட்கிறார்கள். 100 கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். கிராமத்திற்கு சாலை வசதி செய்துகொடுங்கள், பாலம் கட்டிக் கொடுங்கள், அணை கட்டிக்கொடுங்கள் என்று இப்படி பல கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ஆற்றுப் பாலத்தைப் பார்க்கவேண்டும், அணைக்கட்டை பார்வையிடவேண்டுமென்றால் எப்படிச் செய்வது? நிச்சயமாக எம்.எல்.ஏ.-க்கள் நாணயமாக செயல்படவேண்டியதற்கு, அவர்களுடைய தொகுதிக்கு கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதிகளை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதென்றால்—வேறு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும்—தொகுதியைச் சுற்றிவருவதற்கு தாலுகா ஆபீஸ்,



1972 மார்ச் 22]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸ் ஆகிய இடங்களில் இருக்கக்கூடிய ஜீப்களை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு, ஒரு மாதத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்களுக்கு சட்டமன்றம் இல்லாத நேரத்தில், எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குக் கொடுத்து சுற்றுப் பிரயாணத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 50 வாடகை கொடுத்து அல்லது பெட்ரோல் போட்டுக் கொண்டு கார் வைத்துக்கொண்டு போவதற்கு ஒன்று பணக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கடமையைச் செய்ய முடியாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, இது அவசியம் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தாலுகா கச்சேரி இருக்கக்கூடிய இடத்தில், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பெடிஷன் தயார் செய்துகொண்டு போனால், அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு டைப்பிஸ்டு அதை அடித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எம்.எல்.ஏ. வேலைகளைச் செய்வதற்கு என்று அங்கே இருக்கக்கூடிய டைப்பிஸ்டுகளில் ஒருவரை ஒதுக்கிவைத்து ஏற்பாடு செய்தால், நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும். சீக்கிரம் விருவிருப்பாக வேலை செய்ய முடியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு டைப் மிஷினோ, ஒரு க்ளார்க்கோ கொடுக்க கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதற்கு இல்லை நம் நாடு இருக்கக் கூடிய நிலைமை. ஆகவே, அங்கு இருக்கும் டைப் மிஷின்களில் ஒரு மிஷினை எம்.எல்.ஏ.-க்கள் வேலைக்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிடவேண்டும். இதற்காக வெளியே கொடுத்து டைப் அடிக்கவேண்டுமென்றால் ரூ. 3 அல்லது 4 கொடுத்து அடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டி இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்கு அமைச்சர்களிடமிருந்து உடனடியாக பதில் வருகிறது, மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இலாகாவிலிருந்தும் பதில் வருகிறது. ஆனால், தொடர்ச்சியாக இறுதியாக அந்தக் காரியத்தில் என்ன முடிவு செய்யப்பட்டது என்று முடிவான பதில் வருவதில்லை. முதலில் கடிதம் எழுதிய உடனேயே

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 22]

“கடிதம் கிடைத்தது” என்று பதில் வந்துவிடுகிறது. ஆனால் இறுதி முடிவு பற்றி கடிதம் வருவதில்லை. இறுதி முடிவு பற்றி பதில் கடிதம் வந்தால்தான் தொகுதி மக்களுக்கு அந்த விஷயத்தைப்பற்றி நாம் சொல்ல முடியும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மந்திரிகளுக்கும், இலாகாவிற்கும் நாம் அடிக்கடி கடிதம் எழுதுகிறோம். ஆனால், இறுதியாக அந்த விஷயத்தில் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்ற விவரங்களோடு விளக்கமாக பதில் வந்தால், அதைப்பற்றி தொகுதி மக்களுக்கு நாங்கள் விளக்கமாகச் சொல்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டார்கள், ரிடையர் ஆனவர்களைப் பற்றி. கீழ்த்தட்டிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. மேல் தட்டிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், அதாவது ஐ.ஏ.எஸ். அல்லது ஐ.சி.எஸ். உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிய போஸ்டுகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பெரிய அந்தஸ்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகிய பிறகு நாணயமாக அவர்கள் ஓய்வகால வாழ்வை நடத்த வேண்டுமானால், அவர்களை ஒரு அந்தஸ்துள்ள உத்தியோகத்தில் நியமிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அப்படி வயதானவர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுத்து வேலையில் அமர்த்துவது, அவர்கள் வெளியே போய் பணக்காரர்கள் கம்பெனியில், பிரைவேட் செக்டாரில் வேலை செய்வது போன்ற விஷயங்களை அனுமதிப்பது ஆரோக்கியமாக இருக்காது. அந்த வழி நல்ல வழி அல்ல. அரசாங்கத்திற்கும் அது நல்லது அல்ல என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தியாகிகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள் எல்லோரும். நாம் இதில் வேறு ஒரு பிரச்சனையில் மாட்டிக் கொள்வோம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தியாகிகள் என்றால் மொழிக்காக தியாகம் செய்தவர்களும் தியாகிகள்தான். தொழிலாளர்களுக்காக, விவசாயிகளுக்காக தியாகம் செய்தவர்களும் தியாகிகள்தான். ஏற்கனவே சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தியாகிகளுக்கு மான்யம் கொடுத்து ஒரு வழக்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்டோம் என்பதைத் தவிர, ஜெயிலுக்குப் போனவர்களெல்லாம் தியாகிகள் தான், தொடர்ச்சியாக இந்த விஷயம் வந்து கொண்டே இருக்கும், எல்லோரையும் தியாகிகள் என்று சேர்த்துக் கொண்டே போகக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும். பிறகு நானும் சொல்வேன், விவசாயிகளுக்காகவும், தொழிலாளர்களுக்காகவும் தியாகம் செய்தவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்



1972 மார்ச் 22]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

என்று சொல்வேன். அப்படிச் செய்தால் சர்க்கார் போடக்கூடிய பட்ஜெட் தொகையில் ஒரு பாதி தொகையை தியாகிகளுக்காக ஒதுக்கிவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இருக்கக்கூடிய தியாகிகளுக்கு கொடுத்துக்கொண்டுவருகிறோம். வேறு வழி இல்லை. அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு நியாயமான அடிப்படையில் ஒரு தொகையை கொடுத்துக்கொண்டு வருவதோடு நிறுத்திக்கொள்வோம். பழைய காலம் சுதந்திரம் பெறவேண்டிய காலம். இப்பொழுது சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு நிலைமை அப்படி இல்லை. ஆகையால், இப்படி தியாகிகள் பட்டியலை நீட்டிக்கொண்டு போகும் ஒரு கொள்கையை உருவாக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய முடிவு.

அடுத்தபடியாக, போன் சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஒரு எம்.எல்.ஏ. எங்கு இருந்தாலும் சரி, ஊரில் இருந்தாலும் சரி, இங்கு இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மாத்திரமாவது போன் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முறையில், லோகல் கால்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவில், ரூ. 50 அல்லது ரூ. 75 என்ற அளவுக்கு நிபந்தனை வைத்தால் கூட பரவாயில்லை, அந்த அடிப்படையிலாவது எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு போன் வசதி செய்து தரவேண்டும். வேறு எங்கே வெளியில் போய் பேசினாலும் மாதம் ரூ. 400, 500 கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும், அதை அனுமதிக்க முடியாது. பக்கத்தில் இருக்கிற என் வீட்டிற்கு ஒரு போன் கொடுங்கள் என்றால், அது வீடு, இது ஹாஸ்டல் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, ரூ. 40, 50 என்று குறைந்தபட்ச கட்டணத்தை பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு போன் வசதி செய்து தரவேண்டும். அப்படி வசதி செய்துகொடுத்தால் வேலையை திறமையாக செய்வதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி கட்சி என்று சொன்னால், எல்லா கட்சிக்கும் போன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் 54 லட்சம் வோட்டு வாங்கினோம். ஆகவே எங்களுக்கு மாத்திரம் போன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. இதிலே பிரபோர்ஷனல் ரெப்ரெசன்டேஷன் பேசுவதில் பயன் இல்லை. கொடுத்தால் எல்லா கட்சிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு கட்சிக்கும்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 22]

கொடுக்க வேண்டாம். இதிலே 54 இலட்சம் வோட்டு வாங்கினோம் என்று சொல்லி கொம்பு குத்திக்கொண்டு போவது என்று சொன்னால், நான் அதை ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை.

தொகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம் வரக்கூடிய காலத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் அவர்களுடைய வேலைகளை மேற்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.யை பங்ஷனுக்கு அழைக்கவேண்டும். அதோடு அவருடன் 10, 15 நிமிடமாவது தனியாக உரையாட வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாண்புமிகு அமைச்சர்களுடன் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்ல முடியும், அங்கு இருக்கக்கூடிய தொகுதி நிலவரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் வந்தால் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்களை அழைத்து அரை மணி நேரமாவது அவர்களுடன் உரையாட வேண்டும். அங்கு இருக்கக்கூடியநிலைமைகளைப் பற்றி உரையாட வேண்டும். மற்றும் பொதுவாக பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி உரையாட வேண்டும். கடிதம் எழுதுவது, அல்லது வேறு விதத்தில் கூட்டங்களில் பேசுவது என்பதையெல்லாம்விட, மனிதத் தொடர்பு மூலம் பல்வேறு விஷயங்கள் தீர்ந்துவிடக்கூடும், பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு பரிகாரம் கண்டு விடலாம். ஆகவே, இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கலியாணத்திற்குப் போவது பற்றி நான் பேசவில்லை. வேண்டியவர்கள் வீட்டுக் கலியாணத்திற்குப் போகிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லை. நாமும் கூட கலியாணத்திற்குப் போகிறோம். ஆனால் வேறு ஒரு பங்ஷன் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால், அந்த பங்ஷனில் அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்கு ஏதாவது ஒரு வேலை கொடுக்க வேண்டும், ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். தலைமை தாங்குவதோ, அல்லது வேறு ஏதாவது முறையில் பங்கு கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். கட்சி பங்ஷனாக இருந்தால், அமைச்சர் கலந்துகொள்வார்கள், அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் கலந்துகொள்வார்கள், அதைப்பற்றி யாரும் கோபித்துக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் பொதுக்காரியத்தை ஒட்டிய ஒரு பங்ஷனாக இருந்தால், அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்கு அதில் ஏதாவது ஒரு பங்கு இருக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கடைசியாக நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். அவர்கள் தொகுதி மக்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள, அவர்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு என்னென்ன வசதிகள் தேவையோ, அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுവந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு கோவை செழியன் அவர்களும், மாண்புமிகு காமாட்சி அவர்களும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். எவ்வாறு பொது மக்களுக்கு கடமைப் பட்டிருக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களுடைய பிரச்னைகளெல்லாம் என்ன என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துவைத்து, காரணகாரியங்களை விளக்கினார்கள். எங்களுடைய குறைகளை சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கூட நாங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல. நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தொண்டு செய்வதற்காகத்தான், குறைகளை இங்கே சொல்வதற்காகத்தான் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நாங்கள் உணர்கிறோம். அதற்காக பெரிய பெரிய வசதிகள், வாய்ப்புகள் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக 1967-க்கு முன்னால் சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு காமாட்சி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வசதி பெற்றவர்கள், அதிகமாக வாய்ப்பு பெற்றவர்கள், பண வசதி பெற்றவர்கள், செல்வாக்கு பெற்றவர்கள்—செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் என்று நான் சொல்கிற நேரத்தில் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் மூழ்கியவர்கள் பல பேர் இங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். 1967-க்குப் பின்னால் பொது மக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள், பொதுக் காரியங்களில் ஈடு

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்] [1972 மார்ச் 22]

பட்டவர்கள், அரசியல் கட்சியில் தீவிர பங்கு எடுத்துக்கொண்டவர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக, மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் கேட்கக்கூடிய முதல் குறை, “எங்கள் கிராமத்திற்கு பாதை இல்லை, எங்களுக்கு ஆற்றுப் பாலம் இல்லை” என்பதைப் போன்று சாதாரண கேள்விகளைத்தான் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் பார்த்து பொதுமக்கள் கேட்கிறார்கள்.

அந்தக் கேள்வியை நாங்கள் மன மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் அந்தந்தத் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய எந்தக் குறையானாலும் சரி—குளமானது வற்றிக் கிடந்தாலும், ரோடுகள் பாழ்பட்டுக் கிடந்தாலும், அல்லது வயல்கள் வறண்டு போனாலும்,—அது யார் பொறுப்பிலே இருக்கின்றது, யார் கவனிக்க வேண்டும், யார் செப்பனிட வேண்டும் என்று பார்க்காமல் அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரின் பொறுப்புதான் என்றெண்ணி அந்த அளவுக்கு பொது மக்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மீது குறை சொல்லுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, காலையிலிருந்து 11 மணி வரை தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பொதுமக்களில் பலரைச் சந்திக்கிறார்கள். சொல்லப்படும் குறைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகளில் நியாயமானவையாக இருந்தாலும், நியாயம் அதிகம் இல்லாவிட்டாலும் அவற்றைக் கேட்டு திருப்திகரமான பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்வதற்கு காரணம் நம் பெரியவர் மணலி அவர்கள் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். உறுப்பினர்கள் நியாயமாக தொகுதியில் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்பது தவிர்க்க முடியாத கடமை ஆகும். அவ்வாறு சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு மேலும் அதிகமான வசதிகள் செய்து தரவேண்டியது அரசினுடைய பொறுப்பு என்று கருதுகிறேன்.

நாங்கள் மிகச் சாதாரணக் குடும்பத்திலிருந்து வந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். நாள் ஒன்றுக்கு 30 அல்லது 40 ரூபாய் செலவழித்து பேருந்து அல்லது மகிழ்வு உந்து அமைத்து தொகுதியில் செல்ல முடிவதில்லை. குக்கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று, ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் போய் அங்கே உள்ள குறைகளை மாதம் ஒரு முறை கேட்கும் வாய்ப்பு என்னால் பெற முடியவில்லை.



1972 மார்ச் 22]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

ஆகவே இந்த மாமன்றத்தில் மிகப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஜீப் வழங்க வேண்டும். அந்த ஜீப் வழங்கும் முறையில் ஏதாவது ஒரு விதி முறையைக் கடைப்பிடித்தல் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஐந்தாண்டுக் காலம் அந்த ஜீப்பை பயன்படுத்தி, அவர்கள் பதவிக் காலம் முடிவடையும் நேரத்தில், அல்லது மீண்டும் தேர்தலைச் சந்திக்கும் நேரத்தில் அதை ஸ்தல ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற விதி முறை ஏற்படுத்துவது நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நம் மணலி அவர்கள் சொன்னது போல், காலையில் எழுந்தவுடன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்தப் பகுதி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போன் பண்ணவேண்டும். ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு போன் பண்ண வேண்டும்; எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் போன் பண்ணி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா என்று கேட்கும் அளவுக்கு அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை 300, 400 ரூபாய் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை மணலி அவர்கள் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். குறைந்த பட்ச அளவுக்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விதிவிலக்கு தர வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். இது மிக இன்றியமையாதது; தேவையானது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் முறையாக, செம்மையாக, திறமையாகப் பணியாற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், புகைவண்டிப் பயணத்துக்கு பாஸ் கொடுத்தால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பளத்தைக் கூட குறைத்தாலும்—ரூ. 350 கொடுப்பவர்கள், ரூ. 250 கொடுத்தாலும் போதும் ரயில்வே பாஸ் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஐந்தாண்டுக் காலம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறோம். ஐந்தாண்டுக்குப் பின் எங்கள் நிலை பராரியாக இருக்கும் நிலையும் ஏற்படலாம். தொழில் பார்க்கக் கூடியவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டு இருக்கிறது. அது போல் கொடுக்கும் ரூ. 350-ல், ரூ. 100 பிடித்துக் கொண்டு, அதற்கான பங்குத் தொகையை அரசு செலுத்தி, ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஓய்வு பெறும் நேரத்தில், அல்லது மீண்டும் தேர்தலைச் சந்திக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு கணிசமான ஒரு தொகை அளிக்க வேண்டும் என்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்], 1972 மார்ச் 22

கடைசியாக, மாவட்ட ரீதியாக, மாவட்ட 'வளர்ச்சிக் குழு' மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் கூடுகிறது. அந்த வளர்ச்சிக் குழுவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவர்கள், மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அந்தந்தத் துறையிலுள்ள பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் கலந்து கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு கலந்து கொள்ளும் நேரத்தில், இங்கே எழுப்பப்பட்ட பொருள்கள், விவாதிக்கும் விஷயங்கள் எந்த அளவுக்கு தீர்மான ரூபமாக வடிக்கப்பட்டு செயல்படுகிறது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது ஒரு திருமண விழா மாதிரி நடந்து விடுகிறதே தவிர, சொல்லக் கூடிய குறைகள், எடுத்து வைக்கப்படும் முறையீடுகள், காட்டக் கூடிய காரணங்கள் இவைகளெல்லாம் தெளிவாகக் கோர்க்கப்படுகின்றனவா என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக அத்தனை பேரும் இணைந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் கூடுவதைக் காட்டிலும், ஆங்காங்கே உள்ள தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் கூட்டி, சம்பந்தப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினரை வரவழைத்து இருக்கக் கூடிய குறைகளை முறையாக எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அது எலக்ட்ரிசிட்டி சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, பிடபிள்யூ.டி. சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கான காரணங்களை ஆராய வேண்டும். அதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று சொல்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். குறிப்பாக டி.டி.சி. கவுன்சிலில் உயர்தர மாவட்ட ரீதியாக இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் கலந்து கொள்வதில்லை என்பது நான் அறிந்த உண்மையாகும். அவ்வாறு கலந்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு தாக்கீது அல்லது செயற்குறிப்பு அனுப்பவேண்டும். குறிப்பாக நம் மாநிலமானாலும் சரி, மாவட்டமானாலும் சரி, அமைதி, சட்டம் ஒழுங்கை காப்பது அரசின் முக்கிய கடமையாகும். அது சம்பந்தப்பட்ட பல பிரச்னைகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் நேரடி கவனத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு வரும் விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு மாவட்ட உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் குறைகளை முறையிடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். டி.டி.சி. கூடுவது போல் உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகள் கூடி அந்தந்தத் தொகுதியிலோ அல்லது வட்டாரத்திலோ இருக்கும் சட்டம்-ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கும் முறைகள் பற்றி விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கூறிக் கொள்



1972 மார்ச் 22] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆகவே இங்கே பல குறைகளை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் குறைகளைப் போக்க அவர்கள் தொகுதியில் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு தேவையான வாகன வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அது போல் மாவட்டந்தோறும் குழுக்கள் ஏற்படுத்தி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கான நல் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை உறுப்பினர்கள் சிலர் அவை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது குறுக்கும் நெடுக்கு மாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை நடக்கும் போது, அவர்கள் அமைச்சர்கள் வரிசைக்குச் சென்று சந்திக்க வேண்டுமாயினும் சரி, கடந்து செல்லும்போது பேரவையின் அழகு கெடுகிறது என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களது கடமையை நினைவூட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பேரவை நடக்கும் போது, அமைச்சரிடம் பேசுவதானாலும், ஒருவர் பேசும்போது போகாமல், சபையின் அமைதியையும் அழகையும் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, நாட்டிலே எத்தனையோ பல சீர்திருத்தங்களையெல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பல நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டாலும், குறிப்பாக அடிப்படையிலேயே சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டியது நிர்வாக அமைப்பு என்பதை நாம் பல முறை வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நிர்வாகத்தை எப்படி சீரமைப்பது என்பதைப் பற்றி அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு கமிட்டியை அரசு நியமித்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த கமிட்டியினுடைய வேலைகள், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லி இருக்கின்றதா என்று எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியாது. நிர்வாக சீர்திருத்தம் என்பது இருக்கின்ற அமைப்பை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு அதிலே என்ன மாற்றங்கள் இலேசாகச் செய்யலாம் என்ற முறையில் நிர்வாக சீர்திருத்தம் இருக்குமேயானால், அது நிச்சயமாக பெரும் பயனை நாட்டுக்கு கொடுக்காது. ஆகவே நிர்வாக அமைப்பை அடியோடு மாற்றி எப்படி புதிய அமைப்பை, புதிய முறை

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 22]

களை உருவாக்குவது என்பதைப் பற்றி அந்த நிர்வாக சீர்திருத்தக் கமிஷன் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று அரசு அவர்களுக்கு தாக்கீது அனுப்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் இந்த அமைப்பானது உளுத்துப்போன ஒரு அமைப்பு. காலத்திற்கேற்ற முறையில் செயல்பட முடியாத ஒரு அமைப்பு. ஒரு காரியத்தை செய்ய வேண்டுமென்று யார் விரும்பினாலும் செய்ய முடியாது. ஒரு சமயம் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு கூறினார்கள் “நான் ஒரு கிராமத்திலே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன்; என்னால் முடியவில்லை” என்று. அப்படித் தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. அதனால் நாட்டிலே இன்றைக்கு நன்மை ஏற்பட முடியுமா என்றால் இல்லை. ஆகவே, மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய விதத்தில், மக்கள் பலன் அடையக்கூடிய முறையில் இந்த அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால தாமதம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கயிறு தொழிற்சாலை கிடையாது. கேரளத்திலே நிறைய கயிறு தொழிற்சாலை இருக்கின்றன. தமிழகத்திலும் நிறைய கயிறு இன்டஸ்டிரிகளை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் விரும்பியது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் தென்னை மரங்கள் நிறைய உள்ளன. ஆகவே, முதலில் தஞ்சையில் கயிறு இன்டஸ்டிரி ஆரம்பிக்க லாம் என்று அரசாங்கம் விரும்பியது. மற்ற தொழில்களுக்கு எல்லாம் தொழிலை ஆரம்பித்த பின்னால்தான் லோன் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இந்தத் தொழிலுக்கு, தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கே கூட முன்வருபவர்களுக்கு லோன் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்து, அதற்காக தனி அசிஸ்டன்ட் டைரக்டர் ஒருவரையும் தஞ்சாவூரிலே நியமித்தார்கள். ஒரு சிலர் தொழில் தொடங்குவதற்காக லோன் அப்ளிகேஷன் போட்டார்கள். அப்ளிகேஷன் போட்டு கிட்டத்தட்ட 2½ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இப்போதுதான் அது பற்றிய பரிசீலனை முடிந்து, லோன் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இந்த மாதிரி காலதாமதம் ஏற்பட்டால் தொழில் எப்படி நடைபெறும்? தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்பியவர்களே அதற்குள் மனம் மாறிவிடுவார்கள். இன்றைய நிர்வாக அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. நிர்வாகத்திலிருக்கின்ற அதிகாரிகளையும் குறை கூற முடியவில்லை.



1972 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும்; செயல்பட்டுத் தான் வருவதாகத் தெரிகிறது. ஒரு காரியத்தை செய்து முடிப்பதற்கு பல்வேறுபட்ட நிலைகளிலே பரிசீலனை செய்யப்படுவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத் தலைமை அலுவலகத்திலே—செக்ரெட்டேரியட்டிலே—மனு கொடுத்தால் அது கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய கணக்குப் பிள்ளைத் தலையிலே போய் முடிகிறது. அந்த மனுவை பரிசீலிக்க தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து கலெக்டருக்கு அனுப்பிவைக்கிறார்கள். கலெக்டரிடமிருந்து ஆர்.டி.ஓ-க்குப் போகிறது. அங்கிருந்து தாசில் தாருக்குப் போகிறது. அங்கிருந்து கணக்குப்பிள்ளைக்குப் போகிறது. கணக்குப்பிள்ளையிடமிருந்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போகிறது. அப்புறம் வில்லேஜ் முன்சீப்புக்குப் போகிறது. இப்படிப் போய் சுற்றி வருவதற்குள் 3 வருடங்கள், 4 வருடங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இந்த 3, 4 ஆண்டுகளுக்குள் என்ன என்ன மாற்றம் நாட்டிலே ஏற்படும் என்பதை இன்றைய தினம் நாம் அறிவோம். ஆகவேதான், இப்படிப்பட்ட காலதாமதத்தை தவிர்க்க, இப்போது இருக்கின்ற நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே வளர்ச்சி இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. வளர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால் மக்களின் தேவைக்கேற்ற முறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா, எதிர்பார்க்கின்ற பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. தேவைகளுக்கு ஏற்ற முறையில், ஏதிர்பார்க்கின்ற பலன்கள் கிடைக்கின்ற வகையில் நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைத்தால் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிளானிங் கமிஷன் சம்மந்தமாக சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் போடுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் மேலே இருந்து போடப்படுகின்றன. திட்டம் என்பது மேலே இருந்து திணிக்கப்படக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது. கீழே இருந்துதான் திட்டங்கள் போடப்பட வேண்டும். அதுதான் தேவைக்கேற்ற திட்டமாக அமையும். இப்போது ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். இது போதாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு திட்டம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கிராமங்களுக்கு நான் போயிருக்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன. அங்கே நல்ல தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. 20 அடி அல்லது 30 அடி ஆழத்தில் கிணறு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 மார்ச் 22]

வெட்டினாலே நிறையத் தண்ணிர் கிடைக்கிறது. அதனால் நல்ல சாகுபடி செய்ய முடியும். தேவையான இடங்களில் ரோடுகள் போடப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த வேலைகளை எல்லாம் எப்படிச் செய்வது என்பதற்கு வில்லேஜ் பிளானிங் இருந்தால் செம்மையாக செயல்பட முடியும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளிலும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுையெல்லாம் பயன்படுத்தி, அந்தத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசுத் துறைத் தொழில்கள் லாபகரமாக இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக இப்போது பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் தொழில்துறைகளை எல்லாம் போய்ப் பார்த்து, கண்காணித்து, இதற்கு வேண்டிய ஆலோசனை கூறுவதற்கு பார்லிமென்ட் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று மாநில அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் உள்ள தொழில் துறைகளைக் கண்காணித்து தக்க ஆலோசனை வழங்க, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தியாகிகள் பென்ஷனைப் பற்றி என் கருத்தினைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது தியாகிகளுக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 100 ரூபாயாக அதிகரிக்க வேண்டும். அடுத்து, தியாகிகள் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் மூன்று மாதமாவது ஜெயிலில் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஜெயிலுக்குப் போயிருந்தால் போதும் என்று செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், சொத்து சுகங்களை இழந்து சுதந்திரப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட பல தியாகிகள் பயனடைவார்கள். எனவே, அரசாங்கம் அதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பல உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது இருக்கின்ற சட்டமன்ற லைப்ரரிக்கு போதிய இட



1972 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வசதி இல்லை. அல்மேராக்கள் போதுமான அளவில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, சட்டமன்ற லைப்ரரிக்குப் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறார்கள். அது தவிர்க்க முடியாதது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தான் அமைச்சர்கள். அதனால் மக்களைச் சந்திக்க அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கூடாது என்று சொல்ல வில்லை. அதை ஓரளவு குறைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அமைச்சரைப் பார்த்துவிட்டால், அவரிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்துவிட்டால் தங்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு விடும் என்று மக்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மனக்கள் என்ன ஆயிற்று, எங்கே போயிற்று என்பது கூட தெரியாமல் போய்விடுகிறது.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்றபோது, அவர்களிடம் அளிக்கப்படுகின்ற மனுக்களை அன்று மாலையிலேயே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அவர்களிடம் கொடுத்து, குறிப்பிட்ட சில நாட்களுக்குள் நடவடிக்கை எடுத்து, மனுதாரர்களுக்கு விபரத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு, அமைச்சர்களுக்கும் விபரம் தர வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்னும் நல்ல முறையில் நடைபெறும்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு நாளும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் அமைச்சர்களின் பின்னாலேயே சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடாது. அதனால் அவர்களின் அலுவலகப் பணி பாதிக்கப்படுகிறது; காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. சுற்றுப்பயணம் முடிந்த அன்று மாலையில் அமைச்சர்களை அதிகாரிகள் சந்தித்தால் போதும் என்று இருந்தால் காரியங்கள் காலதாமதம் இல்லாமல் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று பலரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பஸ்ஸுக்கு பாஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரயிலில் பிரயாணம் செய்வதற்கும் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அத்தொகையை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால் அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பாராளுமன்ற மெம்பர்களுக்கு இந்தியா பூராவும் சுற்றுப்பயணம் செய்ய ரயில் பாஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு அந்த

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 22]

அளவுக்கு வேண்டாம். ஊரிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து போவதற்கு மட்டும் ரயில் பாஸ் கொடுத்தால் போதும். பாஸ் கொடுத்து விட்டார்களே என்று நாங்கள் அடிக்கடி சென்னைக்கு வரப் போவதில்லை. ஏனென்றால், எங்களுக்கு மற்ற நேரங்களில் தொகுதியிலேயே வேலை சரியாக இருக்கிறது: இங்கு வேலையில்லை. எனவே, அரசாங்கம் இந்தக் கோரிக்கையை ஆய்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலையில்லாமல் சென்னை வர விரும்பமாட்டோம். ஜில்லாவில் இருக்கிற எங்கள் வேலைகளையே பார்க்க முடியவில்லை. சென்னை வருவதாக இருந்தால் ரொம்ப யோசித்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. நூறு, இருநூறு செலவாகிவிடுகிறது. பிறரை செலவு செய்யச் சொன்னாலும் வேறு விதமான பேர் வந்துவிடுகிறது. இது ரொம்ப சங்கடம். ஆகவே, ரயில் பாஸ் வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே வரும்போது ஏழு நாளாவது அட்டெண்டன்ஸ் கொடுத்தால்தான் திரும்ப ஊருக்குப் போக முடியும் என்று இருக்கிறது. முதல் நாளே வருகிறோம். திடீரென்று அங்கே ஒரு முக்கியமான வேலை வந்துவிட்டால் போகத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது பார்லிமெண்டில் வைத்திருக்கின்றது போல இவ்வளவு நாட்கள் கூட்டம் நடக்குமென்றால் அதற்குள் இவ்வளவு முறை போய் வரலாம் என்பதாக ஏற்பாடு செய்திருப்பது போல—இங்கும் பத்து நாட்கள் கூட்டம் நடக்குமென்றால் ஒரு முறை போய் வரலாம். இருபது நாட்கள் என்றால் இரண்டு முறைகள் போய் வரலாம், இதுபோல பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் என்றால் மூன்று முறைகள் போய்வரலாம்—இத்தனை நாட்களுக்குள் போய்வர முடியாது என்று கண்டிஷன் எதுவும் வேண்டியதில்லை—அவர்கள் எப்படியோ வந்த ஓரிரு தினங்களுக்குள்ளேயே போய் வரவேண்டியதாக இருந்தால் போய் வந்துகொள்ளட்டும்—மொத்தமாக இத்தனை முறைகள் போய் வரலாம் என்பதாக நிர்ணயித்துவிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு இருக்கிற வேலைகள் தெரியும், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இன்றையதினம் அணுகுகிறார்கள். நான் முன்பெல்லாம் ஒரே நாளில் நூறு கடிதங்கள் எழுதுவேன். இப்போது என்னாலேயே எழுத முடியவில்லை. வருகிற மக்களுக்கு வசதியாக குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் ஒரு ஆபீஸ் என்று திறந்துவிடலாம் என்றால் பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு சின்ன அறைக்கு ரூ. 50 வாடகை கேட்கிறார்கள். என்ன



1972 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

செய்வது என்று தெரியாமல் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் எப்படியாவது எங்கள் கஷ்டத்தை உணர்ந்து நிவர்த்தி செய்ய முன்வர வேண்டும்.

எல்லா ஊர்களிலும் அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. ஏதாவது ஒரு கட்டிடத்தில் ஒரு மூலையாக ஒரு அறையை ஒதுக்கித் தந்து ஒரு க்ளார்க்கின் உதவி எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தால் நாங்கள் மக்களுடைய காரியங்களைத்தான் கவனிக்கிறோம்—மக்களுக்கு மிகுந்த உதவி செய்ததாகவும் இருக்கும்—எங்கள் கஷ்டங்கள் பெரும்பாலும் போக்கப்படும். எங்களுக்கு வேறு எந்த சொந்தக் காரியமும் கிடையாது. சொந்தக் காரியம் எதையும் நாங்கள் கவனிக்கவும் போவதில்லை.

அடுத்து, டெலிபோன் வசதி கண்டிப்பாகச் செய்துதரப்பட வேண்டும். நானே இப்போது தஞ்சைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் 35 மைல் போக இரண்டரை மணி, வர இரண்டரை மணி அங்கே ஒரு மணி—ஆக தஞ்சை போகவர 6 மணி நேரம் ஆகிவிடுகிறது. போய் அந்த அதிகாரி அங்கே இல்லை என்றால் போனது வீணாகப்போகிறது. டெலிபோன் இருந்தால் அந்த அதிகாரி ஊரில் இருக்கிறாரா என்று தெரிந்து கொண்டு போக முடியும். நானாறு கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு இந்த வசதி அளிக்க ஒன்றும் அதிகமாகச் செலவாகிவிடாது. ஐம்பது லட்சம், அறுபது லட்சம் செலவானால் கூட இது மிகவும் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

அடுத்து, எம்.எல்.ஏ.க்கள் மக்களுடைய குறைகளை எடுத்து அதிகாரிகளுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எழுதுகிறார்கள். “உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது” என்பதாக அதற்குப் பொதுப்படையாக பதில் வந்துவிடுகிறதே தவிர, அதைப் பரிசீலித்து அதைச் செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்பது ஒன்றும் எங்களுக்கு எழுதுவதில்லை. அந்த மக்கள் வந்து வந்து எங்களைப் பார்க்கிறார்கள். சில நாட்கள் ஆனால், நாங்கள் எதுவுமே சொல்லவில்லை போல எங்களைப்பற்றி தவறாகப் பேச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அத்தகைய துரதிருஷ்டமான நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதிகாரிகள் இரண்டொரு மாதங்களிலாவது, அந்த விஷயத்தைப் பரிசீலித்தோம், செய்கிறோம் அல்லது செய்ய முடியாது, அதற்கு இன்ன காரணம் என்பதாக எங்களுக்கு எழுதத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 மார்ச் 22]

அடுத்து, நாங்கள் சென்னைக்கு வரும்போது ஹாஸ்டலில் ரூம் தருகிறார்கள் தங்குவதற்கு. ஆனால் சாப்பாட்டு வசதி கிடையாது. உண்மையில் சொல்கிறேன், நான் சென்னை வந்தால் சாப்பாடு சாப்பிடுவதே இல்லை. டிபன் தான். இங்கிருந்து அசெம்பிளி முடிந்து அங்கே போனால் ஹாஸ்டலில் இருக்கும் காண்டின் சாப்பாட்டை நினைத்தாலே வாந்தி எடுக்க வருகிறது. நாங்கள் ஒன்றும் உயர்ந்த ரக சாப்பாட்டைக் கேட்கவில்லை. ஒரு சாம்பார், ஒரு ரசம், ஒரு கறி இருந்தால் போதும். சாப்பாடு அருவருப்பு ஏற்படுத்தாது நன்றாக இருந்தால் போதும். அதோடு உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் வாயு தொந்தரவு (காஸ்ட்ரபிள்) உள்ளவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் சிக்கிரம் சாப்பிட்டு விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறபோது ஒன்றரை மணிக்குள் இங்கே சாப்பிட எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இங்கேயே ஒன்றரை மணிக்குள்ளாக சாப்பாட்டைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கிண்டியில் கட்டமன்றக் கட்டடங்கள் கட்டப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இந்தக் கட்டடம் அங்கே போகிறபோது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரூமுக்குப் பதிலாக குடியிருப்பாகக் கட்டிவிட வேண்டும், உப்புப் போட்டு பொங்கிச் சாப்பிடவாவது வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபோல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மிகவும் அவசியமான வசதிகளை செலவைப் பார்க்காமல் செய்துதர முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில பிரச்சினைகளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தேவைகளை இங்கே வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக—ரெயில் பாஸ், டெலிபோன், சாப்பாட்டு வசதி போன்றவைகளை வலியுறுத்தினார்கள். இவை எல்லோருக்கும் வேண்டுமென்பதை—இந்த ஒரு விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு இல்லாமல் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர்களும் சரி, காங்கிரஸ்



1972 மார்ச் 22] [திரு. நா. வீராசாமி]

கட்சியினர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவற்றை நிச்சயம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதோடு இந்த மன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களையே பார்க்க முடியவில்லை என்றார்கள். அவர்கள் காலத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்களையே பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. அது அவர்களுக்கே தெரியும். அவர்களுக்கு இருக்கிற வருத்தம் எல்லாம் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் திருமணம் என்கிற போது எல்லா அமைச்சர்களும் போய்விடுகிறார்களே என்பதுதான். அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் போகிறபோது அவர்களுடைய கட்சி அங்கே பலமாக ஆகிவிடுகிறது. மக்கள் எல்லாம் அவர்கள் பால் போய்விடுகிறார்களே என்கிற எண்ணத்தில்தான் திருமதி அம்மையார் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் அமைச்சராக இல்லாத நாட்களிலும்-கழகத் தலைவர்கள் என்கிற அடிப்படையில் இதுவரை கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய திருமணங்களுக்கு வந்து கலந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொல்லி விட்டார்களே என்பதற்காக இதுபோல வந்துகொண்டிருக்கும் பழக்கத்தை நிறுத்திவிட முடிவு எடுத்துவிடக் கூடாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கடைநிலை ஊழியர்கள் பதினைந்து ஆண்டுக்காலமாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்றார். அந்த அம்மையாருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பத்தாண்டு களாக நடக்காதது ஏழை எளியவர்களைப் பற்றிய பிரச்சினை, ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்குவது பற்றிய பிரச்சினை தி.மு.க. ஆட்சியில்தான் முடியும் என்பதை உணர்ந்தே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் கவனித்து பல ஆண்டுகளாக தற்காலிகமாக இருக்கிறவர்களை நிரந்தரமாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நானும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, அம்மையார் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று தனியாக ரூம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது எங்களுக்கே மிக உருக்கமாக இருந்தது. முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்று

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1972 மார்ச் 22]

ஒதுக்கியிருந்த ரூமைக் கூட துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள்தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதில் எது உண்மை என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் தங்குவதில்லை என்றார்கள். தங்கி மக்களுடைய பிரச்சினைகளை நேரிடையாகக் கவனித்து வருகிற துணைச் சபாநாயகர் அவர்களைப் பற்றி குறை சொல்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏதோ உருக்கமாகக் கேட்டேன் என்று அங்கத்தினர் கூறுகிறார். நான் உருக்கமாக ஒன்றும் கேட்கவில்லை; உரிமையோடுதான் கேட்டேன். அரசியல் கட்சிகள் அத்தனைக்கும் அறை கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். உருக்கமாக என்ன கேட்பது? பொதுப் பிரச்சினைக் காகத்தான் எல்லோரும் இங்கு உட்கார்ந்திருக்கிறோம். முன்னூளில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று ஒரு அறை இருந்தது. இப்போது இல்லை. சட்டசபைக் காலங்களில் வந்து பார்த்தால் யார் யாரோ வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசுகிறார். என்னுடைய பேச்சிலே உருக்கமாக என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளைக் கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எதிர்க்கட்சியை மதிக்க வேண்டுமென்ற தன்மையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு பல சலுகைகள் அளிக்க முன்வந்தது. கார் கொடுத்தோம், அலுவலர்கள் கொடுத்தோம். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் அலட்சியப்படுத்தி விட்டார்கள். ஆனால் உள்ளூர ஆசைப்பட்டார்கள், என்னவோ நமக்குத் தெரியாது. நானும் அம்மையார் அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை; அவர்களுக்குத் தரக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. முன்பு காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த அறைக்கு எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வருகிறார்கள். அம்மையார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அம்மையாரைத் தேடிக்கொண்டு அந்த அறைக்கு வந்தார்கள். அம்மையார் அங்கு இல்லை. பேரவைத் துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மருத்துவ மனைக்குச் சேர சிபாரிசு கடிதம் வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அவரும் சிபாரிசுக் கடிதம் கொடுத்தனுப்பினார். ஆகவே, அம்மையார் அவர்களும் அந்த அறையை அனுபவிக்கலாம். உரிமைகள் எடுத்துச் சொன்னால் இந்த ஆட்சியில் கொடுக்கப்படுகிறது.



1972 மார்ச் 22]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அடுத்தபடியாக, அதிகாரிகளுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். பழைய ஆட்சியில் 55 வயதுக்கு மேல் ஒரு ஆண்டு என்று எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. 60 வயது வரையிலும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பாக, ஒன்றைச் சொல்கிறேன். காலையில் அம்மையார் அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சிரிக்கக்கூடிய வகையில், “அமைச்சர்களுடைய டி.ஏ.பில் பற்றி விவாதிக்க” என்று ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி-குறுக்கீடு) ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் நிறைய டி.ஏ. வாங்குகிறார்கள், நிறைய ஊர் சுற்றுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் பொதுமக்களிடையே வரக் கூடிய வகையில், அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை பொதுமக்களுக்கு இடையில் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நானும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் நிறைய டி.ஏ. வாங்குகிறார்களா? அல்லது அதற்கு முன்பு ஆட்சியில் இருந்த அமைச்சர்கள் நிறைய டி.ஏ. வாங்கினார்களா என்பதை எடுத்துப் பார்க்கட்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அமைச்சர்கள், கட்சிக் கூட்டங்களில், கட்சி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதாயிருந்தால், டி.ஏ. வாங்கக்கூடாது என்ற நல்ல தன்மையை கட்சித் தலைமை உத்தரவுபோட்டு, அந்தக் கொள்கையை நிலைநாட்டி வருகிறது. ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எந்த அளவுக்குப் பணம் டி.ஏ. வாங்க வாங்கினார்களோ அதனுடைய விளைவுதான் இன்றைக்கு.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்தபொழுது டி.ஏ. வாங்க வில்லை. நீங்கள்தான் ஏதோ புதிதாக அதைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள்.

T.A. is different from D.A.

THIRU N. VEERASAMI: I am referring to D.A. In 1957 Kamaraj has drawn Rs. 395 as D.A.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1972 மார்ச் 22]

1957-ம் ஆண்டில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் டி.ஏ. வாங்கியிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. அந்த ஆண்டில் 2,839 ரூபாய் அவர் வாங்கியிருக்கிறார். அடுத்து திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், அதாவது 1960-ல் ரூ. 13,706 D.A., T.A. வாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஆயிரக்கணக்கில் வாங்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் பல இடங்களுக்குப் போய் நிறைய டி.ஏ. வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. நிறைய டி.ஏ. வாங்கியவர்கள் இந்த அமைச்சர்களைப் பார்த்து இப்படிப் பேசுவது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் இப்போது 100 ரூபாய் தனிப்படியாகத் தருவது போதுமா? இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்கலாமே, நியாயம்தானே என்று பார்த்தேன். மற்ற மாநிலங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்ன அளிக்கப்படுகிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆந்திர மாநிலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு 350 ரூபாய் சம்பளம், தினப்படி 30 ரூபாய். மகாராஷ்டிரத்தில் 300 ரூபாய் சம்பளம், கன்சாலிடேட்ட் சம்பளம் 200 ரூபாய், தினப்படி 30 ரூபாய். குஜராத் மாநிலத்தில் சம்பளம் 300 ரூபாய், தனிப்படி 150 ரூபாய், தினப்படி 21 ரூபாய், பஞ்சாபில் சம்பளம் 500 ரூபாய், தினப்படி 20 ரூபாய். ஜம்மு, காஷ்மீரில் சம்பளம் 400 ரூபாய், தினப்படி 21 ரூபாய், மத்தியப் பிரதேசத்தில் 500 ரூபாய் சம்பளம், தினப்படி 51 ரூபாய். இப்படி அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு 250 ரூபாய் சம்பளம், தனிப்படி 100 ரூபாய், தினப்படி 20 ரூபாய் என்பதாகும். எங்களுக்குச் சம்பளம் என்பது கூட முக்கியம் அல்ல. அதை வைத்துக்கொண்டு குடும்பம் நடத்த வேண்டும், குழந்தைகுட்டிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் காலையில் எழுந்து, படுக்கைக்குப் போவதற்கு முன்னால் பல இடங்களில் பொதுப்பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நேரங்களில் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். மேலும் மாதத்திற்கு 200 ரூபாய்க்கு டெலிபோன் பில் ஆகிறது. மாதத்தில் பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்காவது தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காருக்குப் பெட்ரோல், கார் மெயின்டனன்ஸ் என்று அதற்கு 400 ரூபாயாவது ஆகும். ஆக, மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செவாகிறதைப் பார்க்கிறோம். எங்களுக்கு



1972 மார்ச் 22] [திரு. நா. வீராசாமி]

சம்பளமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், மற்ற கட்சி உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தியதுபோல டெலிபோன் வசதி, ரயில்வே பாஸ் முதலிய வசதிகளையாவது செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்தான் பேசுகிற பேச்சுகளுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பான இடம். இங்கே பேசினால் எந்தவிதமான அபத்தும் வந்து விடாது. உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும், பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளவும் சட்டப் பேரவை பாதுகாப்பான இடமாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பேசுகிற பேச்சுகளுக்குக்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. யென்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இன்றையதினம் பல பத்திரிகைகள் இங்கே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி, கருத்துக்களைப்பற்றி வெளியிடுகிறார்கள். பேரவை நிகழ்ச்சிகள் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதுகிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பல்லை. நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பாலசுந்தரம் பத்து, பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி விவாதித்தார். அதை ஒரு பத்திரிகை “ஒரு பையன்..... பாலசுந்தரம் பேசினான்” என்ற முறையில் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளையொட்டி எழுதியிருக்கிறது. இப்படி சட்டமன்றத்தைப் பற்றி, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி போடுகின்ற நேரத்தில், மக்களுக்குத் தவறான எண்ணம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் எழுதுகின்றன. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசுவதற்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் எப்படி அவர் சரியாக தன் பணிகளை ஆற்ற முடியும்? ஆகவே, அதற்கான பாதுகாப்பை பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பத்திரிகைகள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆட்சியை எப்படியாவது கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், இந்த ஆட்சி தவறு செய்வதுபோல் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடுவதைப்போல இல்லாததை யெல்லாம் எழுதுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஒரு பத்திரிகை மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும் எனக்கும் தகராறு இருப்பதைப்போல ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறது. “ஆற்காடு எம்.எல்.ஏ. திரு. வீராசாமியின் தொகுதியில் நடைபெற்று வந்த அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான கான்ட்ராக்டுகளையெல்லாம் உடனே நிறுத்தி வைக்கும்படி அவசர உத்தரவு பிறப்பித்தார்” என்று அந்த செய்தி கூறுகிறது. இதைப்பற்றி நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன். ஆற்காடு மாவட்டம் முழுவதும் கான்ட்ராக்டுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது. இதைப்பற்றி உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பித்து, கான்ட்ராக்டுகளை நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது என்று சொல்ல வேண்டும்.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1972 மார்ச் 22]

பிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்” என்ற முறையில் எழுதி, கட்சிக்குள் இருப்பவர்களை வேறுபடுத்தி, இருவருக்குள்ளும் சிண்டுமுடிந்து, மனக்கசப்பை உண்டுபண்ணி, அவர்கள் கட்சி பிரியாதா, உடையாதா என்றெல்லாம் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு எழுதி வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெறுகிற வேலையில் தலையிட்டார்களா, அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்ததா என்பதையெல்லாம் இன்றையதினம் பத்திரிகையில் பார்த்தபோது எனக்கேகூட புதிராக இருந்தது. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் இப்படி பத்திரிகையில் போட்டிருக்கிறார்களே என்று சொன்னேன். இப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் பற்றியெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். இப்படி எழுதுகிற நிலைமையைப் பார்த்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பது எவ்வளவு கடினமாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாதபடி உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் மக்களுடைய பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிற நாம், மக்களுடைய குறைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய நாம், நம்முடைய நிலையில் நம்முடைய குறைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு இன்னின்ன காரியங்கள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் என்ன பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்? திரு. வீராசாமி இன்னும் முடிக்கவில்லை. வேறு ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லுங்கள்.....

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் என்ன சொல்வதற்காக எழுந்தேன் என்றால் இம்மாதிரியான எங்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றி இங்கே பேசாமல் எங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உரிமைகளையும் வசதிகளையும் கிடைக்குமாறு செய்துவிடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : பெரியவருக்கு அதற்காகத்தான் இந்த நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியாதுபோல் தெரிகிறது. இந்த நாளிலேதான் நம்முடைய குறைகளையெல்லாம் சொல்லலாம்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. நா. வீராசாமி]

மற்ற நாட்களிலே பொது மக்களுடைய குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நாம் இன்றைக்குத்தான் நம்முடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். சில பத்திரிகைகளில் ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்களைப்பற்றியும் அமைச்சர்கள்பற்றியும் இந்த அமைச்சர் அப்படி, அந்த அமைச்சர் இப்படிச் செய்தார், இதிலே ஊழல் என்றெல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களிடையே தவறான எண்ணங்களைப் பரப்பவேண்டுமென்ற முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பற்றி நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிர்வாக அமைப்பில் இந்திய துணைக்கண்டத்திலே வேறு எந்த அளவுக்கும் இல்லாத முறையில் பெரிய அரசாங்க ஊழியர்களைப் போல என்ன சொத்திருக்கிறது, நகை வைத்திருக்கிறாரா, கார் வைத்து இருக்கிறாரா என்று பட்டியல் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் கணக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை. குடும்ப வாழ்க்கையிலே உள்ள சொத்து விவரங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே கொடுத்த பிறகும் கூட அங்கே ஊழல், இங்கே ஊழல், இந்த அமைச்சர் அப்படி, அந்த அமைச்சர் இப்படி என்று எழுதுவது முறைதானா? இன்றைக்கு நிர்வாக அமைப்பிலே அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னவுடனே ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் ஆடுவதைப்போல் கற்பனை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக—நான் எந்த அதிகாரியையும் குறைகூறவில்லை—காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு அமைச்சர் ஒரு சீப் என்சினியரிடம் ஏதோ செய்யச் சொன்னதாகவும், அதற்கு அந்த சீப் என்சினியர் முடியாது என்று சொல்லி, சண்டை வந்து, அந்த சீப் என்சினியர்கூடச் சொன்னாராம்:

'I can become a Minister but you cannot become a Chief Engineer' என்று. அந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இந்தக் காலத்திலே ஒரு அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார், ஒரு எம்.எல்.ஏ. சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக கூடச் செய்வது கிடையாது. எனவே அதிகாரிகளை காரியங்கள் சொல்லியும் செய்ய முடியாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். நியாயம் இருந்தால்தான் செய்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. சொல்கிறார் என்பதற்காக கூடச் செய்வது கிடையாது. எனவே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ செய்துவருகிறார்கள் என்ற பிரமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 22]

DR. H. V. HANDE : Sir, is the hon. Member asserting that in spite of the orders of the Ministers, there are quite a number of officers who disobey the orders of the Ministers and if so, whether it is not necessary for the Government to take action against them ?

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ அமைச்சர் சொல்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் செய்வது கிடையாது. சட்டத் திற்கு முரணானதாக செய்யக்கூடாததாக உள்ளதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிற நிலை யெல்லாம் இல்லை. நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய உதாரணத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு எம்.எல்.ஏ.க்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம். உதாரணத்திற்குத்தான் சொல்கிறேன். அந்த எம்.எல்.ஏ.க்கு ஒரு ஸ்பெஷல் வார்ட் கொடு என்று அமைச்சர் சொன்னால் அது தவறு? இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளில் கூட பலன் கிடைக்காத சூழ்நிலையையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அங்கிருக்கின்ற நிலைமையும் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குத் தான் சொல்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். உதாரணத்திற்குத்தான் சொல்கிறேன், தவறாக நினைக்கவேண்டாம், பாவம் அவர் நன்றாக இருக்கவேண்டும். இடம் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் அமைச்சரிடத்திலே சொல்கிறார், அமைச்சரும் சொல்கிறார் என்று வைத்துக்கொண்டால் யாரோ ஒருவரை வெளியேற்ற வேண்டும், ஏனென்றால், நான்கு பெட்களிலும் நான்கு பேர்கள் இருப்பார்கள், யாரை வெளியேற்றிவிட்டு அவருக்கு இடம் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை வருகிறது. எனவே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு பேஷண்டை வெளியேற்றிவிட்டு ஹாண்டேக்கோ, வீராசாமிக்கோ இடம் கொடுப்பது இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு உடல்நலம் சரியில்லா விட்டால் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆண்டவன் புண்ணியத்திலே இதுவரையிலே ஒரு ரிஜிம்பர்ஸ்மெண்ட்டும் நான் வாங்கவில்லை. நாளைக்கு எப்படியிருக்குமோ யாருக்கும் தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவுப்போட்டு ஸ்பெஷல் வார்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி செய்யவில்லையா? அல்லது ஓரலாக இப்படிக் கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டிருந்தால் சங்கடமாக இருக்கலாம். ஏனென்றால், அங்கத்தினர் அவர்களே சொன்னார்கள், நான்கு பேஷண்ட்கள் இருக்கலாம், ஒருவரை எப்படி வெளியேற்றி விட்டுக் கொடுக்கமுடியும் என்று. ஆகவே, என்ன விவரங்கள்



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

என்று விளக்கமாகச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : நான் உதாரணத்திற்குத்தான் சொன்னேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நலமாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஆண்டவன் புண்ணியத்திலே என்று சொன்னார்கள். எல்லோருடைய புண்ணியத்திலேயும் இருக்கவேண்டும். ஹாண்டேக்கு ஒன்றும் வரக்கூடாது. இப்படியெல்லாம் நிர்வாகத் துறை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் சொன்னேன். பொதுவாக இப்படி இருக்கிறது. கவர்னர், அதற்கு அடுத்த படியாக அமைச்சர்கள், அடுத்தபடியாக ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள். அதிகாரிகள், அதற்கு மேலே அமைச்சர்கள், அதற்கு மேலே கவர்னர், அதற்கு மேலே சென்ட்ரல் இன்டலிஜன்ஸ், என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட ஒருமுறை சொன்னார்கள். எப்படி ஒரு அமைச்சரவை இருக்கும் என்று கனவிலேகூட எண்ணாமல் இது அரசாங்கம்கூட அல்ல, கிராண்ட் ரிசிவிங் கார்ப்பரேஷன் என்று சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள், சுருக்கமாக இருந்தாலும் எவ்வளவு பொருள் இருக்கிறது என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் தேவை. நம்முடைய நாட்டிற்காக, நம்முடைய மக்களுக்காக பணியாற்றக்கூடிய வழிவகைகள் தேவை என்பதால்தான் நாம் சுயாட்சியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எதுவுமே செய்யமுடியாத ஒரு ஆட்சியிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, தேர்தல்கள், சட்டமன்ற மானியங்கள் ஆகியவற்றை முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்ததை வரவேற்குமுகத்தான் என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூற விரும்புகிறேன். மக்களுக்காக மக்களால் நடத்தப்படுகிற மக்களுடைய ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அந்த ஜனநாயக ஆட்சியின் அடிப்படையிலே நடைபெறுகிற தேர்தல்கள் சாலச் சிறந்ததாக இருந்தாலும் சில பல குறைபாடுகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே தேர்தல் சாவடிகள் நிறைவு செய்யப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. பெரிய கிராமத்திலே

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 22]

தேர்தல் சாவடியிருந்தால் அந்தக் கிராமத்திற்கு சுற்றியிருக்கிற இரண்டு மூன்று மைல் தொலைவு உள்ள கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் வந்து வாக்களிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்தாலும் எதிர்காலத்திலாவது ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் தேர்தல் சாவடிகள் அமைக்கின்ற முறையிலே வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திலே மைனாரிட்டி மக்களுக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் முற்போக்குக் கூட்டணி போன்ற நிலையினால்தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறோம். மைனாரிட்டி என்ற அடிப்படையிலே கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்கள் ஜனத்தொகையின் விகிதாசார முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொன்னார்கள், தமிழகத்திலே மக்கள் தொகையில் 5.6 சதவீதம் முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எல்லாம் 4.05 சதவீதம் என்ற அளவுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று. வேலைவாய்ப்புகளிலே கூட பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையிலே அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மைனாரிட்டி முஸ்லீம் மக்களின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் அக்கறை கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் சார்பாக நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ரிசர்வ் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. வந்தவாசி, ஆம்பூர், பேரணம்பட்டு போன்றவைகள் நான்கைந்து முறையாக ஒரே இடமாக ரிசர்வ் தொகுதிகளாக இருக்கின்றன. அதைப் பொதுத் தொகுதிகளாக மாற்ற வேண்டும். ஒரு ரிசர்வ் தொகுதியை எடுத்து விட்டு வேறு தொகுதிகளுக்கு, அரிசனங்கள் வாழும் தொகுதிகளுக்கு மாற்ற வேண்டும். 10, 20 வருஷங்களாக இருக்கும் ரிசர்வ் தொகுதிகளை பொதுத் தொகுதிகளாக மாற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில் அரிசனங்களுக்கு வாய்ப்பு குறையாத வகையிலே மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் யோசனை சொல்ல வேண்டும். ரிசர்வ் தொகுதியிலுள்ள அத்தனை மக்களின் ஆர்வத்தைத் தெரிவிக்கிறேன் என்ற முறையிலே இதை என்னுடைய சுறந்தாசக் கூறுகிறேன்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கே. எ. வகாப்]

இன்றைக்கு மக்கள் தொகையில் முஸ்லீம்களுக்கு எவ்வளவு விகிதாச்சாரம் இருக்கிறது என்று கூறும்பொழுது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்களும், எங்கள் அருமைத் தலைவர் காயிதே மில்லத் அவர்களும் முஸ்லீம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சர்ச்சை செய்யும் நேரத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு பெரிய அதிகாரியை அழைத்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள், தமிழகத்தில் எவ்வளவு முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள் என்று: அந்த அதிகாரி கையிலிருந்து புள்ளிவிவரத்தைப்பார்த்து 3 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைக் கேட்டு அண்ணா அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கோபமே வந்துவிட்டதாம். “முஸ்லீம்களுக்கு அலுவலகத்தில் உத்தியோகத்துறையிலே மிகவும் வாய்ப்பில்லாமலும், குறைவாக வைத்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரத்தைக் கூட குறைத்து ஜனத்தொகையில் 3 சதவிகிதம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, தமிழகமெங்கும் நான் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன், இன்னும் அதிகமாக இருக்கும், ஆகவே சென்சஸ் முறையை நல்ல முறையில் எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்” என்று உடனே ஆணையிட்டதாக அறிகிறேன். அந்த முறையில் உள்ளபடியே சென்சஸ் முறையில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. முஸ்லீம்கள் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுவாக சமுதாயத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லோரும் அந்தக் கணக்கில் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று குறைபாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, சென்சஸ் நல்ல முறையிலே எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் முன்பு சொல்லியதைப் போன்று, நாங்கள் 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்கள் 20 லட்சம் என்று இருந்தால் மீதியுள்ள 10 லட்சம் பேர் எங்கே போகிறார்கள்? எனவே, ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் உள்ள இப்படிப்பட்ட கோளாறுகளைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விகிதாச்சார அடிப்படையில் உத்தியோகத் துறையிலே நியமனம் கொடுக்க வேண்டும். நிச்சயமாக எங்களுக்குத் தெரியும், இப்பொழுதிருக்கும் அரசாங்கமும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் அந்த மைனாரிட்டி மக்களுக்கு நல்லதொரு தகுதியையறிந்து வாய்ப்புகளை அளிப்பார்கள் என்பதை நான் நன்கறிவேன். நேற்றைய தினம் பத்திரிகையைப் பார்த்தபொழுது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். தகுதியின் அடிப்படையில்,

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 22]

திறமையின் அடிப்படையில், சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் இன்றைக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் ஒருவருக்கு தலைவர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நியாயத்தைத்தான் நாங்கள் முன்பு எதிர்பார்த்தோம். அப்போது கிடைக்கவில்லை. இப்போது கிடைத்திருக்கிறது என்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆகவே, அதற்காக நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாங்கள் சட்டமன்றத்தில் பிரச்னைகளைப்பற்றி பேசுகிறோம், மற்றும் மனுக்களை அமைச்சர்களிடம் கொடுக்கிறோம். பதில் அனுப்பும் முறையிலே சில துறைகளிலேயிருந்து பதில்கள் வருகின்றன. உடனுக்குடன் அவர்களுக்குப் பதில் வந்துவிடுவதாக திரு. மணலிகந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட பெரியவருக்கு உடனடியாக அனுப்புகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. எங்களுக்கெல்லாம் சில நேரங்களில் வருகின்றன, சில நேரங்களில் நாங்களே சென்று டிபார்ட்மெண்டில் தகவல் கேட்டால் கூட சரியாகச் சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிக் கொடுக்கும் மனுக்களுக்கு பதில் அனுப்புவதற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் சுறுசுறுப்பு காட்ட வேண்டிய அம்சத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மனுக்களுக்கெல்லாம், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதைப்போல் இந்த அரசாங்கமும் அவர்களும் பந்தயக் குதிரையின் வேகத்திலே செல்வதற்கு ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் இலாகாக்காக்களில், எல்லா இலாகாக்களையும் சொல்லவில்லை, சில இலாகாக்களில், சில பகுதிகள் இன்னும் தென்னலிராமன் குதிரையாகத்தான் இருக்கின்றன. முன்னேயிருந்து இரண்டு பேர் இழுக்க பின்னாலிருந்து இரண்டு பேர் தள்ள, “என்னேரம் வேதம் போம் வாயான் விகட ராமன் குதிரை மாதம் போகும் காதவழி” என்ற கதையாகத்தான் அந்த இலாகாக்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக முதலமைச்சரவர்களுக்குள்ள ஆர்வத்திலே பாதி அளவாவது அந்த அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுத்தினார்கள் என்றால் இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்திலே கூறப்படும் குறைபாடுகளில் பாதி அளவு குறைந்துவிடும். ஒரு பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டதா இல்லையா? முடிவு செய்யப்படாவிட்டால் எந்த அளவிலே பரிசீலிக்கப்படும்



1972 மார்ச் 22] [திரு. கே. எ. வகாப்]

என்பதைத் தயவுசெய்து உடனடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பினால் அதை வைத்துக்கொண்டு—தொகுதியிலே வருபவர்கள் வாயால் சொன்னால் நம்ப மாட்டார்கள்—இந்தக் காகிதத்தைக் காட்டினால் நாங்களும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம், அரசாங்கமே எங்களை மதித்து பதில் அளித்திருக்கிறார்கள், உங்களுடைய வேலை பூர்த்தியாகிவிடும் என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறுவோம். அவர்களுக்கும் ஆறுதல் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துவருகிறார்கள். நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன், இப்பொழுது சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் போக, பாக்கி நேரங்களில் இன்னும் அதிகமாகச் சுற்றுப் பிரயாணத்தைச் செய்து மக்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வரவில்லை என்ற குறை எனக்கும் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதிக்கு வர வேண்டுமென்று இரண்டு மாதங்களாக அழைத்தும் வரவில்லையே என்ற குறை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்கள் முதலமைச்சரவர்களை அழைத்து வாருங்கள், இங்கே பலவிதமான விழாக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி விழாக்களுக்கு மட்டுமல்ல, முதலமைச்சரவர்களிடம் எங்களுடைய குறைகளைச் சொன்னால் இன்னும் வேகமாகக் கவனிக்கப்படும் என்ற சுயநலத்தின் காரணமாகத்தான் கூப்பிடுகிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது அதிகமாக நகர்ப்புறங்களில் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தயவுசெய்து இராணிப்பேட்டை போன்ற கிராமப்புறங்களுக்கு, கிராமங்களில் நடக்கின்ற விழாக்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வந்து கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சியின் அடிவேரே, ஆணிவேரே கிராமங்களில்தான் இருக்கிறது. உங்களுடைய சேவையும், உழைப்பும் கிராமங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே, எல்லா அமைச்சர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் கிராமப் புறங்களிலிருந்து வரும் அழைப்புகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் டூர் ப்ரோகிராம் போடும்பொழுது சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்துகொண்டு அவர்களுக்கு முன்னாலே தெரிவிப்பது போன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் சில நேரங்களில் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 22]

புரோகிராம் வாங்கிச் சென்று விடுகிறார்கள். அது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. பல சமயங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் புரோகிராம் வாங்கிச் சென்றுவிடுகிறார்கள், அது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியாமல் போகிறது. ஆகவே, இரண்டு பேரையும் கலந்துகொண்டு புரோகிராம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரியாமல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அழைக்க வரும் நேரத்தில், அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் அந்த நேரத்தில் இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு இந்தத் தேதியிலே டீர் புரோகிராம் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மிகவும் நெருக்கத்திலே எங்களுக்குத் தெரிகிறது. 10, 15 நாட்களுக்கு முன்பே ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அப்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சார்பிலேயும் நான் விடுக்கிறேன். குறிப்பாக தோழமைக்கட்சி என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சி அழைக்கும் நேரத்தில் சில சமயங்களில் எங்களுக்குத் தெரியாமல் போகிறது. ஆகவே அப்படி வரும் நேரத்தில் இதையெல்லாம் பார்த்து உங்களுடைய டீர் புரோகிராமை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தேவைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் மாண்புமிகு நண்பர் திரு. காவேரிமணியம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஜீப் வசதி நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறது. நண்பர் லத்திப் போன்றவர்கள் தொகுதி மலைப் பகுதியாகவும், என் தொகுதியில் காட்டாற்றைக் கடக்க வேண்டிய பகுதிகளும் இருப்பதால் அங்கேயெல்லாம் செல்ல வேண்டுமென்றால் கார் இருந்தால்கூட முடியவில்லை. அரசாங்கம் எப்படி ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஜீப் என்று வைத்திருக்கிறதோ அதேபோன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஜீப் வசதியைச் செய்துதர வேண்டும். அதனுடைய பராமரிப்பு, பெட்ரோல் முதலியவைகளை - நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே ஜீப்பை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கான செலவுகளையெல்லாம் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளும் அளவில் செய்தால்கூட இன்னும் நல்ல முறையிலேயும், திறமையாகவும் வேலை செய்ய முடியும். அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம். ஆனால் அதற்கு முதலீடு அதிகமாகும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அதைப் பற்றிக் கனிவாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் தொகுதியில் ஒரு விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றால் பல மாவட்ட அதிகாரிகள் அதில் கலந்து கொள்வது மட்டுமல்ல, மாநில அளவில் உள்ள அதிகாரிகளில் சிலரும் கலந்து கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக அறிஞர் அண்ணா காலேஜிலே ஒரு பெரிய விழா, ஆண்டு விழா நடக்கிறது என்றால் கட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குக்கூடத் தெரியாமல் பெரிய பெரிய கல்வி அதிகாரிகள் கலந்து கொள்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அதைப்போலவே அதிகாரிகளும் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் செல்லும் நேரத்தில் எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் எங்களையும் கலந்துகொள்ளச் செய்தால் அதையும் மக்களுக்குச் செய்யும் சேவைக்கான ஒரு வாய்ப்பாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். எனவே அமைச்சர்கள் மட்டுமல்லாமல் பெரிய அதிகாரிகள் - டர் வரும் நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பது மட்டுமல்லாமல், அந்த விழாக்களில், குறிப்பிட்ட கல்லூரிகள், பாடசாலைகள், மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களில் நடக்கும் விழாக்களைத் தெரிவிப்பது மட்டுமல்லாமல் அதில் கலந்து கொள்ள வும் செய்ய வேண்டும், அதற்கான ஒரு குறிப்பை அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு நம்முடைய மான்யமிசு முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஆலோசனைகளைக் கூற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு போன் வசதி நிச்சயமாக எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அதனால் எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. குமாஸ்தா வசதி, ரயில்வே பாஸ் வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். ரயில்வே பாஸ் கொடுத்தால் இப்பொழுது டி.ஏ. கொடுப்பதைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். அதை வைத்துத் தொகுதியிலே நல்ல முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற முடியும். இப்படிப்பட்ட ரயில்வே பாஸ் கேரளா, வட மாநிலங்கள் சிலவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அதைப்பற்றியும் நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். சட்ட மன்றத்தை ஊட்டியில் நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் முன்பு இருந்தது. நாம் ஊட்டிக்கு செல்ல வேண்டாம். ஊட்டியை இங்கே கொண்டு வந்துவிடலாம். இந்தக் காலத்தில் ஏர்கண்டிஷன் செய்வது சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது. பாத்ரூமை எல்லாம்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 22]

ஏர்கண்டிஷன் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய சட்டமன்றத்திற்கு ஏர்கண்டிஷன் செய்வது பொறுத்தமானதாகத்தான் இருக்கும். வெளியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்காக உழைக்கின்ற நாம் சுகமாக இருந்தால்தான் அவர்களுக்காக உழைக்க முடியும் என்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு காப்பி, டீ, கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. புகை பிடிப்பவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் மிச்சம் வருமா இல்லையா என்று எண்ணிக்கொண்டே வேலை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. உடனடியாக பக்கத்தில் இருக்கும் அறைகளில் ஒன்றில் காப்பி, டீ, —செழியன் அவர்கள் சொன்னது போல்—மசால் வடை, போன்ற உணவு வகைகளைத் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் மற்ற மாநிலச் சட்டமன்றங்களில் இருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவோ நிறைவையும் சொல்லலாம், குறையையும் சொல்லலாம். எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அங்கே டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதற்காக நன்றி. பத்து அலுவலகங்களுக்குச் சென்று வரக் கூடிய நேரத்தைக் குறுக்கி டெலிபோன் மூலம் காரியத்தைச் செய்ய வசதியாக இருக்கிறது. அது டைரக்ட் டயலாக இல்லாமல் நம்பரைக் கேட்டுப் பெற்று பிறகுதான் தொடர்பு கொண்டு பேச வேண்டியிருக்கிறது. டிரங்க் கால் சார்ஜை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய முறையில் டைரக்ட் டயலாக அமைத்துத் தரவேண்டும்.

படுக்கைகள் எல்லாம் பழைய காலத்து படுக்கைகளாக சப்பையாக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. மாற்றுத் தலையணைகள் கிடையாது. ஸ்க்ரீன் ரொம்ப வசதியாக இருக்கிறது. மறைவுக்காக அல்ல; எங்கள் தொகுதி தோழர்கள் அதைத்தான் பாயாக விரித்துப் படுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சிறு குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். தண்ணீர் இப்போது ஓரளவு வசதியாக இருக்கிறது. சட்டமன்றம் முடிகிற நேரத்தில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படலாம். சென்ற ஆண்டைப் போல் இந்த ஆண்டு தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உணவு பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, உணவின் தரம் மேட்சமாக இருக்கிறது.



1972 மார்ச் 22] [திரு. கே. எ. வகாப்]

என்னைப் பொறுத்த வரையில் திடகாத்திரமாக இருந்தாலும் ஓராண்டுக் காலத்தில் காஸ்ட்ரிக் ட்ரபிள் இருப்பதாக டாக்டர் சொல்லுகிறார். சட்டமன்றக் கூட்டம் 2½ மணி, 3 மணி வரை நடக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சாப்பிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ரேட்டைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தினாலும் கொஞ்சம் நல்ல உணவாகப் போட்டால், தரமான உணவாகப் போட்டால் நல்லது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் ஒரு நாளைக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மணி நேரந்தான் தூங்குகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் சிலரும் அப்படித்தான் இருக்கிறோம். இரவு இரண்டு மணிக்கு வந்து கதவைத் தட்டுகிறார்கள். சட்டமன்ற வேலைகளை ஊரில் இருந்தாலும், சென்னையில் இருந்தாலும் பார்க்கிறோம். அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளை நேரடியாகச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில பேருக்கு போனில் சொன்னால் கூட நேரில் வந்து சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத் திருப்திப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. வேலை நேரத்திற்குமேல் அதிகமாக வேலை செய்தால் தொழிலாளர்களுக்காவது ஓவர்டைம் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போல் அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஓவர்டைம் கொடுப்பதில் தவறு இருக்க முடியாது. இதையெல்லாம் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\*திரு. எம். முத்தையா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு முதல்வர் அவர்கள் பட்ஜெட்டின் மீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் பற்றிக் குறிப்பெடுத்து அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் நாங்கள் பேசிய பேச்சு புத்தகமாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. நாங்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களை உடனடியாக அந்தந்த டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பி வைத்து முடிவைத் தெரிவிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. எம். முத்தையா]

[1972 மார்ச் 22]

உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்தாலும்கூட, சட்டசபைக்கு வரும்போது பள்ளிச் சிறுவர்களைப் போல் ஆகிவிடுகிறோம். இது பரிதாபகரமான நிலை. வந்தவுடன் அட்டெண்டன்சில் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். பள்ளிகளில் ஆசிரியரிடம் ப்ரெசென்ட் சார் என்று சொல்வது போல் வந்தவுடன் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். பார்லிமென்டில்கூட 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை கையெழுத்துப் போடலாம். இது சாதாரண விஷயம். ஒரு நாளைக்கு 20 ரூபாய் 14.௭. நாலு நாளைக்கு 80 ரூபாய் வாங்கி பெரிதாக ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரை தொகுதியில் கால்நடையாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க வில்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் ஒவ்வொரு மாதமும் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றிய ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கிருந்து ஜி.ஓ. அனுப்ப வேண்டும்.

ரயில்வே பாஸ் வேண்டும், போன் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அதைக் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் நிதிநிலையைப் பொறுத்த விஷயம். அரசாங்க அலுவலகங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சர்வீஸ் ஸ்டாம்பை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆங்காங்கு கிராமங்களில் இருக்கும் குறைகளைப் பற்றி மனுக்களை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற டிப்பார்ட்மென்ட் சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்புகிறோம். அந்த பெட்டிஷன் என்ன ஆகிறது என்றால் ஒரு ரவுண்ட் வந்து பழையபடி V.M. இடமே, கர்ணத்திடமே வந்துவிடுகிறது. இதனால் அனுப்புகிற பெட்டிஷனுக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கடைசியிலே கர்ணத்திடந்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொரு மனுவுக்கும் ரேட் வைத்து வசூலிக்கிறார்கள். லோன்களைக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரை குறைந்தது அந்தந்த வட்டார எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.பி.க்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் அத்தாட்சி கொடுத்தால் லோன் சாங்ஷன் பண்ண உத்தரவிட வேண்டும்.



1972 மார்ச் 22] [திரு. எம். முத்தையா]

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது ஆங்காங்கு அமைச்சர்களை வரவேற்று அவர்களிடத்தில் தங்களுடைய குறைகளை தீர்க்க வேண்டுமென்று மனுக்களை வைத்துக் கொண்டு காத்திருந்து அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். உடனே அமைச்சர்கள் அதை வாங்கி அமைச்சர்களுடன் வரக்கூடிய பி.ஏ.க்களிடம் கொடுக்கிறார்கள்.

சாதாரணமாக பெட்டிஷன்ஸ் போடுவதும் அமைச்சர்கள் கையில் கொடுப்பதும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் கையில் கொடுப்பதற்கு ஒரு ரெஸ்பெக்ட் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த மக்களுக்கும் பெருமை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு பெருமை ஏற்படும். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்தபோது அய்யனூரத்து கிராமத்தில் ஒரு வரவேற்பு கொடுத்தோம். இரண்டு கோரிக்கைகள்தான் வைக்கப்பட்டன. ஒரு குளம் வேண்டும், ரோட்டில் ஒரு பாலம் வேண்டும் என்று இரண்டு கோரிக்கைகள்தான் வைக்கப்பட்டன. இவை சாதாரண விஷயம். ஆனால் அவைப்பற்றி இதுவரையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அய்யனூரத்து கிராமத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்த பெட்டிஷன் என்னவாயிற்று என்பதற்கு ஒரு பதிலும் வரவில்லை. பெட்டிஷன்ஸ் அனுப்பினால் பரிசீலனையில் உள்ளது என்ற பதில்தான் வருகிறது. வேறு எந்த முடிவும் வருவதில்லை.

எம்.பி.க்கள் சொல்கிறார்கள், எப்படி என்று தெரியவில்லை. டெல்லியைப் பொறுத்தவரையில் எம்.பி.க்கள் ஒரு லெட்டர் எழுதினால் கன்ஸர்ன்ட் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அனுப்புவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதேபோல் அமைச்சர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு சட்டசபை உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் இன்னின்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்ற பதிலைத் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. அங்கு எங்கள் தொகுதியிலிருந்து மக்கள் வருகிறார்கள். இரவு பத்து மணிக்கு சிலர் சி.ஐ.டி. மாதிரி வருகிறார்கள், உங்கள் ரூபில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், என்று கேட்கிறார்கள். அது பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்ஜெங்க்ஷன் ஆர்டர் மாதிரி இருக்கிறது. வசதி உடையவர்களாக இருந்தால் லாட்ஜிங்கில் தங்கிவிடுகிறார்கள். சாதாரணமானவர்கள் வந்தால் எங்களுடன் தங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களை வெளியே போகச் சொல்ல முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னால் எங்கள் தொகுதி மக்கள் வருத்தப்படக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும்.

[திரு. எம். முத்தையா]

[1972 மார்ச் 22]

எனவே தொகுதிகளிலிருந்து வரும் மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட குறையாவது இல்லாமல் இருக்க நிவர்த்தி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அசெம்பளியில் ப்யூன் வேலை செய்கிறார்கள், ஹாஸ்டலிலும் ப்யூன் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த டயத்தில்தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள். மற்ற நேரங்களில் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு அரைச் சம்பளமாவது போட்டுக்கொடுத்து அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, எனது உரையில் கூறியுள்ளவற்றை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் கட்சி சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முதலில் நம் சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றக்கூடிய பல்வேறு வகை ஊழியர்களுக்கும் சரியான வகையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுக் காலமாக சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றிவருகிற தோழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் தற்காலிக ஊழியர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள். ஏறத்தாழ ஆறு, ஏழு, எட்டு வருடங்களாக அவர்கள் தற்காலிக ஊழியர்களாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்பிருந்த ஆட்சியும் அவர்களைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை, இந்த ஆட்சியும் வேண்டிய அளவிற்கு கவனிக்கவில்லையென்று கருதுகிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாக அவர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு கொடுப்பேன் என்ற ஒரு வாக்குறுதியைத் தந்தால் அது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியாக இருக்கும். வேறு எந்த மானியத்திலும் அவர்களுக்கு பரிந்து பேச முடியாது என்பதினால் இந்த நேரத்தில் நான் அதைப்பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பாகவே இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை அது கவனிக்கப்படவில்லை.



1972 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அசெம்பளியில் வாச் அன்ட் வார்ட் போலீஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சாதாரணமாக ஒரு வருடத்திற்கு இரண்டு பான்ட்ஸ், இரண்டு கோட்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். 1971-ம் வருடத்தில் ஒரு பான்ட்டும் ஒரு கோட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எதற்காக அப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வருடம் ஒன்றுக்கு அவர்களுக்கு ஒரு பேர்ஷஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற மூன்று வருடங்களாக ஒரு பேர்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சட்டசபையில் ட்யூட்டி செய்கிற காவலர்களுக்கு ரூ. 1.50 படி கொடுக்கிறார்கள், தலைமைக் காவலருக்கு ரூ. 2 கொடுக்கிறார்கள். மற்றபடி எழுத்தர்களுக்கு ரூ. 2.50 படி கொடுக்கிறார்கள். இதையும் சற்று ஏற்றிக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டசபையில் டிஸம்பர், ஜனவரியில் ட்யூட்டி செய்த ஊழியர்களுக்கு பாட்டா இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மீண்டும் என் கட்சி சார்பில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்திலும் உண்மை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்கிறேன், இந்த எக்ஸ்டென்ஷன் முறையை ரத்து செய்துவிட்டு இவ்வளவு வருடங்கள் முடிந்து விட்டால் உடனடியாக ரிடயராக வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கினால் அதனால் கிடைக்கும் நன்மையை விளக்கிக் கூற நினைக்கிறேன். அப்போதுதான் அங்கு பணிசெய்யும் தோழர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை வரும் தங்களுக்கும் ப்ரமோஷன் வரும் என்று. செயலாளராக இருந்தாலும் சரி, உதவிச் செயலாளராக இருந்தாலும் சரி, எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்ட அதிகாரியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது பண்பு அல்ல என்பதால் பொதுவாகச் சொல்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் சரி எக்ஸ்டென்ஷன் இல்லை என்றால்தான் சபார்டினைட்ஸ்கு தங்களுக்கும் ப்ரமோஷன் கிடைக்கும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 மார்ச் 22]

It will definitely tone up the general morale of the administration என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, அழுத்தந்திருத்தமான ஒரு கருத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது பதிலில் வெளியிட்டால் நன்றாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரெஸ் ஆக்ட். பார்லிமென்ட்டில் ஒரு ஆக்ட் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பாராளுமன்றத்தில் நடைபெறும் சர்ச்சைகள், விவாதங்கள், டிபேட்ஸ் இவைகளை எல்லாம் அப்படியே வெளியிட அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. The Press Act is on that line. அங்கு

ப்ரெஸ்ஸில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமைகளுக்கும் இங்கு ப்ரெஸ்ஸில் உள்ளவர்களுக்கு உள்ள உரிமைகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இதைவிட அங்கு ஜஸ்தியாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு இங்கு உரிமை இல்லை. இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் அங்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதன்கீழ் சில உரிமைகள் வழங்கப் படுகின்றன. நான் “எல்லோ ஜர்னல்களுக்காகப்” பரிந்து பேசுகிறவன் அல்ல. “எல்லோ ஜர்னல்” என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும். இருதரப்பிலும் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ்-க்கு நல்ல ப்ராப்பர் ப்ரொட்டக்ஷன் தரவில்லை என்றால் அவர்கள் தங்கள் பணியை சுதந்திரமாகவும் தைரியமாகவும் செய்யும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி ஒரு சூசகம் கொடுத்துவிட்டு பின்னால் சட்ட அமைச்சரோடு கலந்து கொண்டு, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், மற்ற மாநிலங்களில் அப்படிப்பட்டதொரு சட்டம் இல்லையென்றால் அங்கும் இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருப்போம். பார்லிமென்ட்டில் சில குறிப்புகளை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்புகளை பத்திரிகைகளில் போடக் கூடாது, அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். பார்லிமென்ட்டில் வேகமாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைகள் பார்லிமென்ட் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகையாளர்களுக்கு போடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த வார்த்தைகள் எவை எவை என்று போடக் கூடாது. பார்லிமென்ட் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலும் போடக் கூடாது. ஆனால் சில வார்த்தைகள் பேசப்பட்டன. These words the Hon. Speaker has ordered to be expinged 'இந்த வார்த்தைகள் நீக்கப்படவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அங்கு உரிமை இருக்கிறது.



1972 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அது மட்டுமல்லாமல், மற்ற விஷயங்கள், உதாரணமாக ஒரு வாக்-அவுட் நடந்தது என்றால் அவர்களுக்குப் போடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் சட்டமன்றத்தில் என்னென்ன வகைகளில் நடைபெறுகிறதோ அதை பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக்கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி விளக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு போலீஸ் மானியத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாரிஸ் என்ற அதிகாரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு இங்கிலிஷ்காரர் கலெக்டராக இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் அந்த விஷயம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அரசியலுக்கு வந்தது 1964-க்கு பிறகு தான். இங்கேயிருக்கும் பழம்பெரும் அரசியல் வாதிடிகள் ஏதாவது சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வெளியே விசாரித்த பிறகு எனக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் சிலவற்றை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு அவசியம் இருந்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். மாரிஸ் அவர்கள் கலெக்டராக இருந்தபோது தேனியில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி ஏதோ நடவடிக்கை எடுத்தது குறித்து கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கம் கூறிய அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர்கள் எழுதினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் நான் இங்கே எழுந்து சொன்னேன் ஒரு அதிகாரி இப்படிச் சொன்னார் என்றால் அது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது, அந்த அளவுக்காவது ஒரு அதிகாரிக்கு ஒரு கருத்து வேற்றுமை எழுதுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கூறினேன். அப்படி எழுதிய காரணத்தாலே அவர் 2-3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.

(மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : திருத்திக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படி தவறாகவே சொல்லிவிட்டு, தவறாக சொன்னது பத்திரிகைகளில் வருகிறது. திருத்திக்கொள்வது பத்திரிகையில் வருவது இல்லை.

[1972 மார்ச் 22]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லி விடுகிறேன்.

I wanted to say retire, he was made to retire prematurely. அவருடைய பதவி காலம் முடிவதற்குள்ளாகவே அவர் ஓய்வு பெறும் நிலையில் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்ததாகச் சொல்லவில்லை. அவர் பதவிக்காலம் 53 வரை. அப்போது ஓய்வு பெறவேண்டியவர் 51-ல் ஓய்வு பெற்று விட்டார் என்று தான் சொன்னேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பொதுவாகவே ரிடையர் ஆக வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவது மாதிரி நீங்கள் 51-வது ஆண்டிலேயே ரிடையராக வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ரிடையர் ஆகிறவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச நாள் நீடிக்கவேண்டுமென்றால் தான் அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்கள். நீங்கள் இன்ன தேதியில் ரிடையராக வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை. குறிப்பிட்ட அந்த அதிகாரி 53-ம் ஆண்டில் ஓய்வுபெறவேண்டியவர். 51-ம் ஆண்டே ஓய்வு பெற்று விட்டார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தச் சூழ்நிலைகளைச் சொன்னேன். அவர் ஓய்வு பெற்று விட்டார் என்றும் சொன்னேன். நீங்கள் தான் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : As Congress Party Member, எங்கள் ஆட்சியில் இந்த மாதிரி நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலைமை ஏன் என்றால் வெள்ளைக் காரர்கள் விருப்பப்பட்டால் முன்னாலேயே போய்க்கொள்ளலாம் என்று சுதந்திரம் வந்த பிறகு அரசாங்கம் சொன்னதால் போனாரே தவிர வேறு காரணத்தால் போனார் என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் பத்திரிகை தலையங்கத்தைப் படித்து விட்டுச் சொல்கிறார்கள். வல்லபாய் பட்டேல் இந்தியாவிற்கு விடுதலை வந்த பிறகு வெள்ளைக்



1972 மார்ச் 22]

காரர்கள் விருப்பம்போல் போகலாம் என்று சொன்னதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். சுதந்திரம் வந்தது 47-ல், அவர் சுதந்திரம் பெற்றது 51-ல். (சிரிப்பு.)

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, I.C.S. officers are eligible for the same pension even if they retire earlier. This eligibility to full pension perhaps induced him to go on voluntary retirement, with no special or specific reason.

அதன்படி அவர்கள் ரிடையராகி விட்டார்கள், ஆகையால் அதற்கு எந்தக் காரணமும் சொல்லுவதற்கு இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்கிறேன். 51-வது வயதிலே அரசாங்கத்தின் வற்புறுத்தலினால் விலகிக்கொண்டாரா? ரிடையராக வேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்து விலகினார்களா? அரசாங்கத்தின் போக்கு சரியல்ல என்று விலகினார்களா? இங்கே மணி என்ற ஒரு ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர் இருந்தார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதியனுப்பி இருந்தார்கள். அங்கே மேல்சபையில் கூட காரணம் கேட்டார்கள். அவர்கள் ரிசிக்னேஷன் செய்து எழுதிய கடிதத்தை அவையில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். வைக்கப்பட்டதா என்பது தெரியாது. அந்த மாதிரி ஒரு விளக்கம் கொடுத்து, அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்லி, அதன் காரணமாக அவர்கள் ஓய்வு பெற்றார்களா? அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஓய்வு பெற்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் அப்படி உத்தரவு போட்டதா, இல்லாவிட்டால் வேறு ஏதாவது குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார்களா? இல்லாவிட்டால் தேனியில் ஏற்பட்ட சம்பவத்தின் காரணமாக சென்றார்களா? ஏனென்றால் அன்றையதினம் பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேனி சம்பவத்திற்கும் இந்த அதிகாரியின் பதவி விலகலுக்கும் சம்பந்தப்படுத்திப் பேசினார்கள். ஆகவே, நான் சொல்வது, என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் நிரூபிக்க முடியுமா? அவர்கள் அந்தக் காரணத்திற்காக ஓய்வு பெற்றார்கள் என்று கடிதம் காட்ட முடியுமா? எனக்கு இரண்டு தகவல்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன. அதை நான் சொல்வதற்காகத்தான் வந்தேன். அதற்குள் அம்மையார் அவர்கள் குறுக்கிட்டு விட்டார்கள். ஒன்று, ஓ.பி.ஆர். அவர்கள் அதற்கு முன்பாகவே வெள்ளைக்காரர்கள் விலகிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினால் விலகிக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று தகவல் கிடைத்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 மார்ச் 22]

இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, மாரிஸ் அவர்களுக்கு பிரிட்டிஷ் ஹை கமிஷனில் ஒரு உத்தியோகம் கிடைத்தது என்றும், அதனால் அவர்கள் விலகிக்கொண்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாதிரியாக நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இப்போது கூட கேள்விப்படுகிறேன். முன்பு இருந்த நம் முடைய சீப் செக்ரிடரி ராயப்பா அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் 2-3 தடவை கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஹெல்த் கிரௌண்ட்ஸ்ஸா என்ன என்று தெரியவில்லை: 60 நாட்கள் 60 நாட்களாக எக்ஸ்டென்ட் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்குள் அவர்கள் ராயப்பா விஷயத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். நான் தேனி விஷயத் திற்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேனியில், இப்போது கல்வி யமைச்சராக இருக்கும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கலந்து கொள்ள இருந்த கூட்டம், கொடியேற்று விழா பெரிய அமளியாகி, அவர் மீது பாராங்கல்லை தூக்கி எறிய முயற்சித்து, தேனி தியாக ராசன் தலைமையில் ஒரு கலவரம் நடத்தப்பட்டது. 140-க்கு மேற் பட்டவர்கள் தேனி தியாகராசன் தலைமையில் அந்தக் கலவரம் செய்ய படையெடுத்து வந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் தியாக ராசன் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் பின்னால் வந்த 140-க்கு மேற் பட்ட தொண்டர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்படி கைது செய்யப்பட்டு மறுநாளே அந்த இடத்திற்கு, கலெக்டர் சென்று நிலைமைகளை ஆராய்ந்து சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினார். இப்படிப் பட்டவர் ஒரு மாவட்டத்தில் ஜில்லா போர்டு தலைவராக செயல் படுவதா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருக் கிறார். அதன் தொடர்பாக அதற்கு பதில் எழுதுவதற்கு பதிலாக அங்கே இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு உடனடியாக தேனி தியாகராசன் விடுதலை செய்யப்பட உத்தரவிடப் பட்டு, அதற்கு பிறகும் நடைபெற்ற வழக்கில் யாரும் ஈடுபடுத்த முடியாது என்று மற்றவர்கள் மீது இருந்த வழக்கும் வாபஸ் பெறப் பட்டது. இத்தகைய சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்து கலெக்டர் 53 வரை நீடிக்க வேண்டியவர் 51 ஆண்டிலேயே ஓய்வு பெற்றார் என்று தான் சொன்னேன். அதைத்தான் மீண்டும் சொல்கிறேன். இதற்கும் அதற்கும் உள்ள ரகசியத்தை நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.



1972 மார்ச் 22]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைத்தான் எழுதியிருந்தார்களா, அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் கேட்கிறேன். மாரிஸ் அவர்கள் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்றார்களா, ரிடையர் ஆகிறேன் என்று சொன்னார்களா. இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்வது காக்காய் உட்கார பனம் பழம் விழுந்தது போல் இருக்கிறது. அந்த வாதம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பழம் விழுந்ததா இல்லையா என்பதைப் பற்றி கவலையில்லை. காக்காய் உட்கார்ந்ததை ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி (சிரிப்பு).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதற்கு ஆதாரமே இல்லை, அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஒப்புக்கொண்டதற்கு நீங்கள் “மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், நன்றி தெரிவிக்கிறேன்” என்று.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் சம்பந்தம் இருந்ததாகச் சொல்லவில்லை. நடந்த விவகாரங்களைச் சொன்னேன். ஓய்வு பெற்றதை சொன்னேன். சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சம்பந்தப்படுத்த வேண்டும் என்பது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதமாக இருக்கலாம். சம்பந்தப்படுத்த வேண்டாம் என்பது என்னுடைய வாதமாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கலெக்டர் பற்றி வாதாடுகிறார்கள். தேனி தியாகராஜன் கைது செய்யப்பட்டு, 140 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அப்படி கைது செய்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மறு நாள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அரசாங்கத்தின் உத்தரவின் பேரில் உடனே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களைக் கொலை செய்கின்ற அளவுக்கு பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அமளி ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், அது சம்பந்தமாக எந்த வழக்கும் இல்லை, அதைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எந்தவிதத்திலும் உருக்கமாகச் சொல்லவில்லை; கலெக்டர் பற்றி தான் அவர் பரிந்து பேசுகிறார்.

[1972 மார்ச் 22]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கலெக்டர் பற்றி முதல் அமைச்சர் தான் பரிந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கலெக்டருக்குப் பரிந்து பேசவில்லை. காக்காய் உட்கார்ந்ததும் பனம்பழம் விழுந்ததும் தொடர்பு இருக்கிறதோ என்னவோ, பழம் விழுந்ததும் தொடர்பு இருக்கிறது என்று அம்மாதிரியாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை கூறுகிறேன். இன்னொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு நேற்று கூட தெரிவித்தேன். நான் அதற்குள் கூட போகவில்லை. அர்சாங்கத்தில் அமைச்சர் அவையின் முடிவு இறுதி முடிவு என்று நேற்று சொல்லப்பட்டது. நேற்று அதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்டு, முடிந்து விட்டது, அதற்குள் நான் திரும்பவும் போகவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் அவர்களுடைய உத்தரவு என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டு செய்திருக்கக்கூடியது—பைனலாக இருக்கலாம். ஆகவே நான் சொல்கிறேன். அதற்காக ஒரு என்கொயரி வையுங்களேன், தாராளமாக ஒரு என்கொயரி வைத்துப் பாருங்களேன். இரண்டு ஒபினியன், வெவ்வேறு அபிப்பிராயம் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால்தான் சொல்கிறேன். பழைய அரசாங்கத்தின் பேரில் இப்பொழுது குற்றம் சாட்டப்படுவதால்—நான் இப்பொழுது யாருக்கும் பரிந்து பேசவில்லை நமக்கு விவகாரம் தெரியாது—சொல்கிறேன். மாரிஸ் பேரில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு திடீரென்று ரிடையர் செய்த மாதிரி ஒரு நிலைமை என் மனதில் உண்டாகியது. இப்பொழுது அமைச்சர் விளக்கம் கொடுத்த பிறகு அம்மாதிரி நிலைமை இல்லை. எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டும் இல்லை. விசாரித்ததில் எனக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தகவல் என்ன என்று கூறுகிறேன். ஸ்காட் பிரெளன் கூட ஏறத்தாழ அதே நேரத்தில் ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல வெள்ளைக்காரர்கள், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் அப்படி அப்பொழுது ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாரிஸ் என்பவர் “How he left” என்றால், My information is he left on good standing எனக்கு Authoritative information யாரிடமிருந்து கிடைத்தது என்பதற்கு வேண்டுமானாலும் நான் பெயரைச் சொல்ல தயாராக இருக்கிறேன். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்களிடத்தில் கேட்டோம். he left on good standing என்று ஆதாரபூர்வமாக கூட சொல்ல முடியும் என்று சொன்னார். அது நியாயமா, இல்லையா, என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அதே மாதிரி இன்னொரு சம்பவத்தையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட முடியும். உதாரணத்திற்காக நான் சொல்கிறேன். நம் முடைய முன்னாள் சீப் கெக்ரடரி, பிரதம காரியதரிசி அவர்கள் ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, என்னவோ நமக்குத் தெரியாது. 60 நாட்கள், 60 நாட்களாக லீவு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Under what circumstances he had to apply for leave? எதற்காக அவர் இப்படி லீவை நீட்டிக்கொண்டே போகிறார்? நாட்டில் சீப் கெக்ரடரிக்கே இந்த நிலைமை என்றிருந்தால், மற்றவர்களுக்கு என்ன நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்படி ஒரு பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது பற்றி விளக்கம் தரவேண்டும். சீப் கெக்ரடரி மீண்டும், மீண்டும் 60 நாட்கள், 60 நாட்களாக லீவு எழுத வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Under what circumstances he had been going on extending his leave

அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மீது ஏதாவது குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறதா, அதிருப்தி ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது நடந்ததா என்று விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கடமை.

அடுத்தபடியாக சில ஐ.பி.எஸ். ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி போலீஸ் மானியத்தில் பேசலாம் என்றாலும், ஒட்டு மொத்தமாக ஜெனரல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் நான் இதைச் சொல்கிறேன். எலெக்ஷனுக்குப் பிறகு பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். திரு. சிங்காரவேலு, ஐ.பி.எஸ். மாற்றப்பட்டார்கள். 1967 தேர்தலுக்குப் பிறகு அடுத்தபடியாக, 1971 தேர்தலுக்குப் பிறகு மாற்றப்பட்டார் திரு. குப்புசாமி அவர்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக இப்படித் திடீர் திடீரென்று மாற்றப்பட்டார்கள். பனிஷ்மெண்டு என்ற முறையிலே மாற்றப்பட்டார்களா? எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு அதிகாரி, ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி பிரிமெசுராக ரிடையர் ஆனதற்கும் வேறு நிகழ்ச்சிக்கும் சம்பந்தம் இருக்கலாம் என்று கருத்துச் சொல்லும்பொழுது, நான் மாத்திரம் இப்படிச் சம்பந்தப் படுத்திச் சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? இதுபற்றிய

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 மார்ச் 22]

விவரத்தை அந்த அதிகாரிகள் எந்தக் காரணத்திற்காக மாற்றப் பட்டார்கள் என்பதுபற்றி விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரியாக.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கமிஷனராக இருந்த சிங்காரவேலு அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று விட்டார், ஆகவே அவர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. அதற்குப் பின்னால் இருந்த கமிஷனர் மூன்று ஆண்டு பதவி வகித்துவிட்டார். மூன்று ஆண்டு பதவிக் காலத்திற்குப் பிறகு வேறு ஊருக்கு மாற்றப் பட்டார். யாரும் தண்டிக்கப்படவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதே மாதிரியாக முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பெர்சனல் அசிஸ்டெண்டாக இருந்த ஒரு ஆபீசர் திரு. வைத்தியலிங்கம் இப்பொழுது மாற்றப்பட்டு, ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை அங்கே நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? என்ன அடிப்படையில் இப்படி நியமித்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஈஸ் தி மோஸ்டு இம்பார்டெண்டு திங், நான் அதுபற்றிப் பேசக்கூடாது என்றால், வேறு பேச வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எதற்காக இப்படி ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை நிருபர்கள் அவரைக் கேட்டபொழுது ஏதோ ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். எந்த அடிப்படையில் நியமித்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. இதுவரையில் தமிழக ஆட்சியின் வரலாற்றில் இல்லாமல், இது வரையில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். பெர்சனல் அசிஸ்டெண்டு வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்திருந்தும், இப்பொழுது வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை எதற்காக ஏற்பட்டது. இதை நான் ஒரு குற்றச் சாட்டாகக் கூறவில்லை, ஒரு கம்பளைண்டாகக் கூறவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதற்கான விளக்கத்தை நாம் இந்த மானிய விவாதத்திற்குப் பதில் கூறும்பொழுது பெற முடியவில்லை என்றால், நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

இறுதியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்று சொன்னால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கூறியதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சிலர் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றிப் பிரச்னை இல்லை. மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடியது என்ன என்றால், ஏதாவது கொஞ்சம் சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அரசாங்கம் கவனித்து எந்த அளவுக்கு அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தர முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் சலுகைகளைச் செய்துகொடுக்க



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, பல முக்கியமான கருத்துக்களை இந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின் போது இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்காக எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

எலெக்ஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஓரிரண்டு கருத்துக்களை முதன் முதலாகக் கூற வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக, நடந்து முடிந்த தேர்தல் சம்பந்தமாக நடந்த ஒரு கேஸைப்பற்றி உள்ள ஒரு விவரத்தை முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வடக்கு மேலூர் தொகுதியில் நடந்த தேர்தல் வழக்கில் பல அம்சங்கள் பற்றிக் கூறி, நீதிபதி அவர்கள் அவருடைய தீர்ப்பில் ஓரிரு பகுதிகளையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள கருத்துக்களையும் நான் எடுத்துக் கூற முற்படுகிறேன். அதிலே அவருடைய தேர்தல் வழக்கில் என்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி விவாதித்து முடித்த பிறகு இறுதியாக இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஓரிரு பாயிண்டை, முக்கியமாக இருப்பதை, அதைப் பற்றிய கருத்தினை அந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

From the foregoing discussion the following facts emerge என்று சொல்லி, அதில் மூன்றாவதாக

‘III. The unlawful entry of Mr. O. P. Raman into the Counting Hall when the counting was going on caused dislocation and disturbance to the counting which was likely to have affected the accuracy in the counting,’

என்று ஒரு ஆப்சர்வேஷன் அதிலே இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேர்தல் வாக்குகள் எண்ணுகின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் உள்ளே சென்றார்கள் என்று தீர்ப்பில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி இப்பொழுது பேசுவது முறையல்ல. ஏனெனில் அது சம்பந்தமாக அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட குற்றச் சாட்டை ஒட்டி, திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்களுடைய வாக்குகள் எங்கே எண்ணப்பட்டனவோ அதே இடத்தில்தான் மற்ற உறுப்பினருடைய வாக்குகளும் எண்ணப்பட்டன. திரு. ஓ. பி. இராமன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 22]

வெற்றிபெற்றார். சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு அங்கே சென்றார்கள். சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்குச் சென்ற குற்றம் தான் அவர் செய்தது. சர்டிபிகேட் வாங்கச் சென்றார்கள் என்பது நம்முடைய வாதம். அவர்கள் சென்றதே தவறு என்பது பிரதிவாதிகளுடைய வாதம். தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் அப்பீல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : \* \* \* அடுத்த விஷயத் திற்கு வருகிறேன்.

பொதுவாக நமது தேர்தலிலே என்னென்ன வழிமுறைகள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. இந்தத் தேர்தலிலே அங்கு எலக்டோரல் ரோல் உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்படாததால் “க்ளைம்ஸ் அண்டு அப்ஜக்ஷன்ஸ்” சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரி நேரங்களில் காலாகாலங்களில் இந்த எலக்டோரல் ரோல் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நாங்கள் எல்லாம் தேர்தலிலே நின்றவர்கள். பல முறை நின்றிருக்கிறோம். எலக்டோரல் ரோல் வேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால், இன்னும் வரவில்லை; பிரின்ட் செய்யப் படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னால் பிரின்ட் செய்யக்கூடாது என்றிருப்பதால், அந்த வேலை ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. எனவே, சீரான முறையிலே உரிய காலத்திலே பிரின்ட் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டத் தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி எலக்டோரல் ரோல் வருவதாக இருந்தால்தான் சட்டப்படி நடத்த முடியும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயம். தேர்தல் காலங்களிலே கூட்டங்கள் போடுவதற்கு அனுமதி கிடைப்பதில் பல சிரமங்கள், பல சங்கடங்கள், பல துன்பங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு சங்கடங்கள் இல்லாத வகையில் இதை ஆராய்ந்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், எந்தெந்த இடங்களிலே கூட்டம்

\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.



1972 மார்ச் 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நடத்தவேண்டும், அதற்கு என்னென்ன வகையிலே முன் அனுமதி பெறவேண்டும், என்ற விதி முறைகளை காலாகாலங்களில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதிலே ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களையும், துன்பங்களையும் தவிர்க்கவும், உடனடியாக அனுமதி கிடைக்கவும் அந்தந்த வட்டார அதிகாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற “ஹோம் செக்ரட்டரி” தான் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்திற்கு, அமைச்சர்களுக்கு நாங்கள் கடிதம் எழுதினால் அதற்கு உடனே பதில் வருகிறது என்று பலர் சொன்னார்கள். எல்லாக் கடிதங்களுக்கும் பதில் வருகிறதா என்றால், இல்லை. முக்கியமான கடிதங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாங்கள் பல ஆட்சேபணைகளை தருகிறோம். அதற்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எங்களுக்கு விபரம் தெரியப்படுத்தப்படுவதில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். நான் இந்த மன்றத்திலே புகைப்படத்தோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் கூறினேன். அதாவது ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் அங்கு விஜயம் செய்தபோது போலீஸ் அணிவகுப்பு மரியாதை செய்து சிறப்பித்தது. அந்த நிகழ்ச்சியைப் புகைப்படத்தோடு முதலமைச்சரிடம் கூறினேன். அதை யார் என்று நான் கூறத் தேவையில்லை. அதுசம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அல்லது என்ன முடிவு அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எனக்கு அறிவிக்க வில்லை. இந்த மாதிரியான முக்கிய விஷயங்களுக்கு அறிவிப்புத் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு இந்தமாதிரி மரியாதை செய்யப்படுவது கிடையாது. யார் யாருக்கு இம்மாதிரி மரியாதை அளிப்பது என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளை மீறிய இந்தச் செயல்பற்றி பதில் தரப்படவில்லை. இதுமாதிரியான பல ஆட்சேபணைகளுக்குப் பதில் தரப்படவில்லை. இம்மாதிரியான நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 22]

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான விஷயம். பொதுவாக நமது சட்ட சபையிலே பல கருத்துக்களைப்பற்றியெல்லாம் நாம் பேசுகின்றோம். சட்டசபையைப் பொறுத்தமட்டில் இன்று முக்கியமான பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. பொதுக் கணக்கு கமிட்டி, எஸ்டிமேட் கமிட்டி இப்படிப் பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் சம்மந்தமாக நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களிலே “பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி” என்று ஒரு கமிட்டியும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று நமது மாநிலத்திலும் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நமது மாநிலத்திலே பல கார்ப்பரேஷன்களை அரசாங்கமே நடத்திவருகிறது. என்னுடைய கையிலே கூட இப்போது 25-க்கு மேற்பட்ட கார்ப்பரேஷன்களின் பட்டியலை வைத்திருக்கிறேன். அவைகளை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

#### NAMES OF THE PUBLIC UNDERTAKINGS.

1. Tamil Nadu Warehousing Corporation.
2. Government Mechanised Brick Plant, Tirumazhisai.
3. The Tamil Nadu Textile Corporation, Limited.
4. The Madras Handloom Finance Corporation, Limited.
5. The Madras Industrial Investment Corporation.
6. The Tamil Nadu Industrial Development Corporation.
7. The Tamil Nadu Small Industries Corporation, Limited.
8. The Tamil Nadu Small Industries Development Corporation.
9. The Tamil Nadu Agro Industries Corporation, Limited (partly sponsored by the State Government).
10. Cinchona Department.
11. State Transport Department.
12. Dairy and Milk Project.
13. Khadi and Village Industries Board.
14. State Housing Board.
15. State Electricity Board.
16. Fertiliser Corporation.
17. Water and Drainage Board.



1972 மார்ச் 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

18. The Tamil Nadu Slum Clearance Board.
19. Tea Plantation Scheme in the Nilgiris District.
20. The Rubber Plantation Scheme in Kanyakumari District.
21. Pallava Road Transport Corporation.
22. Pandia Road Transport Corporation.
23. Chola Road Transport Corporation.
24. Sera Road Transport Corporation.

In addition, there is the Tourism Corporation, etc.

பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தினால், அவைகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதைச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் கண்காணிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். இப்போது அந்த வாய்ப்பு இல்லை. இந்த கார்ப்பரேஷன்கள் என்னென்ன செய்கின்றன என்ற விபரமும் நமக்கு தெரியவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களில் இந்தக் கமிட்டியை அமைத்து, அதன்மூலம் கண்காணித்து வருகிறார்கள். இந்த கார்ப்பரேஷன்கள் என்னென்ன செய்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு அவகாசமும், உரிமையும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்தத் துறையிலே கமிட்டி ஆபீஸர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று என் கருத்தினையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு ராஜ்யங்களிலே கமிட்டி ஆபீஸர்களைத் தாராளமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். வடக்கு மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருந்த போது, அங்குள்ளவர்கள் இந்த விபரங்களைத் தந்தார்கள். ஆகையால் அதுபற்றியும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் லோக் சபையில் இருப்பதுபோன்று “கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி” ஒன்றை அமைப்பது பற்றி ஆலோசனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரியான கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி ஒன்றை அமைக்கவேண்டும். அதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 மார்ச் 22]

பொதுவாக இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற ஊழியர்களைப்பற்றி யெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல பிரச்சனைகளைச் சொன்னார்கள். பல வருஷமாக வேலையிலிருப்பவர்கள்கூட நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். அவர்கள் சில குறிப்பிட்ட காலங்களிலே வேலை செய்கிறார்கள் என்பதற்காக நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்திலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அதைப்போன்று இந்த வாட்ச் அண்டு வார்டுகளுக்கு பழைய அளவிலேயே படிகள், துணிகள் மற்றும் சில அலவன்ஸ்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. தற்கால நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவகையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் படிகள், மற்றவைகள் எல்லாம் அதிகமாகக் கொடுத்து, வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், இது ஒரு தனித் துறையாக இருக்கிறது. செக்ரட்டேரியேட்டில் உள்ள மற்றத் துறைகள் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கின்றன. அங்கு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே துறையாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு புரமோஷன் ஆப்பர்சூனிட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு புரமோஷன் ஆப்பர்சூனிட்டி குறைவாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கும் அதிக புரமோஷன் கிடைக்க வகைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே ஜூனியர் அசிஸ்டண்டாக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமானால், அவர் ஒரு கிராஜுவேட்டாக இருக்க வேண்டும். இந்த முறை 1954-ல் இருந்தே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி கிராஜுவேட்டாக வரக்கூடியவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வும் போதுமான அளவிற்கு இல்லை. மற்ற துறைகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேறு ஒரு விதி வைத்திருக்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து நீதித் துறை அதிகாரிகளையும் வழக்கறிஞர்களையும் இத்துறையில் உதவிச் செயலாளராக நியமிக்கக் கூடிய முறை இன்னும் இருக்கிறது. இதனால் இங்குள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற கருத்தினை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.



1972 மார்ச் 22]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இதுமாதிரியான குறைகள் எல்லாம் இன்னும் நீடிக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதேமாதிரி இன்னொன்றையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு மறுமுறையும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினால் புதிதாக வரக்கூடியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் ஓய்வு பெற்றவர்களை மீண்டும் நியமனம் செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தினை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கு 25 வயதிற்கு மேல் போகக்கூடாது அப்பினை செய்வதற்கு என்கிற விதி முறை இருக்கிறது. கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்து வருகிறது. இப்போதிருக்கிற நிலைமையில் அது வளர்ந்தும் வளர்கிறது. 25 வயதிற்குள் சர்வீசுக்கு வந்துவிடவேண்டும் என்கிறபோது பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் கருதி 25 வயது என்று இருப்பதை 30 வயது என்ற அளவிலாவது உயர்த்தலாமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து 30 வயதாக உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மேல்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள், எம்.எல்.ஏ.க்கள் சென்றால் மதிப்பதில்லை என்கிற கருத்தினை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு என்னவோ நடந்தது என்பதற்காக இன்னும் பழைய ஏற்பாட்டைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்து நியாயம் அல்ல. எம்.எல்.ஏ.க்கள் அதிகாரிகளை அணுகுகிற போது அவர்கள் வந்த பிரச்சினை என்ன என்பதை உடனடியாகக் கவனித்து அனுப்புவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டினை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெரிதும் மதிக்கிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது: சாமான்ய மக்கள் எல்லாம் தங்கள் பிரச்சினைகளை உறுப்பினர்களிடம் வந்து சொல்லும்போது உறுப்பினர்கள் அவர்களுக்காகத்தான் அதிகாரிகளை அணுகவேண்டியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, மேல்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளும் கட்சிக்கண்ணோட்டத்துயின் செயல்படாது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் மதிக்கும் மனோபாவம் உடையவர்களாக ஆகவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 மார்ச் 22]

அடுத்து, மாவட்ட ரீதியாக நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும்போது அந்த அந்தப் பகுதி உறுப்பினர்கள் விரும்பினால் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதில் ஆட்சேபணையில்லை. கலந்துகொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு அவ்வாறு கலந்துகொள்ளத் தக்க வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கே ஏதாவது சங்கடமோ, ஆட்சேபணையோ இருந்தால் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நாகர்கோயிலுக்கு வந்தார்கள். எங்களுக்கு எல்லாம் அழைப்புத் தரப்பட்டது. நாங்களும் சென்று பார்த்தோம். எங்களுடைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் அனுதாபப் பூர்வமாகக் கேட்டார்கள். அதற்காக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள்கூட தம்முடைய நன்றியைக் கூறினார்கள். கட்சி விஷயம் அல்ல—பொது விஷயம் தான்—அவர்கள் நடந்து கொண்ட முறைக்கு நானும் அந்த வட்டார மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோல எல்லா அமைச்சர்களும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்வேன்.

இங்கே அமைச்சர்களைச் சென்று பார்க்கப் போனால் கட்சி ஆட்கள் எப்போதும் அவர்களைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். எனக்கு அந்த அனுபவம் அதிகமில்லை. ஒரே ஒரு முறைதான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களை ஒரு பள்ளிக்கூட விஷயமாகப் பார்க்கச் சென்றேன். சந்தைக்கடை போல கட்சிக்காரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டே இருந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூடச் சங்கடமாகப்போய்விட்டது. வெறும் நமஸ்காரம் போட்டுவிட்டு இதுபோல போய்வா என்று சொல்வது நல்லது அல்ல—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சரைக் காணப்போகிற போது தனிமையில் இரண்டொரு வினாடியாவது வந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசச் சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் போகவேண்டியதுதான். மக்களுடைய குறைகளை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள அது வாய்ப்பாக இருக்கும். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு மாதமும் செக்ரட்டேரியட்டில் ஆபீஸ் நேரங்களில் இத்தனை நாட்களாவது இருந்தாகவேண்டும் என்கிற ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டாகவேண்டும். இனியும் நீண்டநேரம் நான் பேசவிரும்பவில்லை. குறிப்பாக நான் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களையாவது அமைச்சர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.



1972 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போது மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி ஒரு விவாதம் வந்தது. ஒரு விஷயம் நீதிமன்றத்தில் இருக்கும்போது அதுபற்றிப் பொதுவாக ஒன்றிரண்டு கருத்தை மேலோட்டமாகச் சொல்லலாமேதவிர அதற்குள்போய் ஆராய்ச்சி செய்வது, தம் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வது நமது சட்டமன்ற விதிக்கு முரணானது. நமது சட்டமன்ற விதி 67-இன்படி

A member, while speaking must not give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending. என்று இருக்கிறது.

நீதிமன்றத்தில் உள்ள விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட முடியாது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்பீலில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் அந்த விவாதம் முடிந்துவிடும் என்கிற நினைப்பில் நான் கொஞ்சம் தாராளமாக இருந்துவிட்டேன். ஆனால் பின்னர் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசியதும், அதற்கு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பதில் அளித்ததும் நம்முடைய சட்டமன்ற விதிக்கு முரணாக—அப்பீலில் உள்ள ஒரு வழக்கைப் பற்றியதாகப் போய் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த விஷயம் பூராவையும் நான் குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கிவிடுமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : முழுமையாக நீக்கவேண்டிய தேவையில்லை. எந்தப் பகுதியில் இருந்து ஆட்சேபிக்கத்தக்க விஷயங்கள் வருகின்றனவோ அவற்றை நீக்கினால் போதும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் குறிப்பிட்டது, அதற்கு நான் பதில் அளித்தது இருக்கட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இரண்டுடோர்களுமே இந்த ஒரு கருத்தில் ஒத்துப்போவதனால் நீங்கள் குறிப்பிட்டது, முதல்வர் அவர்கள் பதில் அளித்தது நீங்கலாக மற்ற இந்த வழக்கு சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்களைப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு, இது வரையில் பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 22]

தெரிவித்துள்ள பல்வேறு மானியங்கள், குறிப்பாக, தேர்தல்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், சட்டமன்றம் ஆகியவைகளைப்பற்றி வெகு விரிவாக இங்கு பேசப்பட்டு இருக்கிறது. பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களுமே மேலும் தங்களுடைய பணியினைச் செம்மையாக ஆற்றுவதற்கு வசதி வாய்ப்புகள் அரசின் சார்பில் செய்துதரப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றம் மக்களுக்காகப் பணியாற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெற்று, சட்டங்களை உருவாக்கவும், உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் வழிநின்று முற்போக்குப் பணிகளைப் புரியவும், மக்களுக்கு அருந் தொண்டாற்றவும் சபதம் ஏற்றுக்கொண்டு வந்து வீற்றிருக்கிற அவையாகும்.

இந்த அவை முன்பெல்லாம் கூடிய நாட்களைவிட இப்போது அதிக நாட்கள் கூடி விவாதங்களை நிகழ்த்துகின்றது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஏற்கனவே முப்பது நாட்கள், நாற்பது அல்லது நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் இந்த அவை கூடி விவாதங்கள் நடத்தியது என்பதற்கு மாறாக 1970-இல் 61 நாட்களும், 71-இல் 63 நாட்களும் நாம் இந்த மன்றத்தில் கூடி விவாதங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம். இது ஜனநாயகத்திலே குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்ற அறிகுறி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மேலும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குள்ள ஆசையை அல்லது அவர்களுடைய ஆர்வத்தை நான் குறைத்துக் கணக்கிடவில்லை.

சென்றமுறை விவாதத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பல்வேறு குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு, முறையீடுகள் ஏற்கப் பட்டிருக்கின்றன. தாங்கள் பெறுகிற 250 ரூபாய் போதாது என்று சொல்லப்பட்டதை நம்முடைய சட்டப் பேரவையினுடைய முன்னவர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஏற்று, நானும் நிதியமைச்சர் என்கிற முறையில் ஒத்துக்கொண்டு, 250 என்பது 350 ரூபாயாக ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. பேருந்துகளிலே பயணம் செய்வதற்குச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் சென்ற ஆண்டு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டு, அது ஏற்கப்பட்டு, இப்போது பல்வேறு போக்குவரத்துகளில்—பல்லவா போக்குவரத்து, பாண்டியா போக்குவரத்து என்று பிரிக்கப்பட்டாலும்—அவைகளில் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கத்தக்க வகையில் வழிவகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும் பல வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று காலையில் திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் அடி எடுத்துக்கொடுத்தார்கள். தொடர்ந்து பேசியவர்கள் எல்லாம் அந்த வழியிலிருந்து கொஞ்சமும் திசையைத் திருப்பாமல்—டாக்டர் ஹாண்டேயைத்தவிர—மற்ற அத்தனைபேரும் திரு. வெங்கடசாமி வழியிலேயே சென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதும் கடிதங்களுக்கு உடனடியாக அமைச்சர்களிடமிருந்து பதில் வரவேண்டுமென்று திரு. வெங்கடசாமி அவர்களும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. கே. எ. வகாப் அவர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் சார்பில் பேசிய திரு. மணலி அவர்கள் சொன்னபோதும் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசும்போதும், “அமைச்சர்களிடமிருந்து ஒப்புதல் கடிதம் வருகிறது; ஆனால் இறுதியாக என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது” என்ற விவரங்கள் அடங்கிய கடிதங்கள் வந்துசேரவில்லை என்றார்கள். “இறுதி முடிவு எடுக்கப்படாத காரணத்தால்தான்” அந்தக் கடிதங்கள் வரவில்லையே தவிர (சிரிப்பு) கடிதம் எழுதக் கூடாது என்பது அல்ல. இறுதி முடிவுக்கு முன் கடிதம் எழுதினால், “கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இறுதி முடிவு எப்போது?” என்று கேட்கத் தோன்றும், எனினும், உறுப்பினர்களுடைய ஆர்வத்தை அவர்களுடைய உரையின் வாயிலாக அதிகாரிகள் உணர்ந்து, இறுதி முடிவுக்குக் காலந்தாழ்த்தாமல் நடந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி நடந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளை அரசின் சார்பிலும் செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

நிர்வாகம் சம்பந்தமாக திரு. முத்தையா அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே ஒரு கோரிக்கை ஏற்கப்படாமல், அதை அமைச்சர்களிடத்தில் கொடுத்ததில் உடனடியாகத் தீர்வு கிடைக்காமல், மீண்டும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவுக்கு வந்து, மறுபடியும் ஆறு மாதம் சுற்றித் திரிந்து அதே பதில்தான் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்பதற்காக, நிர்வாக அமைப்பு முறையைச் செழுமையான முறையாக, விரைவாகச் செயல்படக் கூடிய இயந்திரமாக மாற்றியமைப்பதற்கு இன்றைக்கு “நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு” அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய பணிகள் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. அதனுடைய பரிந்துரைகள் விரைவில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 22]

அரசுக்குக் கிடைக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெகு விரைவாகக் காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று அரசும், அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளிடத்திலே தொடர்ந்து வேகத்தைத் தந்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், வேறு பலதரப்பட்ட மக்கள் வாயிலாகவும், பொது மக்கள் வாயிலாகவும் தரப்படுகின்ற குறைபாடுகளும், முறையீடுகளும் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட ஏதுவான வழி வகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் பேசுகையில், “சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரிகள் உரிய மரியாதை அளிப்பது இல்லை” என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிய மரியாதை அளிக்க வேண்டுமென்பதைக்குறித்து, 24—5—1969 தேதியிட்ட ஒரு குறிப்பு எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. “சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நீண்ட நேரம் வெளியிலே காக்க வைக்கப்படுகிறார்கள்” என்ற குறையை திரு. கோவை செழியன் எடுத்துக்காட்டினார். வேறு சிலரோடு பிரச்சினைகளை அதிகாரிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது வெளியிலே இருப்பவர்கள் காத்திருக்க வேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. ஆனால், எந்த வேலையும் இல்லாமல் இருக்கிற அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் காத்திட வைப்பது முறை அல்ல. இந்தத் தாக்கீதின்படி நடந்துகொள்ள வில்லை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கவில்லை என்பன போன்ற விஷயங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்வது சரியில்லை என்று கருதினாலும், அந்த விஷயங்களை எனக்கோ அல்லது தலைமைச் செயலாளருக்கோ எழுதி அனுப்பினால் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேருந்து வண்டிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சலுகைகள் அளித்திருப்பதைப்போல புகைவண்டியிலும் சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சலுகைகளை அளிக்கக்கூடிய அதிகாரம், மாநில அரசுக்கு அல்ல, மத்திய அரசுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, கேரள மாநில அரசால் இது வழங்கப்பட்டிருக்கிறபோது, தமிழக அரசு வழங்க ஏன் தயங்க வேண்டும்?



1972 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கேரள அரசில் தருகிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. அப்படித் தருவதாக இருந்தால், அந்தச் செலவை நானே ஏற்றுக்கொள்வதாக மத்திய அரசுக்கு எழுதிக் கொடுத்தால் தருவார்கள். எனக்கு இருக்கிற சங்கடம் என்னவென்றால், “நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்து சட்டசபைக்கு அனுப்பினால் நமக்காகப்—பொது மக்கள்—பேசாமல், அவர்கள் அவர்களுக்காகவே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று மக்கள் சந்தேகப்பட்டுவிடக் கூடாதே என்ற பயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. அதைத்தான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக மிகுந்த கஷ்டங்களையும், இன்னல்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகள் படிப்படியாக நிறைவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். “சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் காரசாரமாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள், காரம் குறைவது நல்லது—காரம் குறைந்தால் போதும், சாரம் குறைய வேண்டாம் (சிரிப்பு). எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கலந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் பெரிய சுற்றுலா ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அதனால் ஒற்றுமை ஏற்படும், உறுப்பினர்கள் இடையே ஒற்றுமை வளரும் என்று கூறினார்கள். அதில் ஒற்றுமை ஏற்படுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகம். இப்போதுகூடச் சில குழுக்கள் பல இடங்களுக்குச் செல்கின்றன. அந்தக் குழுவில் செல்லும் உறுப்பினர்கள் போகும்போது ஒன்றாகப் போகிறவர்கள் திரும்பி வரும்போது எல்லோரும் சேர்ந்து வருவதில்லை. அந்த மாதிரியான சிறிய குழு விலேயே ஒற்றுமையைக் காண முடியவில்லை. போகும்போது ஒற்றுமையுடன் போகிறவர்கள் வரும்போது பார்த்தால், மணவறையில் உட்கார்ந்திருக்கும் மணமகனும், மணமகளும் போல—ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளாமல்—திரும்பி வருகிறார்கள். கும்பலாகப் போனவர்கள் திரும்பி வரும்போது பிரிந்து பிரிந்து தனித் தனியாக வருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து சுற்றுலா வந்தால் ஒற்றுமை ஏற்படுமா என்பது சந்தேகம் தான். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இந்தக் குழுக்கள் சென்ற இடங்களில் ஒருவருக்கொருவர் பேசுவது இல்லையென்கிற அளவுக்குக்கூட ஊடலிலே ஈடுபட்டார்கள் என்று தெரிகிறது.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 22]

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் முறையைப்பற்றி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தல் முறையிலே மாற்றங்களைச் செய்வது என்பது மாநில அரசு செய்யக்கூடியது அல்ல. மாநில அரசு பரிந்துரைகளைத்தான் செய்ய முடியும். மாநில அரசு அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து முனைந்து செயல்படுத்தவும் முடியாது. இன்றைக்குத் தேர்தல் கமிஷன் அப்படிப்பட்ட முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வாக்காளர்களுையெல்லாம் புகைப்படம் எடுத்து, அதைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம் தேர்தலில் நடைபெறும் ஒழுங்கீனங்களைத் தடுக்க முடியும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அது நடைமுறைக்கு ஒத்துவருமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். புகைப்படங்கள்கூட மாறிவிடும். திடீரென்று விபத்துக்குள்ளாக நேரிடும்போது முகம்கூட மாறிவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இவரே வந்து ஓட்டுக் கேட்கின்ற நேரத்தில் இன்னார் தான் என்று ஏப்படிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்? மேலும் புகைப்படம் எடுக்கும்போது சிலர் தாடி வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடும். பின்னர் அதை எடுத்துவிடலாம். இன்னும் சிலர் புகைப்படம் எடுக்கும்போது தாடி இல்லாமல் இருந்து, பின்னர் தாடி வைத்துக் கொள்ள நேரிடலாம். இப்படிப் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது புகைப்படம் ஒரு சரியான அத்தாட்சி என்பதை ஏற்றுக் கொள்வது சிரமமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக கவர்னரைப்பற்றிப் பேசும்போது, கவர்னர் பதவியைப்பற்றிப் பேசும்போது, “முன்பெல்லாம் கவர்னரை எதிர்த் தவர்கள், இன்றையதினம் கவர்னரை வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள். எப்போதுமே நாங்கள் கவர்னரை எதிர்க்கவில்லை. தனிப் பட்ட ஒரு மனிதரைப்பற்றித் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பு காட்டவில்லை. அவரைக் குறைத்துப் பேசவும் இல்லை: “கவர்னர் பதவி தேவையா?” என்பதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லி வந்தது. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும்போதுகூட அதை அழித்துவிடவில்லை. “நீங்கள் கவர்னரை வரவேற்கிறீர்கள், ரோஜா லு மாராயி” காலம் மாறிப்போச்சு” என்று பட பாஷையில் பேசினார்கள். “காலம் மாறிப் போச்சு” என்பது எங்களுக்கா அல்லது சொன்னவர்களுக்கா என்பதை நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். 1971-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1972-ஆம் ஆண்டிற்கும் எப்படிக் காலம் மாறிப்போயிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே கவர்னர் பதவியைப் பொறுத்த வரையிலும் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலும் ஆளுங்



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சியாக இருக்கிற நேரத்திலும் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. கவர்னருக்கு ஆடம்பரமான இடங்கள் தேவையில்லை என்ற கருத்தை சோஷலிஸ தத்துவத்தின் அடிப்படையில் முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், முதலமைச்சர் என்ற முறையிலே நான் வெளியிட்டேன். ஆனால் அது ஏற்கப்பட வில்லை என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். ஆகவே கவர்னர் பதவியைப் பொறுத்தவரையில் கழகம் கொண்டிருக்கிற கருத்திலே எந்த மாறுபாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிண்டி கவர்னர் மாளிகையில் விருந்துகள் நடத்தப்படுவது சம்பிரதாயமாக இருப்பதாகவும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சரியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நீண்ட நேரம் விருந்திலே கலந்துகொள்ளுகின்ற வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தக் கருத்தை அப்படியே கவர்னர் மாளிகை நிர்வாகிகளிடத்திலே சொல்லி அவர்கள் நீண்ட நேரம் இருந்திடத் தக்க அளவுக்கும் நிறையப் பதார்த்தங்களைப் பரிமாறத் தக்க அளவுக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு கவர்னர் கொடுக்கின்ற விருந்திலே மக்களோடு தொடர்பில்லாத மனிதர்கள்தான் அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் சாமானிய மக்களின் பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்படுவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு கவர்னர் விருந்து வைக்கின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்ட அளவுக்குச் சிக்கனமாகத் தான் அவையெல்லாம் நடத்தப்படுகின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற கவர்னர் இதற்கு முன்பு இருந்த கவர்னர் மாளிகைக்கு ஏற்பட்ட செலவைக் குறைத்துச் சிக்கனப்படுத்துவதிலே அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் கலந்துகொள்கின்ற விருந்தில் கலந்துகொள்வதற்குக் குறைந்த அளவில் அழைப்புகள் அனுப்பப்படுகின்றன. அமைச்சர்களுக்குக்கூட அனுப்பப்படுவதில்லை. அமைச்சர்கள் தேவையில்லை என்ற அளவுக்குத்தான் நடத்தப்படுகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள், சென்னையிலிருக்கின்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கவர்னர் தருகின்ற பொதுவான விருந்திலே அழைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் குடியரசு தினம், விடுதலை தினம் ஆகியவற்றில் அவர்கள் தக்க மரியாதையுடன் நடத்தப்பட வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்ட கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்;

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 22]

இன்றைக்கும் மரியாதையுடன்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள். மேலும் குறைகள் இருக்குமானால் அதைப்பற்றி கவர்னர் மாளிகை நிர்வாகிகளிடத்திலே தெரிவிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம்பற்றிப் பேசப்பட்டது. அமைச்சர்கள் காலையிலிருந்து மாலை 4 மணி வரையிலே மக்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்கிற வாய்ப்பைப் பெறவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப் பயணம் அதிக அளவிலே இல்லை என்பதுதான் நான் கூறுவது ஆகும். அமைச்சர்கள் தங்கள் தோறும் 10, 15 நாட்களுக்கு மேலாக சென்னைக்கு வெளியிலே தங்கி மக்களுடைய பிரச்சனைகளை அணுகி வருகிறார்கள். அமைச்சர்கள் வெளியூர் செல்கின்ற நேரத்திலே மக்களைச் சந்திப்பதன்மூலம்—அமைச்சர்களைக் காணுவதற்காக மக்கள் பிரதிநிதிகள் சென்னைக்கு வருவதற்காகச் செலவழித்துக் கொண்டு வருகிறார்களே அது இல்லாத அளவுக்கு அமைச்சர்கள் செல்கின்ற இடங்களிலே—அவர்களைக் காணுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது, இது அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்தால் ஏற்படுகிற பலன் ஆகும்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், அமைச்சர்களைப் பார்க்கச் சென்றால் கட்சிக்காரர்கள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சந்தைக் கடைபோல் இருக்கிறது, நாங்கள் பார்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்களும் மனிதர்கள்தான், மக்களுக்காகப் பரிந்து பேச வருகிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் எத்தனையோ முறைகள் கூறியிருக்கிறேன், நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலும் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற நேரத்திலும் அங்கு போயிருந்த நேரத்தில் எந்த காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. யாவது என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியதும் துண்டுத் தாள் கொடுத்து அனுப்பியதும் கிடையாது, நீ வருகிறாயாமே கன்னியாகுமரிக்கு, என் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டுப் போ, என்னை வந்து பார்த்துவிட்டுப் போ என்று தாக்கீது அனுப்பியது கிடையாது. நாங்கள் தங்கியிருக்கின்ற இடங்களிலே வருவதும் கிடையாது. கட்சிக்காரர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், கட்சிக்காரர்கள் கூடியிருந்தாலும் தோழமைக் கட்சிக்காரர்கள், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் இவர்களைப் பார்ப்பதற்கு முதல் இடம் என்றும், கட்சிக்காரர்களைப் பார்ப்பதற்கு அடுத்த இடம் என்றும் தான் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் கட்சிக்காரர்கள் கூட வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். நாங்கள் வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், தோழமைக் கட்சிக்



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காரர்களிடத்திலும் மாற்றுக்கட்சிக் காரர்களிடத்திலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே கட்சிக்காரர்களைப் பார்ப்பதும் பாவம் அல்ல. கட்சிக்காரர்கள் எங்களைச் சரியாகப் பார்ப்பதில்லை என்று வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கட்சிக் காரர்கள்தான் கூடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் போனால் பார்ப்பது இல்லை; கட்சிக்காரர்கள் போனால் பார்க்கிறார்கள் என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எங்களுக்காக வா.தாடி கட்சிக் காரர்களிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

எல்லோருக்கும் பிரச்சனை இருக்கிறது. எங்களுக்குக் கைகள் வலிக் கின்ற அளவுக்கு இந்தக் கையை நீட்டுகிறோம் ஒரு மனு வருகிறது, பிறகு இந்தக் கையை நீட்டுகிறோம் இன்னொரு மனு வருகிறது. இரண்டையும் முடித்து விட்டோம் என்று பெருமூச்சு விட்டால் இங்கேயிருந்து ஒரு மனு வருகிறது. இதிலே வேடிக்கை என்ன வென்றால் ஏதோ அந்த மனுவிலே கையெழுத்திடப்பட்டதும் உடனே உத்தரவு போடப்பட்டு, தாக்கீது அனுப்பப்பட்டு, காரியம் நிறைவேறி விடுகிறது என்று பொருள் அல்ல. நீங்கள் தருகிற தனித்தாள் தனித்தாளாக இருந்தாலும், பத்து பதினைந்து நாட்களில் ஐம்பது தாள்களாக உருவெடுத்து விடுகிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. பொதுவாக ஒரு மனு அளிக்கப்பட்டால் அமைச்சரின் கைமுத்தேறி இலாகாவுக்குச் சென்றதும் இலாகாவிலே பைலாக்கப் படுகிறது. அந்த மனு ஒரு பைலாக எங்களுக்கு வருகிறது. அந்த பைலை நாங்கள் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு மற்ற மனுக்கள் வந்து விடுகின்றன. இந்த அரசு மக்களோடு அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற அரசு என்ற அடிப்படையிலே அதிகமான மக்களைச் சந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், அதிகமான மனுக்களைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே அதிகமான பைல்களைப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆபீசிலே உட்கார்ந்து பைல் பார்க்கக்கூடாதா என்றார்கள். அது அந்தக் காலம். ஓய்வாக இருந்தார்கள் அமைச்சர்கள். ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : எங்களுடைய கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோதுகூட மந்திரிகள் ஓய்வாக இருந்தது கிடையாது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆகவே அவர்கள் ஆபீசிலே உட்கார்ந்து பைலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்ல வில்லை. வெளியிலே நான்கு பேர்கள் நிற்கிறார்கள் என்றால் நான்கு சீட்டுகள் வந்திருக்கும். ஆகவே, பைலிலே என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்து விவாதிப்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே தான் வீட்டிலே பார்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அலுவலகத்திலே உட்கார்ந்து பைல்களைப் பார்ப்பது என்பது இயலாததாகி விடுகிறது. அமைச்சர்கள் கூடிப் பேசியிருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அதிக அளவுக்கு சென்னையிலே தங்கி கவனிக்க வேண்டுமென்று கருதியிருக்கிறோம்.

சுற்றுப் பயணத்தினாலே மக்களுடைய பணம் வீணாகிறது என்று பேசினார்கள். நான் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தேன். 1966-ஆம் ஆண்டிலே உள்நாட்டுப் பயணச் செலவு என்பதில்—அப்பொழுது 8 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள்—உள்நாட்டுப் பயணச் செலவு மாத்திரம் 79,606 ரூபாய் 1966-ஆம் ஆண்டிலே 8 பேர்களுக்கு ஆகியிருக்கிறது. 1971-ஆம் ஆண்டிலே 60,139 ரூபாய் உள்நாட்டுப் பயணச் செலவு 13 அமைச்சர்களுக்கு ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு அமைச்சருக்கு சராசரி 4,625 ரூபாய் அல்லது 5 ஆயிரம் ரூபாய் 1971-ஆம் ஆண்டில் சராசரி பயணப்படி ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் 1966-ஆம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 9,900 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு பயணப்படி ஆகியிருக்கிறது. நான் பயணப்படி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி அதைவிட இது குறைவு அல்லது அதிகம் என்று எல்லாம் வாதாட வரவில்லை.

இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் வெளியூர்களுக்குச் செல்வதால் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், ஆங்காங்கு வட்டங்களில், மாவட்டங்களில் இருக்கும் அதிகாரிகளையும் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற முடிகிறது. ஆங்காங்கு, அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்படும் குறைபாடுகளை அந்த இடத்திலேயே களைவதற்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் இன்றைக்கிருக்கிறது.

திருமணத்திற்கு எல்லா மந்திரிகளும் செல்கிறார்களே, துறைமுகன் திருமணத்திற்கு எல்லா மந்திரிகளும் சென்றார்களே, ஒரு மந்திரிகூட இங்கேயில்லையே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இரண்டு, மூன்று மந்திரிகளை இங்கே விட்டுவிட்டுத்தான் சென்றோம். ஏனென்றால் சென்னையிலே தங்கி ஏதாவது அவசரப் பிரச்சனைகள் வந்தால் அதைக் கவனிப்பதற்கென்று இரண்டொருவர் சென்னையிலே



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதால், எல்லா மந்திரிகளும் செல்ல வேண்டுமா என்று கேட்பதால் எங்களுடைய வேலைப் பளுவினைக் குறைக்கிறார்களே தவிர வேறல்ல. இருந்தாலும் நாங்கள் மந்திரிகளாக இன்றுதான் ஆகியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் நாங்களெல்லாம் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குடும்ப உணர்வாக, அண்ணன் தம்பிகளாகப் பழகி, ஊடாடி, ஒருவருடைய இன்ப துன்பங்களிலே பங்கு பெற்று, ஒருவருடைய சுகதுக்கங்களிலே மற்றவர்களுக்கு பங்கு உண்டு என்ற அளவிற்கு நாங்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக ஒரு குடும்ப பாசத்தோடு கழகத்தை வளர்த்துவிட்டோம். அப்படி இந்தக் கழகத்தைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வளர்த்து வைத்தார்கள். ஆகவேதான் இன்றைக்கு எங்கள் கழகத்தவர் இல்லங்களிலே எந்த விழா நடந்தாலும், எந்த நிகழ்ச்சியாகயிருந்தாலும், அந்த நேரத்தில் நாம் அமைச்சராக இருக்கிறோமே அங்கே போக வேண்டுமா என்ற அந்தஸ்தெல்லாம் பார்க்கும் உணர்வு எங்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. சாதாரணத் தொண்டராக இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் அவர்களின் இல்லங்களின் விழாக்களுக்குச் செல்வது தவறு அல்ல.

அப்படிச் செல்லும் நேரத்தில் வேண்டுமானால் அரசாங்க படி வாங்குகிறார்களா என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படி அரசாங்கப் படி வாங்கலாகாது என்றுதான் நாங்கள் விதித்திருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் 60,000 ரூபாய் அளவில்தான் உள்நாட்டுப் பயணப்படி ஆகியிருக்கிறது என்றால், 4 நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாங்கள் செல்கிறோம் என்று சொன்னால் தஞ்சாவூர் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அல்லது திருச்சி என்று எடுத்துக் கொண்டால் அல்லது மதுரை என்று எடுத்துக் கொண்டால் 4 நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்கிறோம் என்றால், 4 நிகழ்ச்சிகள் காலையிலிருந்து மாலைவரையில் அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளாயிருந்து, அத்துடன் நாங்கள் புகைவண்டி ஏறி சென்னைக்குத் திரும்பினால் அது அரசாங்கப் படி பெறுவதற்கு உரியது. ஆனால் இந்த நான்கு நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டுவிட்டு ஜந்தாவதாக ஒரு கழகப் பொதுக்கூட்டத்தில் நாங்கள் கலந்துகொள்ளும் பொழுது கழகப் பொதுக்கூட்டம் நடத்தியவர்கள் அந்த அமைச்சருக்கு வழிச் செலவைத் தர வேண்டும் என்று அப்படி நாங்கள் பெறுகிறோம். அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், காமராஜர் அப்படித்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு காமராஜர் மட்டும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 22]

அப்படிச் செய்தார், இங்கே அத்தனை அமைச்சர்களும் அந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஆகவே அப்படிச் செல்வதால் அதிகத் தொகை ஆகாத நிலைமையை நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

விழாக்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தனி இடம் தரப் பட வேண்டுமென்று இங்கே கூறப்பட்டது. கூடுமான வரையிலும் அவ்வாறுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மரியாதையாக நடத்தப் பட வேண்டுமென்று எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற விவாதத்திலே மயிலாப்பூர் தொகுதியில் அவர்கள் அழைக்கப்படவில்லை என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இன்றைக்கு அவர்களே நன்றி கூறும் அளவிற்கு உடனடியாக இந்தக் குறை நிவர்த்தி செய்யப் பட்டதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மதுரையிலே நடைபெற்ற பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத் துவக்க விழாவில் அழைக்கப்படவில்லை என்று அவர் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் அவர் வர மாட்டார் என்று கருதியோ என்னவோ அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களே சேர்த்துப் பேசினார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் ஏதோ மதுரைக்கு மட்டும் உள்ள நிகழ்ச்சி அல்ல, அங்கிருந்து பல்வேறு சாலைகளை இணைக்கிற போக்குவரத்திற்காக நடைபெறும் விழா, ஆகவே மதுரையிலே உள்ள வேறு எந்த எம்.எல்.ஏ.க்களும் அழைக்கப்படவில்லை, தங்கமணி மட்டும் அல்ல, எந்த எம்.எல்.ஏ.-யும் அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் பேசுவதற்குத்தான் அழைக்கப்படவில்லையே தவிர நிகழ்ச்சிக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அனைவரும் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு 8, 9 நிகழ்ச்சிகள் எங்களுக்கு இருந்தன. நானும், நாவலர் அவர்களும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தால் மற்றவர்கள் பேசாமல் நாங்கள் மட்டும் கலந்துகொண்டு சென்றோமே தவிர யாரையும் அழைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் அல்ல.

எந்தப் பள்ளிக்கூட கட்டிட விழா அல்லது குடிசை மாற்று வாரிய விழா அல்லது மருத்துவ மனை அல்லது அடிக்கல் நாட்டு விழா போன்ற பொதுமக்கள் தொடர்புடைய விழா, மக்கள் பிரதிநிதிகள் சம்மந்தமுடைய எந்த விழாவானாலும் அங்கிருக்கும் எம்.எல்.ஏ.க்கள்—எந்தக் கட்சிச் சார்பில் இருந்தாலும்—அழைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் முடிவு என்பதை மிகுந்த பரிசீலனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



1972 மார்ச் 22], டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் சொன்னேன், அரங்கண்ணல் நடத்திய குடிசை மாற்று திறப்பு விழாவில் சொன்னேன், அம்மையார் அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், நாங்கள் இப்பொழுது அழைத்திருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன், எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும், துணைத் தலைவராகவும் முறையே நாவலரும், நானும் இருந்தபொழுது எந்த நிகழ்ச்சிக்கும் நாங்கள் அழைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். உடனே அம்மையார் அவர்கள் குறுக்கிட்டு இங்கே என்ன வாழ்கிறது, எங்கையே அழைக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சியில் எந்தக் கட்சி எம்.எல்.ஏ., என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் அவரவர்கள் தொகுதியில் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அந்த எம்.எல்.ஏ., அழைக்கப் பட வழிவகைகள் செய்யப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகளின் பதவி நீடிப்பு பற்றி இங்கே பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளின் பதவி நீடிப்பு, வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்குமேல் கூடாது, அது இருக்காது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால், அவர்கள் தனித் திறமை பெற்றவர்களாயிருந்தால் ஒன்றிரண்டு விதிவிலக்கே தவிர மற்ற அதிகாரிகளுக்குக் கண்டிப்பாக பதவி நீடிப்பு இருக்காது என்று சொன்னேன். அந்த முறையைத்தான், நான் எடுத்துச்சொன்ன அடிப்படையில் இந்த அரசு இன்றைக்கு நடைமுறையிலே வைத்திருக்கிறது.

செயலாளரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், சபையின் செயலாளரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அங்கு ஓரளமந்தப்பா அவர்களுக்கு 3 ஆண்டுக்காலம்வரை பதவி நீடிப்பு அளிக்கப்பட்டது. இதை நம்முடைய ஜோதி அம்மையார் அவர்களும் அறிவார்கள். ஆகவே, பதவி நீடிப்பு சில குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கு, தேவைப்படும் காரணத்தால் ஓரிருவருக்குச் செய்யப்படுகிறதே அல்லாமல் முன்பிருந்ததைப்போல எல்லோருக்கும் பதவி நீடிப்பு என்ற அளவில் இன்றைக்கு அரசு கைக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தியாகிகள் பென்ஷன் பற்றிப் பேசப்பட்டது. தியாகிகளுக்கு, இந்த அரசு 7,224 நபர்களுக்கு பென்ஷன் அளித்து வருகிறது. 1-10-1966-ல் இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. 31-12-66 வரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் 5 பேர்களுக்குத்தான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 22]

கொடுக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து இருந்தால் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் தேர்தல் நேரத்தில் 1966-ல் தியாகிகள் பென்ஷன் கொடுக்கப் பட்டது. தியாகிகளெல்லாம், இவர்களே தேர்தலில் நின்று எம்.எல்.ஏ.-க்களாக வருவார்கள், அமைச்சர்களாக வருவார்கள், விடுதலைக் கொடி பிடித்த நாங்கள் என்ன கதிக்கு ஆவது என்று போர்க் கொடி காட்டிவிடுவார்கள் என்று எண்ணியோ என்னவோ 1—10—66 முதல் 31—12—66 வரையில் 5 பேர்களுக்கு தியாகிகள் மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—67 முதல் 31—12—67 வரையில் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் 1,254 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. 1—1—68 முதல் 31—12—68 வரையில் 1,817 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—69 முதல் 31—12—69 வரையில் 1,742 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—70 முதல் 31—12—70 வரையில் 1,914 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—71 முதல் 31—12—71 வரையில் 453 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—72 முதல் இன்றுவரையில் 39 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, 7,224 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப் பட்ட தொகை மாத்திரம் 43,96,800 ரூபாய் தியாகிகளுக்காக இந்த அரசு மானியமாகக் கொடுக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த அரசு எந்தவிதமான அரசியல் மாச்சரியங்களுக்கும் ஆப்படாமல் நாட்டினுடைய விடுதலைக்குப் போராடிய மாவீரர்களுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய காணிக்கை, அளிக்க வேண்டிய மரியாதை, அளிக்க வேண்டிய மதிப்பு, செலுத்த வேண்டிய நன்றி இது என்ற அளவில் இதைச் செய்து வருகிறது. இதை மேலும் உயர்த்தவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறும் நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் வந்த அறிவிப்பைக் கவனிக்க வேண்டும். 200 ரூபாய் தியாகிகளுக்குத் தருவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே 6 மாதம் சிறையிலிருந்த தியாகிகள் என்று அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாம், 3 மாதங்கள் சிறையிருந்தால் போதும் என்று 50 ரூபாய் தருகிறோம். ஆகவே 6 மாதம் உள்ளவர்கள் என்னும் கணக்கிலே இந்த ஏழாயிரத்தில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் மிச்சமுள்ளவர்களுக்கு அதன் பிறகு நாம் அதை எவ்வளவு உயர்த்திக் கொடுக்கலாம் என்பதையும் நம்முடைய நிதிநிலைக்கு ஏற்றவாறு ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.



1972 மார்ச் 22]

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** இப்போது தியாகிகள் ஏதாவது வேலையில் இருந்து, 100 ரூபாய் வருமானம் வருவதாக இருந்து, பின்னால் ரிடையர் ஆகிவிட்ட பிறகு இந்த தியாகிகள் பென்ஷனுக்கு மனுச் செய்தால் காலம் முடிந்துவிட்டது, மனுப் போடக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு வருவாய் வராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அப்போது இதற்கு மனுப் போடலாம் என்ற திட்டத்தை அரசு கொண்டுவருமா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** இந்தத் திட்டம் முதலிலே வந்தபோது குடும்பத்திலே யாராவது 100 ரூபாய் சம்பாதித்தால் கூட இவர்களுக்கு தியாகிகள் பென்ஷன் கிடையாது என்று இருந்தது. இப்போது அதைக்கூட எடுத்துவிட்டோம். இவர்களுக்கே 100 ரூபாய் வருமானம் இருந்தால் பென்ஷன் கிடையாது என்று மாற்றி விட்டோம். இன்னும் இடர்பாடுகள் ஏதேனும் இருக்குமானால் கவனிக்கலாம். அண்மையில் நடைபெற்ற தியாகிகள் மாநாட்டில் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. தியாகிகள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லாமல் அரசு பரிசீலனை செய்து உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மணலி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்—தியாகிகளுக்குக் கொடுத்த வரையில் போதும் என்று. தமிழ்த் தியாகிகளுக்கெல்லாம் இதைத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் காமாட்சி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மணலி அவர்கள் இப்படி தமிழ்த் தியாகிகளுக்குக் கொடுப்பது என்றால் விவசாயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்; தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள்.

அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே ஒருமுறை சொல்லி இருக்கிறார்கள். “தமிழுக்காகப் போராடி சிறை சென்றவர்களைத் தமிழ்நாடு தாங்கிக் கொள்ளும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “தமிழ்நாடு தாங்கிக் கொள்ளும்” என்ற சொல்லை அவர்கள் எந்த வகையில் சொன்னார்கள் என்பதை மீண்டும் நாங்கள் ஒரு முறை ஆராய்ந்து, அந்தத் தமிழ்த் தியாகிகளுக்கு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிறை சென்றவர்களுக்கு இந்த அரசின் சார்பில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி யோசித்து உரிய நேரத்தில் நாங்கள் அறிவிப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1972 மார்ச் 22]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கன்னியாகுமரி பகுதி தாயகத் தோடு சேரவேண்டுமென்று போராடியவர்களைப் பற்றியும் ஆலோசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போராடிய தலைவரையே அப்போது யாரும் ஆலோசிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். நாங்கள் ஆலோசித்த பிறகுதான் இன்றைக்கு அவரைப் பாராட்டத் தொடங்கினார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்று போராடி, அந்த ஆட்சிக்காரர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களுக்காக ஆறுதல் கண்ணீர் சிந்தியவர்களும், அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கியவர்களும் இன்றைக்கு ஏராளமானவர்கள் ஆளும் கட்சியிலும், ஆளுங்கட்சிக்குத் தோழமையாக இருக்கும் வரிசையிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதுவும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

நண்பர் வகாப் அவர்கள் பேசும்போது, “சிறுபான்மை சமுதாய மக்களிடத்திலே தொடர்ந்து பரிவு காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது, மேலும் பரிவு காட்ட வேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். “தொடர்ந்து பரிவு காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது” என்று சொன்னதி லிருந்து இப்போது பரிவு காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அவரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். “மேலும் பரிவு காட்ட வேண்டும்” என்று சொன்னது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பரிவு காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக வாதிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் பேரவைக்கு ஏ.சி. போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “நாம் ஊட்டிக்குப் போகவேண்டாம்; ஊட்டியை இங்கே கொண்டுவந்து விடலாம்” என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற அவ்வளவு பேரும் சட்டமன்றத்தைக் குளு குளு மயமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அனைவரும் விரும்புவார்களே யானால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது சட்டசபையைத் தவிர பல்வேறு இடங்கள், இந்தக் கோட்டையில் இருக்கும் இடங்களைத் தவிர வேறு பல இடங்களில் எல்லாம் இந்த வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவுக்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் எல்லாம் குளுகுளு அறையில் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் இந்த அறைகள் இருக்கின்றன. பேரவையைப் பொறுத்தவரை இப்போது நான் உங்களிடையே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்; வேர்த்துக் கொட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. கோடை காலத்தில் இன்னும் கஷ்டமாக இருக்கக்



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூடும். எதிர்க் கட்சியிலுள்ள அவ்வளவு பேரும் இது தேவை என்று உணர்ந்து எடுத்துச் சொல்லுவார்களேயானால் அதைப்பற்றி யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மூன்று கோடி ரூபாயிலோ, நான்கு கோடி ரூபாயிலோ நமக்கு, செகரடேரியட்டுக்குத் தனியாகக் கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்ற யோசனை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது செயல்படுத்தப்படுமா என்று கேட்டார்கள். இப்போது இங்கே இட நெருக்கடியால் தொல்லை அதிகமாகியிருக் கிறது என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் “நான்கு கோடி ரூபாயில் ஏன் கட்டுகிறார்கள்? காண்டிராக்டுக்கு விட்டு பணத்தைக் கொள்ளையடிப்பதற்காகச் செய்கிறார்கள்” என்றார். இதெல்லாம் பழைய பழக்கம் (ஆரவாரம்) — அதைச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆகவே, நான்கு கோடி ரூபாய், ஐந்து கோடி ரூபாய் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. இப்படி ஒரு கேள்வி அன்றைக்குக் கேட்டார்கள். கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன்னேன்; யோசனை இருக்கிறது என்று சொன்னேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதை மேலும் வலியுறுத்தி “காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அதற்குத் திட்டம் இருந்ததே. அதை ஏன் கிண்டியில் நிறைவேற்றக்கூடாது? அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும்” என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் கூறும்போதும் இறுதியான முடிவாகச் சொல்லவில்லை. அமைச்சரவை பரிசீலிக்கும் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல. இதிலே நாங்களாக ஒரு முடிவுக்கு வரப்போவதில்லை. பெரிய பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எழுதலாம். அவைகளைக் கூட அமைச்சரவை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு யோசனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

நான்கு கோடி ரூபாய் கட்டடம், காண்டிராக்டுக்கு வரும், மந்திரிகள் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற அந்தக் காரணங்களைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாட்டில் இருக்கும் அரசியல் பண்புடையவர்கள் யாரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதுவே போதும் அல்லது அது தேவைதான் என்ற முறையிலே பத்திரிகைக்காரர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்களேயானால் அவற்றை எல்லாம் பார்த்துத்தான் முடி வெடுப்பதாக இருக்கிறோமே தவிர, நாங்களாகவே இதிலே எந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 22]

வித முடிவும் எடுப்பதாக இல்லை. இங்கு போதிய வசதிகள் இல்லை என்பதை உணர்ந்திருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், வெளியிலே இருக்கும் போக்குவரத்து நெரிசலை உணர்ந்து அவற்றைப் பற்றி ஆலோசிப்பவர்கள், நாட்டில் இருக்கும் பத்திரிகைகள், அபிப்பிராயம் சொல்லக்கூடிய பெரியவர்கள் கூறுகின்ற அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இதிலே முடிவு எடுப்பதாக இருக்கிறது என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கிண்டியில் கட்டுவதாகச் செய்தி பார்த்தேன். அது நகரத்திலிருந்து ரொம்ப தூரத்தில் இருக்கிறது. எல்லா ஜனங்களும் வரக்கூடிய நடு மையத்தில் இடம் பார்த்துக் கட்டினால் சவுகரியமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் பஸ்ஸுக்கு ஒரு ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டு ராயபுரத்தில் இருக்கிறவர்கள் கிண்டிக்கு வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். சென்ட்ரல் பார்ட் ஆப் தி டவுனில் இடம் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இடத்தைப்பற்றி இப்போது “கிண்டி”க் கொண்டிருக்க வேண்டாம். கட்டலாம் என்ற யோசனை வந்து விட்டால் பிறகு எல்லோரையும் கலந்து கொண்டு, ஆளும் கட்சி மாத்திரம் முடிவு எடுக்காமல் எல்லோரையும் கலந்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ப்ரஸ் ஆக்ட் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எந்த அளவு போடவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருசில விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பேச விடப்படுமானால், அவைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட்டால், சில விஷயங்கள் அதிகமாகப் பேசப்பட்ட காரணத்தால் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு விட்டன என்ற அளவுக்காவது பத்திரிகைகளில் போடும் உரிமை பாராளுமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்த உரிமைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், சட்டமன்றத்திற்கான விதிகளை வகுப்பவர்களும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும்.

திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது பத்திரிகைகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் குறித்தும், அமைச்சர்களைக் குறித்தும், பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளைக் குறித்தும் வேண்டுமென்றே



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எழுதுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கேரளாவில் அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். பத்திரிகைகள் அமைச்சர்கள் மீதும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குறித்தும் எழுதுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்கும் பொறுப்பை அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு சட்டம் இருப்பதாக நினைவு. பத்திரிகைக்காரர்கள் தவறுதலாக செய்தியை வெளியிட்டு, அந்தச் செய்து தவறு என்று சம்மந்தப்பட்டவர்களால் அவர்களுக்கு எழுதப்பட்டு, அந்தச் செய்தி தவறு என்று அந்தப் பத்திரிகைகளில் முதலில் போட்ட அளவுக்கே போட்டுவிட்டால் பரவாயில்லை. போடாமல் இருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற அளவுக்கு சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கலாமா என்று யோசிக்க வேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதிகள் யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இரு தரப்பிலும் இருக்கிறார்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்கள் பிரதிநிதிகளைப் பற்றியோ, அமைச்சர்களைப் பற்றியோ சொன்ன கருத்துக்களை நிரூபிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நிரூபித்துக்காட்டலாம்; இல்லையென்றால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற அளவுக்கு சட்டத்தை கொண்டுவரலாமா என்று அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கேரளாவில் —Kerala Public Men Enquiry Bill என்று கொண்டு வந்தார்கள். யார் பொது வாழ்க்கையில் இருப்பவர்களைப்பற்றி அவதூறுகச் சொன்னாலும் அவர்கள் 500 ரூபாய் டெபாசிட் கட்ட வேண்டும்; ஜுடிஷியல் ஆபீசரைக் கொண்டு விசாரிக்கப்படும் என்ற முறையிலே —A judicial officer should enquire into the allegations என்ற முறையில் கொண்டு வந்தார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காமராஜ் அவர்கள் கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள், பார்த்தேன். அவர்களுடைய காலத்திலேயே கொண்டு வந்திருக்கலாம், செய்யவில்லை. இப்போது கேரளாவிலோ, மற்ற மாநிலங்களிலோ, எவ்வாறு இருக்கிறது என்று பார்த்து அதைப்பற்றி ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Already there is protection. We can file a defamation suit against the concerned person. That protection is there.

[1972 மார்ச் 22]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : That is more complicated and cumbersome. What is in Kerala is more simplified. You deposit Rs. 500. If it is proved, Rs. 500 will be returned. Otherwise it will be forfeited.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வேண்டுமென்று அவதூறு சொல்கிறவர்கள் ரூ. 500-க்கு அவதூறு சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். வேண்டுமென்றே சொன்னவர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கேற்ற நிலையில் அவைகளை உருவாக்கவேண்டும்.

முன்னாள் சீப் செகரட்டரி பற்றியெல்லாம் இங்கு பேசினார்கள். அவர்களுக்கு உடல் நலம் இல்லை, உடல் நலம் இல்லை என்று விடுமுறையில் இருக்கும் ஒருவரைப்பற்றி எந்த விளக்கமும் சொல்ல முடியாது. சீப் செகரட்டரியாக இருந்த திரு. ராயப்பா அவர்கள் எந்தக் காரணமும் சொல்லவில்லை. இன்று இருக்கிற மாநில திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவராக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் விடுமுறையில்தான் இருந்துவருகிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பில் இல்லாததால் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விடுமுறை கழிந்த பிறகு அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பிற்கு வருவார்கள். அதில் வேறு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : What was the reason for his being transferred from the post of Chief Secretary ? Is there any specific reason ? That is what I want to know.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சீப் செகரட்டரி பற்றி, காரணங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமா என்பது பிரச்சனை. ராஜாஜி அவர்கள் அதற்கு வழி காட்டுகிறார்கள். அவர்களே சொன்னார்கள், அதிகமாக எல்லோருக்கும் பதவி நீட்டிப்பு எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே என்றதற்கு. ஒருவர் ரிட்டயராகி பத்தாண்டு காலமாகிவிட்ட பிறகு, ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயர் என்பவர் பத்தாண்டுகள் ரிட்டயராகி வீட்டில் இருந்தவர், 52-ல் ராஜாஜி முதல்வராக வந்ததும் அவரை அழைத்து சட்டசபை செகரட்டரியாக வைத்துக்கொண்டார். அப்படி வைத்துக்கொண்ட நேரத்தில் கேள்விகள் எழுந்தன. அப்போது அவர்கள் சொன்னார்களாம், முதல் அமைச்சர் நான், எதுவும் செய்வேன், அது என் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று.



1972 மார்ச் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னொன்று சொன்னார்கள். ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக எந்த முதல் அமைச்சராவது ஐ.சி.எஸ். அல்லது ஐ.ஏ.எஸ். அல்லாதவரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா, நீங்கள் தானே ஐ.ஏ.எஸ். அல்லாத ஒருவரை நீண்ட நாட்களாக ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்று ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். காமராஜ் அவர்களும், பக்தவச்சலம் அவர்களும் கிருஷ்ணய்யா என்பவரை ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர் எஸ்.எஸ். எல்.சி. படித்த டெப்டி செகரட்டரி. நான் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர் எம்.ஏ. படித்தவர். படிப்பிற்குள் நான் போகவில்லை. ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், எந்த முதல் அமைச்சரும் செய்யாத காரியத்தை பாவி, நீ மாத்திரம் செய்து அந்த மரபை கெடுத்துவிட்டாயே என்று.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பாவி என்று நான் சொன்னதே இல்லை. நான் அப்படி பாவி என்று சொல்வேனா? I have such a high regard for the Hon. Chief Minister. இதில் குற்றச்சாட்டு ஒன்றும் இல்லை. Even if Rajaji had done it, I would have opposed it. That is my nature.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாவி இல்லை என்று சொன்னதிலிருந்து என்னை புண்ணியவான் என்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நன்றி. திரு. குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது திரு. ஏ. கே. டி. வெங்கட்ராஜ் என்பவர், அவரது ப்ரதர்-இன்-லா, அவரது ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக இருந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் மரபுகள் இருக்கின்றன என்பதற்காக எடுத்துச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

DR. H. V. HANDE : I want answer to two specific questions. The previous Private Secretary to the Chief Minister was transferred. The Chief Secretary also has been transferred. Are there special reasons for these transfers ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ப்ரைவேட் செகரட்டரியாக இருந்த வைத்தியலிங்கத்தின்மீது எனக்கு எந்தவிதமான கோபமும் இல்லை. அதற்காக விலகிப்போகவும் இல்லை. எந்தவிதமான காரணமும் கிடையாது. அவர் ஐந்தாறு மாத காலமாக உடல் நலிவால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது கூட அவர்கள் பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்டில் டெப்டி செகரட்டரியாக இருக்கிறார்கள்.

[1972 மார்ச் 22]

கிறார்கள். ஆகவே எந்த பதவிக் குறைப்பும் செய்து நான் அனுப்பி விடவில்லை. எந்தக் காரணமும் கிடையாது. அவருக்கு என் வேகத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், நான் ஒரு நாள் உழைக்கிற அளவிற்கு அந்த அளவு நேரம் அவர்கள் உழைப்பது கஷ்டம். இப்போது இருப்பவரும் கொஞ்ச காலத்திற்குத்தான் உழைத்துப் பார்க்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். நண்பர்கள் என்னோடு பயணம் செய்தால் சொல்வார்கள். உன்னோடு பயணம் செய்யமுடியாது என்று கூறுவார்கள். சாப்பாடு, தூக்கம் பற்றி நான் கவலைப்பட மாட்டேன். அந்த அளவிற்கு என்னோடு இருந்து பணியாற்ற முடியாது அவர்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆகவே கொஞ்சம் வேலை பளு குறைவான இடத்தில் இன்று இருக்கிறார். டெப்டி செகரட்டரி யாக பப்ளிக் டிப்பார்ட்மென்டில் இருக்கிறார். திரு. ராயப்பா அவர் களின் மாற்றத்திற்கும் எந்தவிதக் காரணமும் கிடையாது. திரு. ராயப்பா நல்ல திறமை படைத்தவர் என்ற காரணத்தினால் ஒரு பெரிய திட்டக் குழுவிற்கு, மாநில அளவிற்கு அமைத்துள்ள குழுவிற்கு— இந்தியா முழுவதற்குமே வழிகாட்டத்தக்கது என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—துணைத் தலைவராக போடப்பட்டிருக்கிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தப் பதில் இந்த நேரத்தில் எங்களை திருப்தி செய்யலாமே தவிர அவர் மனதிற்கு திருப்தியாக யிருக்கிறதா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பதிலிலிருந்து விஷயம் நமக்கு நன்கு புரிகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : என் மனதை எக்ஸ்-ரே எடுத்தார்கள். ஆனால் எக்ஸ்-ரே பார்க்கத் தெரியவில்லை. அப்படி திட்டக் குழுவிற்கு துணைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு அல்ல.

சில உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் குறித்து இங்கு பதில் கூற விடுபட்டுப்போயிருந்தாலும் அதிகாரிகள் மட்டத்திலும், அமைச்சர்கள் மட்டத்திலும் அவை கவனிக்கப்படும் என்று கூறி, கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.



1972 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

The cut motion of Dr. H. V. Hande to Demand No. 7, was, by leave, withdrawn.

The cut motion of Thiru A. Swamidhas was deemed to have been withdrawn, since the hon. Member was not in his seat.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,33,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக்கோரிக்கை எண் 8-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களாலும், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களாலும் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,46,42,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக்கோரிக்கை எண் 33-க்கு திரு. எஸ். வடிவேல் அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 13,29,73,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1972 மார்ச் 22]

நிதிக்கோரிக்கை எண் 6-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களாலும், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களாலும் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 32,00,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய இலுவல்கள் இந்த அளவுடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

#### A. Statutory Rules and Orders.

75. Notification issued with Roc. No. 181425/69-P1, dated the 2nd March 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Theppampatty Panchayat of Madurai district for constitution into a separate Panchayat by name “Rajakkalpatti”. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

76. Notification issued with G.O. No. 3834, Revenue, dated the 24th November 1971, in regard to appointment of Thiru R. Gopalakrishnan, Principal Sub-Judge, Chingleput to be the Additional Judicial Member, Sales Tax Appellate Tribunal, Madras. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

#### B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 104. A Review on the working of Minor Ports in Tamil Nadu, 1971-72. (English and Tamil).